

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Επισπεύδων Φορέας: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Συναρμόδιο Υπουργείο : Προστασίας του Πολίτη

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016»

Το Σ/Ν ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ στις 12 Αυγούστου 2019, και ώρα 22:00 με τίτλο « «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016» » **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ** Τετάρτη, 21 Αυγούστου 2019 και ώρα 08:00. **Δικτυακός τόπος Ανάρτησης:** WWW.OPENGOV.GR
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ: Κωνσταντία Γαζέτα και Φώτιος Κονιαράκης

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: πενήντα ένας (51)

ΠΛΗΘΟΣ ΑΡΘΡΩΝ: Ογδόντα έξι (86)
ΣΥΝΟΛΟ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ: διακόσια σαράντα επτά (247)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:**ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1**

- 21 Αυγούστου 2019, 00:05:** Έχοντας μελετήσει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου θα πρότεινα να επιχειρηθεί η αναμόρφωσή του από μια νέα επιτροπή ad hoc με σύντομη προθεσμία ολοκλήρωσης του παραδοτέου καθώς εάν ψηφισθεί ως έχει πιθανόν να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από όσα φιλοδοξεί να επιλύσει.
- 20 Αυγούστου 2019, 14:16:** Κύριοι, ως γνωστόν ο Κανονισμός ισχύει άμεσα. Συνεπώς δεν χρειάζεται νόμος ούτε να τον επαναλαμβάνει, ούτε να τον ερμηνεύει, χρειάζονται μόνο οι απαραίτητες προσαρμογές στο υπάρχον δίκαιο. Ο Ν. 2472/97 είναι έχει δοκιμαστεί επί μακρόν εντός και εκτός δικαστηρίων και αρχών. Με βάση τον Κανονισμό θα ήταν πολύ καλύτερα να τροποποιηθεί με τις απαραίτητες συμπληρώσεις και διαγραφές, ώστε να έχουμε ένα ενιαίο και πλήρες νομοθετικό κείμενο με όλους τους ορισμούς, τα δικαιώματα κτλ. Με το παρόν σχέδιο νόμου, σε κάθε εφαρμογή του νομοσχεδίου αυτού, θα πρέπει να παραπέμπουμε πότε στον Κανονισμό και πότε στον ελληνικό νόμο.
- 20 Αυγούστου 2019, 07:45:** Ο Οργανισμός Ανοιχτών Τεχνολογιών χαιρετίζει την προσπάθεια προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στον ΓΚΠΔ, ωστόσο θα ήθελε να επισημάνει μια σειρά από προβλήματα που καθιστούν το

προτεινόμενο ΣχΝ εξαιρετικά προβληματικό: (α) Δομή Η δομή που ακολουθείται τόσο στα κεφάλαια Α έως Γ (προσαρμογή στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679) όσο και στο κεφάλαιο Δ (Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680) δεν ακολουθεί την δομή ούτε του ΓΚΠΔ, ούτε της Οδηγίας με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση στον εφαρμοστή του νόμου αλλά και να είναι εξαιρετικά δυσχερές η δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επιπλέον δεν είναι σαφές πότε ανατρέχουμε στον ΓΚΠΔ και πότε σε εθνική νομοθεσία για ό,τι παραμένει αρρύθμιστο στο ΣχΝ. Όπως έχει επισημανθεί και από άλλους συμμετέχοντες στη διαβούλευση, πρόκειται σε μεγάλο βαθμό για αυτούσια μετάφραση του Γερμανικού νόμου (Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung EU 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie EU 2016/680 Datenschutz-Anpassungs- und -Umsetzungsgesetz EU-DSAnpUG-EU), κάτι που δημιουργεί σωρεία προβλημάτων, κυρίως επειδή: – Ο Γερμανικός νόμος αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου συστήματος ρυθμίσεων που δεν υπάρχουν στον Ελληνικό νόμο και άρα αφήνουν κενά – Αντίθετα με τα όσα αναφέρονται στον σκοπό του νόμου (αρ. 1), στην πραγματικότητα έχουμε μόνο ορισμένες ρυθμίσεις, ενώ δεν αντιμετωπίζεται το σύνολο της προσαρμογής της σχετικής νομοθεσίας (π.χ. δεν αντιμετωπίζεται καθόλου το θέμα της στάθμισης προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ανοιχτής διάθεσης δεδομένων από φορείς του δημοσίου τομέα) με αποτέλεσμα να δημιουργούνται νομοθετικά ή και ερμηνευτικά κενά (β) Ορισμοί και ορολογία: Γενικότερα, το ΣχΝ είτε εισάγει νέους ορισμούς που δεν εντάσσονται αρμονικά στο υπάρχον σύστημα ΠΔΠΧ (π.χ. ιδιωτικός φορέας vs. Υπεύθυνος επεξεργασίας), είτε συνολικά στο ελληνικό νομοθετικό σύστημα (π.χ. δημόσιος φορέας vs. ΝΠΙΔ που ανήκει στον δημόσιο τομέα). Ιδίως η χρήση του όρου «Φορέας» αντί για υπευθύνου επεξεργασίας είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει σοβαρά ερμηνευτικά προβλήματα. Επιπλέον, οι τίτλοι σε αρκετά από τα άρθρα είναι εσφαλμένοι ή παραπλανητικοί (π.χ. άρ. 5 Νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κανονικά θα έπρεπε είτε να μην υπάρχει, είτε να αναφέρεται μόνο στη νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από φορείς του δημοσίου τομέα (στο ΣχΝ δημόσιους φορείς). (γ) Δικαιώματα Υποκειμένου: Η ρύθμιση που πραγματοποιείται στα αρ. 30 επ. του ΣχΝ είναι αμφίβολο εάν είναι σύμφωνη με το ΓΚΠΔ. Σε αρκετά σημεία εισάγει νέους περιορισμούς (π.χ. αρ.33) ενώ σε άλλες περιπτώσεις δημιουργεί προβλήματα σε σχέση με την εφαρμογή των περιορισμών (π.χ. αρ. 30)

4. **19 Αυγούστου 2019, 23:49:** Είναι πολύ λανθασμένη τακτική να λαμβάνουμε ένα νόμο από χώρα που θεωρείται ότι δημιούργησε μία κατάσταση όπως είναι η Γερμανία και το θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων που πολλοί θεωρούν ότι ξεκίνησε εκεί (από έλληνα όμως αδελφό πρώην πρωθυπουργού μας) και να βιάζονται να συρρικνώνουν σε αυτό τον νόμο κείμενα που ναι μεν είναι παρεμφερή αλλά δεν έχουν τέτοιου είδους ταυτότητα. Άλλο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ άμεσα εφαρμόσιμος στο σύνολο των χωρών μερών της ΕΕ και άλλο οδηγία που απαιτεί εθνικό νόμο για να μπορέσει να εφαρμοστεί! Το ότι ο GDPR έχει μία ιδιορρυθμία να θεωρείται κανονοδηγία, καθώς δίνει εξουσιοδοτήσεις στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν σημεία με δικό τους τρόπο κατά τις συνθήκες τους, ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ότι αφαιρείται όλη η κανονιστική του νομική φύση! Αντίθετα η οδηγία 680/2016 είναι οδηγία άρα τα κράτη μέλη έχουν μεγαλύτερες ευχέρειες στην επιβολή δικών τους συνθηκών. Επιπλέον, πρέπει να γίνει σωστή προετοιμασία και όχι βιαστική λόγω της επιβολής προστίμου στην χώρα μας και σε γείτονα χώρα, λόγω μη ψήφισης νόμου παρά την πέραν του έτους έναρξη ισχύος του Κανονισμού! Μία γρήγορη και τόσο προβληματική νομοθεσία και απλή μετάφραση ξένου κειμένου χωρίς τα συμπληρώματα που έχει το αρχικό αλλοδαπό κείμενο γεννά κινδύνους που θα μας καθλώσουν και δε θα μπορέσουμε να προσπεράσουμε εύκολα ενώ η κάθε προσπάθεια μελλοντική διόρθωσης θα έχει χειρότερα αποτελέσματα καθώς δε θα έχει το ενιαίο. Με λίγα λόγια πρέπει να διορθωθούν αρκετές διατάξεις οι οποίες είναι αόριστες ή αντιφατικές ή αχρείαστες ή δύσκολα εφαρμόσιμες ή αποδεικνύουν ότι το εν λόγω κείμενο είναι πρόχειρο και οι οποίες διατάξεις θα κρατούν όμηρο τόσο τις επιχειρήσεις ή το δημόσιο τομέα όσο και τους ίδιους τους επαγγελματίες της ιδιωτικότητας. Επίσης το πολύ μικρό χρονικό διάστημα εν μέσω καλοκαιρινών διακοπών για τη δημόσια διαβούλευση, στερεί πολλούς επαγγελματίες που ειδικεύονται στην εν λόγω προστασία, να μπορέσουν τόσο να διαβάσουν και να κατανοήσουν αυτό το δύσκολο και δυσνόητο και αντιφατικό κείμενο όσο και να παραθέσουν σχόλια μέσα από την ΠΡΑΞΗ που έχουν συναντήσει και μπορούν να βοηθήσουν στο έργο των αρμοδίων. Διορθώστε το χρόνο της δημόσιας διαβούλευσης και αφήστε όσους έχουμε δουλέψει πάνω στο θέμα να παραθέσουμε την εμπειρία μας που θα σας φανεί απόλυτα χρήσιμη.
5. **19 Αυγούστου 2019, 16:19:** Σε σχέση με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής (άρθρο 3), θα θέλαμε να επισημάνουμε αρχικά τα ερμηνευτικά προβλήματα που τίθενται με τη ρύθμιση της πρώτης παραγράφου (βλ. κυρίως 1γ) αναφορικά με την οριοθέτηση ως προς το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Είναι αμφίβολο, εάν είναι αποδεκτό να επεκτείνουμε ως χώρα το πεδίο εφαρμογής των εθνικών ρυθμίσεων στις περιπτώσεις αυτές, ενώ σε αυτές εφαρμόζεται χωρίς αμφιβολία ο Κανονισμός. Περαιτέρω οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν απαιτούνται. Συγκεκριμένα, ο ΓΚΠΔ ενσωματώθηκε στη συμφωνία για τον ΕΟΧ με απόφαση της Μεικτής επιτροπής του ΕΟΧ στις 06.07.2018. Η πρόβλεψη αυτή επομένως από τον εθνικό νομοθέτη αποτελεί πιθανότατα απλή αντιγραφή της αντίστοιχης διάταξης του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου ο οποίος είχε δημοσιευθεί σε πρότερη της

ενσωμάτωσης στη συμφωνία για τον ΕΟΧ ημερομηνίας, ήτοι 30.06.2017. Μολαταύτα, είναι σαφές από τις ρυθμίσεις του ενωσιακού δικαίου ποιες είναι οι «τρίτες χώρες» και πως πρέπει να αντιμετωπίζονται σε σχέση με την επεξεργασία/προστασία προσωπικών δεδομένων. Επίσης είναι ρύθμιση που αν αναπτύσσει κάποια ιδιαίτερη κανονιστική σημασία, αυτή σχετίζεται με τη διασυνοριακή ροή (διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες). Εντασσόμενη στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής δημιουργεί σύγχυση ιδίως σε σχέση με τα οριζόμενα στα άρθρα 44-49 του Κανονισμού. Η ίδια παρατήρηση ισχύει και για την τρίτη παράγραφο. Η Οδηγία 2016/680 αναφέρεται στο «κεκτημένο Σένγκεν» (Schengen acquis) στις αιτιολογικές σκέψεις, αλλά δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής. Κάποιες διευκρινίσεις θα μπορούσαν ενδεχομένως να περιληφθούν στην αιτιολογική.

6. **19 Αυγούστου 2019, 16:27:** (σχόλιο 2/2) Ο σκοπός του νόμου είναι διατυπωμένος με διοικητικό, «διεκπεραιωτικό» τρόπο και φιλοσοφία» (βλ. αντίστοιχο άρθρο 1 ΓΚΠΔ, το άρθρο του νόμου 2472/97, αλλά και το άρθρο 1 του προσχεδίου της Α' Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής). Με δεδομένο ότι αυτός ο νόμος θα αποτελεί τον κορμό της εθνικής νομοθεσίας θα πρέπει να συσχετίζεται με το ατομικό δικαίωμα της προστασίας προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9 Α Συντάγματος, άρθρο 8 ΕΣΔΑ και άρθρο 8 Χάρτη), το οποίο θωρακίζει σε επίπεδο κοινής νομοθεσίας. Το άρθρο 1 αναφέρει ως σκοπό του νόμου την προσαρμογή της νομοθεσίας. Στην ουσία πρόκειται για «θέσπιση νομοθετικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού». Δεν πρόκειται για προσαρμογή συνολικά της νομοθεσίας. Εν προκειμένω, γίνεται χρήση της υποχρέωσης/ ευχέρειας που παρέχει ο Κανονισμός για την συμπλήρωση κανόνων του Κανονισμού και την υιοθέτηση ρυθμίσεων που θα επιτρέψουν την απρόσκοπτη εφαρμογή του. Η εθνική νομοθεσία έχει πολλές ρυθμίσεις που απαιτούν τροποποίηση για να εναρμονιστούν με τον Κανονισμό. Καταρχάς, τίθενται ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με το ρυθμιστικό αντικείμενο του κεφαλαίου αυτού. Ενώ το κεφάλαιο Α' τιτλοφορείται «Γενικές διατάξεις» και ευλόγως υποθέτει κανείς ότι αναφέρεται στο σύνολο του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου Δ' που αναφέρεται στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/680, τα επιμέρους άρθρα δεν ανταποκρίνονται σε αυτόν τον σκοπό/τίτλο καθώς πρόκειται κατ' ουσίαν για ρυθμίσεις που αναφέρονται στον ΓΚΠΔ με έμφαση μάλιστα στον δημόσιο τομέα. Αυτό είναι προφανές στα άρθρα 2 έως 4 που αφορούν αποκλειστικά το ρυθμιστικό πεδίο του ΓΚΠΔ. Στο πλαίσιο αυτό ερμηνευτικά ζητήματα τίθενται επίσης σε σχέση με το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5, ενώ δεν είναι κατανοητό γιατί απαιτείται στο Κεφάλαιο των Γενικών Διατάξεων να υπάρξει διακριτή και τόσο εκτενής ρύθμιση αναφορικά με τον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων των δημοσίων φορέων, χωρίς να απαιτείται καθώς τα άρθρα 37-39 του ΓΚΠΔ είναι γενικής εφαρμογής. Π.χ. αναρωτιέται κανείς ποια η χρησιμότητα του άρθρου 8 που περιλαμβάνει ενδεικτική απαρίθμηση καθηκόντων.
7. **19 Αυγούστου 2019, 16:01:** Καταρχάς, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι το ΣχΝ δεν ακολουθεί τη δομή του ΓΚΠΔ και της Οδηγίας με αποτέλεσμα αφενός να διαρρηγνύεται σε κάποια σημεία η συστηματική ενότητα της ρύθμισης και αφετέρου να καθίσταται δυσχερής η συσχέτιση και η ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Ενδεικτικά αναφέρουμε: στο κεφάλαιο Δ' τα άρθρα 5 έως και 7 της Οδηγίας 2016/680/ ΕΕ που εξειδικεύουν τις αρχές της επεξεργασίας όπως αυτές αποτυπώνονται στο άρθρο 4 της ενσωματώνονται ως άρθρα 70, 71 και 73. Επίσης θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι σε μεγάλο μέρος του το σχέδιο νόμου αποτελεί, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς τη δομή, αντιγραφή του Γερμανικού νόμου (Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung EU 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie EU 2016/680 Datenschutz-Anpassungs- und -Umsetzungsgesetz EU-DSAnpUG-EU). Η Γερμανία είναι αναμφίβολα χώρα με μακρά παράδοση στην προστασία προσωπικών δεδομένων. Ωστόσο, η μηχανιστική και άκριτη υιοθέτηση ρυθμίσεων που έχουν νόημα και εφαρμογή σε μία άλλη έννομη τάξη με τα δικά της χαρακτηριστικά (νομοθεσία σε επίπεδο κρατιδίων, πληθώρα ειδικών ρυθμίσεων) δεν συνεισφέρει στην ποιότητα, την κατανοησιμότητα και την εφαρμοσιμότητα των σχετικών διατάξεων στην Ελλάδα. Τέλος, το προτεινόμενο ΣχΝ δεν ρυθμίζει την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, όταν αυτή πραγματοποιείται για σκοπούς εθνικής ασφάλειας και από τις αρχές/υπηρεσίες, στις οποίες έχουν ανατεθεί αυτές οι αρμοδιότητες και καθήκοντα. Δεν εμπίπτει βέβαια στο πεδίο του ΓΚΠΔ ή της Οδηγίας 2016/680, αλλά αυτό είναι απόρροια του πεδίου εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου. Αυτό δεν σημαίνει ότι επιτρέπεται να είναι αρρυθμιστή η εν λόγω επεξεργασία. Με την κατάργηση του ν. 2472/97, ο οποίος εφαρμοζόταν απρόσκοπτα και στον τομέα της εθνικής ασφάλειας, μένει μία ευαίσθητη περιοχή εκτός ρύθμισης, εγγυήσεων και προστασίας. Αυτό είναι αμφίβολο εάν είναι τόσο δικαιοπολιτικά όσο και συνταγματικά αποδεκτό με δεδομένο ότι το άρθρο 9 Α του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων, δεν υπόκειται σε περιορισμούς πέραν των γενικών προβλεπομένων. Η όποια εξαίρεση θα πρέπει να λάβει υπόψη και τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Το άρθρο 2 του προαναφερόμενου άρθρου προβλέπει περιορισμούς, αλλά δεν εξαιρεί ολόκληρους τομείς (Χαρακτηριστική είναι και η απόφαση Halford v. UK του ΕΔΔΑ). Εξάλλου, το προτεινόμενο ΣχΝ περιλαμβάνει πολλές προβλέψεις εξαιρέσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι απαιτήσεις της εθνικής ασφάλειας. Κατά το ίδιο σκεπτικό το προτεινόμενο ΣχΝ δεν ρυθμίζει αναφορικά με τη σχέση των διατάξεων του και των διατάξεων των Ν. 3471/2006 και Ν. 3917/2011.
8. **19 Αυγούστου 2019, 16:14:** Το σχέδιο Νόμου που τίθεται σε διαβούλευση πρόκειται να αποτελέσει το βασικό κείμενο για την νομική διαχείριση πολύπλοκων θεμάτων που αφορούν την διαφύλαξη ενός σημαντικού τμήματος της προσωπικής ζωής και της ιδιωτικότητας των πολιτών, ιδίως ενόψει της ευρείας χρήσης τεχνολογικών μέσων λήψης και επεξεργασίας δεδομένων. Για τον λόγο αυτό ο χρόνος και η σύντομη διάρκεια της παρούσας διαβούλευσης δεν

αποτελούν τις πλέον κατάλληλες και επαρκείς συνθήκες για την ανάπτυξη εποικοδομητικού διαλόγου για τόσο κρίσιμα ζητήματα, παρά το ότι αναγνωρίζεται ότι οι υπάρχουσες καθυστερήσεις στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 680/2016 είναι ήδη προβληματικές για την χώρα. Περαιτέρω, ως αρχική γενική παρατήρηση, το παρόν σχέδιο φαίνεται να αποτελεί μία ακριβή μεταφορά του αντίστοιχου Γερμανικού, χωρίς όμως να έχει ληφθεί υπόψη η δημιουργηθείσα εσωτερική νομολογία, ιδίως σε ότι αφορά το κρίσιμο ζήτημα της συγκατάθεσης στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης και το διαχωρισμό της ευθύνης του Δημοσίου τομέα. Επίσης παρατηρείται μία εκτενής παραπομπή στο «κοινό καλό» για επεξεργασίες που γίνονται χωρίς την ενημέρωση του υποκειμένου και δεν εντάσσονται στον κοινοποιημένο ή αναμενόμενο σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν/συλλέχθηκαν προσωπικά δεδομένα.

9. **19 Αυγούστου 2019, 15:23:** Δε δύναται να αποτυπώνονται ρητά «παρεκκλίσεις» από τον ΓΚΠΔ, στο σχέδιο νόμου, όταν: α) Πολλές από αυτές δεν είναι παρεκκλίσεις αλλά προβλέπονται αλλού στον ΓΚΠΔ, β) Καθαυτή η έννοια «παρέκκλιση» δημιουργεί θέμα προσβολής του νόμου βάσει του ΓΚΠΔ, καθότι ο τελευταίος υπερέρχει.
10. **17 Αυγούστου 2019, 19:04:** 1. Ομολογουμένως η χρονική περίοδος (μέσα Αυγούστου) και η διάρκεια (12-20/8, στην ουσία 13-19/8, με μόνον 4 εργάσιμες στο μεσοδιάστημα), δεν επιτρέπει την ουσιαστική διαβούλευση 2. Παρατηρείται προσκόλληση στο γερμανικό νόμο, όχι μόνον στην ουσία των διατάξεων, αλλά και σε ό,τι αφορά στη διατύπωση (πιστή μετάφραση). Τούτο καθιστά ορισμένες διατάξεις δυσνόητες. 3. Προκαλείται σύγχυση σε αρκετά σημεία για το αν το νομοσχέδιο αποσκοπεί σε διαφοροποίηση από τις ρυθμίσεις του ΓΚΠΔ (π.χ. ως προς τις νομικές βάσεις επεξεργασίας δεδομένων ειδικών κατηγοριών). Από την αιτιολογική έκθεση συναγεται ότι πρόθεση είναι να ρυθμιστούν μόνον εκείνα τα ζητήματα όπου ο ΓΚΠΔ ρητώς επιτρέπει στον εθνικό νομοθέτη να εξειδικεύσει – παρεκκλίνει. Αυτό θα πρέπει να αποσαφηνισθεί τόσο γενικώς (άρθρο 2), όσο και στις κατ' ιδίαν διατάξεις (π.χ. με αναφορά της διάταξης του ΓΚΠΔ που επιτρέπει την εξειδίκευση-παρέκκλιση, με χρήση σωστών φράσεων για την εισαγωγή πρόσθετων εξαιρέσεων από απαγορεύσεις του ΓΚΠΔ (π.χ. για την αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων) ή για την αυστηρότερη ρύθμιση ζητημάτων (π.χ. άρθρο 25 νομοσχεδίου). Προσωπικώς, αρκετές διατάξεις τις κρίνω περιττές. Ο ΓΚΠΔ αρκεί. 4. Ενδεχομένως, θα έπρεπε να εξετασθούν συγκεκριμένες δραστηριότητες, που αποτελούν σημαντικούς κλάδους της οικονομίας και αφορούν και σε πλήθος υποκειμένων, και να εισαχθούν ειδικότερες διατάξεις (όπου ο ΓΚΠΔ το επιτρέπει), ώστε να διευκολυνθεί η ομαλή δραστηριοποίηση των οικείων δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, χωρίς να παραβλάπτονται τα δικαιώματα των υποκειμένων (όπως προβλέπεται με το άρθρο 36 για την παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο σύμβασης ασφάλισης με τη λήψη αυτοματοποιημένων αποφάσεων).
11. **17 Αυγούστου 2019, 10:40:** Το σχέδιο νόμου αποτελεί αντιγραφή του Γερμανικού νόμου GDPR με την διαφορά ότι στην Γερμανία ισχύουν παράλληλα κ άλλοι νόμοι που τον συμπληρώνουν. Αντιλαμβάνομαι ότι βιαζόμαστε να ψηφιστεί λόγω προστίμων της ΕΕ αλλά δεν αποτελεί λύση η αντιγραφή νόμου οποιασδήποτε χώρας ΕΕ.
12. **14 Αυγούστου 2019, 21:06:** Με δεδομένο το πρόστιμο ο χρόνος είναι χρήμα. Όμως δεν είναι δυνατόν να ανεβαίνει σ/ν για διαβούλευση παραμονές Δεκαπενταύγουστου και με τόσο βραχεία προθεσμία. Το σ/ν δεν είναι κακό, προς τι το αυτογκόλ;
13. **13 Αυγούστου 2019, 22:32:** Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι, συγχαρητήρια για το εξαιρετικά καλά διατυπωμένο σχέδιο νόμου για την ΠΔΠΧ! Είναι προφανές, ότι η επεξεργασία έχει ανατεθεί σε ικανότατα πρόσωπα!
14. **13 Αυγούστου 2019, 14:12:** Συμπληρωματικά με το παραπάνω σχόλιο, συμφωνώ και εγώ ότι ο συγκεκριμένος νόμος αποτελεί μια πολύ καλή ευκαιρία ώστε να καταργηθεί ο Νόμος 3917/2011, ο οποίος ενσωματώνει την [ακυρωθείσα από το ΔΕΕ (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-293/12 και C-594/12 «Digital Rights Ireland and Ors»)] οδηγία 2006/24/ΕΚ. Δεδομένου του ότι η εν λόγω Οδηγία έρχεται σε αντίθεση με τον χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της ΕΕ (Άρθρα 7 και 8) και την ΕΣΔΑ (Άρθρο 8) θεωρείται επιτακτική ανάγκη να καταργηθεί άμεσα ο εν λόγω νόμος ο οποίος με τη σειρά του παραβιάζει παράλληλα με τις παραπάνω διατάξεις και τα άρθρα 9 και 9Α του Συντάγματος. Στην θέση του θα τηρηθούν τα προβλεπόμενα από τον ΓΚΠΔ και με την θέσπιση του κανονισμού για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, στον αντίστοιχο εφαρμοστικό νόμο μπορεί να συμπεριληφθεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη ρύθμιση, εάν τυχόν υπάρξει.
15. **13 Αυγούστου 2019, 12:58:** Θεωρώ ότι η διατύπωση στο υπό στοιχ. β είναι προβληματική. Δε νοείται προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στον Κανονισμό, αφού ο Κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή έτσι κι αλλιώς. Μια διαφορετική διατύπωση όπως «η λήψη μέτρων/ η θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για την εφαρμογή του Κανονισμού...» ίσως ήταν πιο εύστοχη.
16. **13 Αυγούστου 2019, 11:54:** Δεν βλέπω τίποτα για το πιο σημαντικό κομμάτι; μήπως μου ξέφυγε κάποιο άρθρο; DATA RETENTION Φύλαξη/Διατήρηση Δεδομένων και μεταδεδομένων. Για πόσο καιρό θα κρατάνε αρχεία καταγραφής/logs οι πάροχοι; πρέπει να τεθεί ένα όριο και να εφαρμοστεί κιόλας! Το ευρωπαϊκό δικαστήριο ακύρωσε την οδηγία 2006/24/ΕΚ το 2014....που έλεγε πως οι πάροχοι πρέπει να κρατάνε δεδομένα χρηστών απο 6 μήνες (ελάχιστο) ως 2 χρόνια, με το σκεπτικό πως παραβιάζει βασικά ανθρώπινα δικαιώματα! «On 8 April 2014, in the landmark Digital Rights Ireland and Ors case, the Court of Justice of the European Union declared the Directive 2006/24/EC invalid for violating fundamental rights. The Council's Legal Services have been reported to have stated in closed session that

paragraph 59 of the European Court of Justice's ruling «suggests that general and blanket data retention is no longer possible».» https://en.wikipedia.org/wiki/Data_Retention_Directive Είχα ακούσει πριν πολύ καιρό, απο άτομο που δούλευε σε πάροχο...πως εδω Ελλάδα ο νόμος έλεγε πως πρέπει να κρατάνε αρχεία καταγραφής το ελάχιστο για 3 χρόνια (!) και πως κανείς δεν έσβηνε στα 3 χρόνια....τα αφήνανε όσο μπορούσαν!

17. **13 Αυγούστου 2019, 10:37:** Καλημέρα σας, Λέτε: «Δεδομένης της σπουδαιότητας της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας, σας καλώ να συμμετάσχετε στη δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση.» Εφόσον υπάρχει αυτή η σπουδαιότητα, και το νομοσχέδιο είναι μεγάλο, και επίσης δεν είναι επείγον, δεν είναι πολύ λίγος ο χρόνος της μίας εβδομάδας που δίνετε για τη διαβούλευση; Αυτό θα ίσχυε ακόμα κι αν δεν ήταν μέσα Αυγούστου. Τι θα λέγατε να οριστεί ως ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαβούλευσης η 12η Οκτωβρίου;

Αιτιολόγηση : Με το ΣχΝ λαμβάνονται μέτρα εφαρμογής του ΓΚΠΔ και ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 2916/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Οι παρατηρήσεις περί αντιγραφής του γερμανικού νόμου δεν ενσταθούν, δοθέντος ότι το ΣχΝ έχει ως βάση του την ενωσιακή νομοθεσία.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2

1. **20 Αυγούστου 2019, 14:54:** – Η διατύπωση του Κανονισμού είναι ακριβέστερη και δεν υπάρχει λόγος σημαντικών αποκλίσεων. Καταρχάς η έννοια του «ιδιωτικού φορέα» είναι ασαφής νομικά. Η σαφέστερη εξαίρεση του Κανονισμού για τα «φυσικά πρόσωπα στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας» πρέπει να παραμείνει. – Η παράγραφος 2 δεν είναι μόνο περιττή αλλά δημιουργεί και ερμηνευτικά προβλήματα. – Τέλος λείπει η σημαντικότερη εξαίρεση του α.2παρ.2δ του Κανονισμού. Προτεινόμενη διατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης. 2. Οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται: α) στο πλαίσιο δραστηριότητας η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (αυτούσια η διατύπωση του Κανονισμού) β) από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας και πρόληψης έναντι κινδύνων που απειλούν τη δημόσια ασφάλεια.
2. **20 Αυγούστου 2019, 06:35:** Καταρχάς τίθενται ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με το ρυθμιστικό αντικείμενο του κεφαλαίου αυτού. Ενώ το κεφάλαιο Α' τιτλοφορείται «Γενικές διατάξεις» και ευλόγως υποθέτει κανείς ότι αναφέρεται στο σύνολο του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου Δ' που αναφέρεται στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/680, τα επιμέρους άρθρα δεν ανταποκρίνονται σε αυτόν τον σκοπό/τίτλο καθώς πρόκειται κατ' ουσίαν για ρυθμίσεις που αναφέρονται στον ΓΚΠΔ με έμφαση μάλιστα στον δημόσιο τομέα. Δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (offentliche, nicht offentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς», ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «ο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7) . Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο.
3. **19 Αυγούστου 2019, 20:52:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 2 έχουν ως εξής: Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
4. **19 Αυγούστου 2019, 19:01:** Τόσο ο Κανονισμός (αιτιολογική σκέψη 18) όσο και ο εφαρμοστικός νόμος (άρθρο 2), ρυθμίζουν ρητά ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας . Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 14 του Κανονισμού αναφέρεται ότι δεν καλύπτει από τον Κανονισμό η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν νομικά πρόσωπα και ιδίως επιχειρήσεις συσταθείσες ως νομικά

πρόσωπα, περιλαμβανομένων της επωνυμίας, του τύπου και των στοιχείων επικοινωνίας του νομικού προσώπου. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι στα πλαίσια της εμπορικής πίστης, της πρόληψης της απάτης, της αξιοπιστίας και ασφάλειας των συναλλαγών, ο νόμος θα πρέπει αντίστοιχα, να εισαγάγει ένα διαχωρισμό ως προς τα δεδομένα των φυσικών προσώπων που άπτονται της ιδιωτικής τους σφαιράς και ως προς τα δεδομένα των ατομικών επιχειρήσεων που άπτονται της εμπορικής τους ιδιότητας. Συνεπώς, τα δεδομένα που άπτονται της εμπορικής τους ιδιότητας θα πρέπει να εξαιρούνται ρητά της εφαρμογής του Κανονισμού, όπως ισχύει και για τις προσωπικές εταιρείες ως νομικά πρόσωπα.

5. **19 Αυγούστου 2019, 19:59:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 2 έχουν ως εξής: Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
6. **19 Αυγούστου 2019, 19:40:** Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
7. **19 Αυγούστου 2019, 16:01:** Σε σχέση με το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής σε συσχέτιση με το άρθρο 4 (ορισμοί) δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (öffentliche, nicht öffentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς» ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7) . Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση, αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο. Θα μπορούσε π.χ. να τεθεί και το ζήτημα εάν με την αναφορά σε δημόσιους φορείς όπως ορίζονται στο ΣχΝ περιλαμβάνονται τα δικαστήρια, τα οποία αναμφίβολα υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Υπάρχει επεξήγηση στους ορισμούς, αλλά και εκεί υπάρχει διαφοροποίηση σε σχέση με τα οριζόμενα στον Κανονισμό. Επίσης, υπάρχει από το 1997 νομοθεσία στην Ελλάδα που αναφέρεται σε υπεύθυνους επεξεργασίας κατά τους ορισμούς του νόμου. Η χρήση του όρου μόνο προβλήματα εφαρμογής μπορεί να προκαλέσει. Προτείνεται: να απαλειφθεί εντελώς η διάκριση. Όπου ο νομοθέτης θέλει (και του επιτρέπεται από τον Κανονισμό) να περιορίσει ή να εξειδικεύσει μία ρύθμιση για τον δημόσιο φορέα/τομέα θα πρέπει να το ορίζει κατά περίπτωση. Στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ορίζεται «Οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως του ΓΚΠΔ». Είναι αυτόνομο. Ορίζεται και στον Κανονισμό και είναι γνωστό λόγω της φύσης και ιεραρχίας των κανόνων ενωσιακού και εθνικού δικαίου. Τέτοιες διατυπώσεις προσδιάζουν σε αιτιολογική έκθεση. Και στην περίπτωση αυτή πρόκειται για επακριβή αντιγραφή του γερμανικού νόμου και απηχεί συγκεκριμένες επιλογές της Γερμανίας, καθώς δεν επιθυμούσε την υιοθέτηση Κανονισμού και λόγω της ισχυρής παράδοσης στον τομέα υπεραμύνθηκε της παροχής ευχερειών στον εθνικό νομοθέτη. Αν δεν απαλειφθεί θα ήταν σκόπιμο να γίνει αναφορά στον Γενικό Κανονισμό Προστασίας Δεδομένων και σε άλλες ρυθμίσεις ενωσιακού και εθνικού δικαίου που υπερισχύουν λόγω της άμεσης εφαρμογής ή της ειδικότητας της ρύθμισης.
8. **19 Αυγούστου 2019, 14:29:** Το §2 είναι περιττό εφόσον όπως και να είχε, ο ΓΚΠΔ υπερέχει της Ελληνικής Νομοθεσίας. Επίσης είναι δυσνόητο ως αναγράφεται (Ητοι ότι οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής ουσιαστικά ιδίων διατάξεων)
9. **16 Αυγούστου 2019, 19:53:** Γενική παρατήρηση ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής: Το ΣχΝ έχει πρόθεση να συμπεριλάβει στο κεφάλαιο Α ρυθμίσεις που εφαρμόζονται ευρέως, δηλαδή με πεδίο εφαρμογής: α) το πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ, β) το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2016/680 και γ) δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ αλλά ήδη ρυθμιζε ο ν. 2472/97 όπως τους τομείς της εθνικής άμυνας και της εθνικής ασφάλειας (και ορθά κατά τη γνώμη μου, πόσο μάλλον μετά και την τροποποίηση του Συντάγματος με το αρ. 9Α). Δυστυχώς, με τον τρόπο που είναι διατυπωμένες οι διατάξεις (ιδίως του κεφαλαίου Α) δημιουργείται μεγάλη ασάφεια

στο ποια είναι η εφαρμοστέα διάταξη, ανάλογα με την εκάστοτε δραστηριότητα. Δεν είναι σαφές πότε εφαρμόζεται ο ΓΚΠΔ και πότε ο εθνικός νόμος. Μπορεί, ενδεχομένως, να φτάσει κάποιος «ερμηνευτικά» στο αποτέλεσμα αλλά να σκεφτούμε ότι ο νόμος κι ο ΓΚΠΔ θα πρέπει να εφαρμοστούν από ανθρώπους που δεν θα είναι πάντα σε θέση να διακρίνουν άμεσα πότε εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο (ο νόμος) και πότε ο ΓΚΠΔ. Πρόταση: Σαφής διάκριση των διατάξεων που εξειδικεύουν τον ΓΚΠΔ (όπου ο ΓΚΠΔ δίνει αυτή τη δυνατότητα ή υποχρέωση στα Κ-Μ) και των διατάξεων που αφορούν την οδηγία 2016/680 και εθνικές ρυθμίσεις.

10. **16 Αυγούστου 2019, 10:43:** Επαναλαμβάνονται διατάξεις του ΓΚΠΔ.
11. **15 Αυγούστου 2019, 00:37:** 1. Η διάκριση σε ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς ενδεχομένως να προκαλέσει ερμηνευτική σύγχυση. 2. Η 2η παράγραφος δημιουργεί την εντύπωση ότι ο ΓΚΠΔ και ο εθνικός νόμος κινούνται παράλληλα και έχουν διαφορετικό πεδίο εφαρμογής.
12. **13 Αυγούστου 2019, 14:24:** Θεωρώ ότι δεν χρειάζεται ένα τέτοιο άρθρο στο νόμο. Το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής προκύπτει από τον Κανονισμό ενώ σε ό,τι έχει να κάνει με την Οδηγία, μπορεί στο κεφάλαιο για την Οδηγία να οριοθετηθεί αυτοτελώς το πεδίο εφαρμογής. Σε κάθε περίπτωση δεν αντιλαμβάνομαι σε τι εξυπηρετεί η διάκριση μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών φορέων. Επίσης, η παράγραφος 2 εκτιμώ ότι είναι ακατανόητη και άστοχη. Ο νόμος εφαρμόζεται συμπληρωματικά προς τον Κανονισμό, δεν μπορεί να αποκλείεται η εφαρμογή του νόμου επί εφαρμογής του Κανονισμού. Το ένα νομοθέτημα συμπληρώνει το άλλο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

1. **20 Αυγούστου 2019, 14:06:**– Οι παράγραφοι 2 και 3 είναι απολύτως περιττές. Πρέπει να καταργηθούν.– Η διατύπωση του Κανονισμού ήταν και πάλι ακριβέστερη και έχρηζε ελάχιστης προσαρμογής. Προτεινόμενη διατύπωση: 1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς. Στους ιδιωτικούς φορείς εφαρμόζονται, εφόσον: α) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία εδρεύει στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από το κατά πόσο η επεξεργασία των δεδομένων πραγματοποιείται εντός της χώρας. β) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ελληνικής Επικράτειας, ανεξάρτητα από το αν εδρεύει σε αυτήν. γ) η επεξεργασία αφορά προσωπικά δεδομένα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην Ελλάδα από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία μη εγκατεστημένο στην ΕΕ εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται αα) με την προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών στα εν λόγω υποκείμενα των δεδομένων στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως εάν απαιτείται πληρωμή από τα υποκείμενα των δεδομένων, ή ββ) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους, στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ελλάδας.
2. **20 Αυγούστου 2019, 06:18:** Θα πρέπει να επισημάνουμε αρχικά τα ερμηνευτικά προβλήματα που τίθενται με τη ρύθμιση της πρώτης παραγράφου (βλ. κυρίως 1γ) αναφορικά με την οριοθέτηση ως προς το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Περαιτέρω οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 δεν απαιτούνται . Είναι σαφές από τις ρυθμίσεις του ενωσιακού δικαίου ποιες είναι οι « τρίτες χώρες » και πως πρέπει να αντιμετωπίζονται σε σχέση με την επεξεργασία/προστασία προσωπικών δεδομένων. Επίσης είναι ρύθμιση που αν αναπτύσσει κάποια ιδιαίτερη κανονιστική σημασία, αυτή σχετίζεται με τη διασυνοριακή ροή (διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες). Εντασσόμενη στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής δημιουργεί σύγχυση ιδίως σε σχέση με τα οριζόμενα στα άρθρα 44-49 του Κανονισμού
3. **20 Αυγούστου 2019, 01:05:** Σύμφωνα με το άρθρο 3 του ΓΚΠΔ, ο τελευταίος εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων μίας εγκατάστασης ενός υπευθύνου επεξεργασίας ή/και εκτελούντος την επεξεργασία στην Ένωση (ανεξαρτήτως από το κατά πόσο η επεξεργασία πραγματοποιείται εντός της Ένωσης) ή στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην Ένωση από υπεύθυνο επεξεργασίας ή/και εκτελούντα την επεξεργασία μη εγκατεστημένο στην Ένωση, εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται αποκλειστικά με: (α) την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών σε υποκείμενα δεδομένων στην Ένωση, ή (β) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ένωσης. Η παραπάνω διάταξη έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων («ΕΣΠΔ») στις Κατευθυντήριες Γραμμές 3/2018 του ΕΣΠΔ σχετικά με την εδαφική εφαρμογή του ΓΚΠΔ. Ειδικότερα, στα πλαίσια της ανάλυσης του «κριτηρίου εγκατάστασης» το ΕΣΠΔ έκρινε ότι «Η τοποθεσία της επεξεργασίας είναι επομένως αδιάφορη στον καθορισμό του κατά πόσον η επεξεργασία, που πραγματοποιείται στα πλαίσια των δραστηριοτήτων μίας εγκατάστασης εντός της ΕΕ, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ.» και συνέχισε αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι «.....Παρά ταύτα, η γεωγραφική τοποθεσία δεν είναι σημαντική για τους σκοπούς του Άρθρου 3 παρ. 1 σε σχέση με την τοποθεσία που διενεργείται η επεξεργασία, ή σε σχέση με την εγκατάσταση των

- υποκειμένων επεξεργασίας που αυτή αφορά.» Ενόψει των ανωτέρω το Σχέδιο Νόμου φαίνεται να αποκλίνει από την σχετική διάταξη του ΓΚΠΔ και να διευρύνει αδικαιολόγητα το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του Σχεδίου Νόμου εισάγοντας ένα νέο κριτήριο εφαρμογής του. Συγκεκριμένα, η διάταξη του Σχεδίου Νόμου διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του σε όλες αδιακρίτως τις δραστηριότητες επεξεργασίας που λαμβάνουν χώρα στην Ελλάδα (συμπεριλαμβανομένης της συλλογής δεδομένων με ηλεκτρονικά μέσα), χωρίς να τηρεί τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις-κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 3 του Κανονισμού. Παρόλο που ο ΓΚΠΔ υπερισχύει του Σχεδίου Νόμου, ως ενωσιακή νομοθεσία, η παρούσα διατύπωση ενέχει τον κίνδυνο πρόκλησης σύγχυσης και παρανοήσεων στο κομβικό ζήτημα του πεδίου εφαρμογής του ελληνικού νόμου. Για τον λόγο αυτό, προτείνω να απαλειφθεί η σχετική διάταξη εις ό,τι αφορά τον ΓΚΠΔ.
4. **19 Αυγούστου 2019, 16:48:** Όπως επισημάνθηκε ήδη η αναφορά σε «ιδιωτικούς φορείς» και η χρήση αυτού του όρου αντί των όρων «υπεύθυνος/ εκτελών επεξεργασία(ς) θα δημιουργήσει προβλήματα ως προς την εφαρμογή. Ως προς τον ορισμό του δημόσιου φορέα σημειώνεται ότι στην ελληνική έννομη τάξη υπάρχουν πολλοί ορισμοί δημόσιου φορέα, τομέα κλπ. Για λόγους καλής νομοθέτησης δεν είναι σκόπιμο να γίνεται παραπομπή σε έναν άλλο νόμο. Προτείνεται ο ακόλουθος ορισμός: «δημόσιος φορέας»: οι κρατικές ή δημόσιες αρχές, κεντρικές και περιφερειακές, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ανεξάρτητες και ρυθμιστικές διοικητικές αρχές, οι κρατικές ή δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται από κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους ή η διοίκησή τους ορίζεται από αυτό, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού και τα νομικά πρόσωπα και επιχειρήσεις αυτών.
 5. **19 Αυγούστου 2019, 16:50:** Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της συνεκτικότητας και την ευχέρεια επιλογής επικεφαλής Εποπτεύουσας Αρχής για οργανισμούς που δραστηριοποιούνται σε πολλές χώρες της Ε.Ε. το παρόν άρθρο δύναται να προκαλέσει σύγχυση για ζητήματα που ήδη ξεκαθαρίζει ο ΓΚΠΔ.
 6. **16 Αυγούστου 2019, 20:52 :** Άρθρο 3 παρ. 1: Απαιτείται τροποποίηση: Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς και τους ιδιωτικούς φορείς που ενεργούν βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ε) του ΓΚΠΔ. Αιτιολόγηση: αρ. 55 παρ. 2 ΓΚΠΔ: Όταν η επεξεργασία γίνεται από δημόσιες αρχές ή ιδιωτικούς φορείς που ενεργούν βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ε), αρμόδια είναι η εποπτική αρχή του οικείου κράτους μέλους. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν εφαρμόζεται το άρθρο 56. Άρθρο 3 παρ. 2 Έχω την εντύπωση ότι η Ελβετία δεν τελεί σε ισοδύναμο καθεστώς, αλλά διαθέτει απόφαση επάρκειας από το 2001. Βλέπε <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32000D0518&from=EN> Συνεπώς, θα έπρεπε να είναι στις τρίτες χώρες.
 7. **15 Αυγούστου 2019, 01:47:** Η παρ. 1γ είναι ασαφής. Θα μπορούσε να αντιγράψει η παρ. 2 του άρθρου 3 του ΓΚΠΔ με τις αναγκαίες προσαρμογές: «Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία εγκατεστημένο εκτός Ελληνικής Επικράτειας, εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται με: α) την προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών στα εν λόγω υποκείμενα των δεδομένων στην Ελληνική Επικράτεια, ανεξαρτήτως εάν απαιτείται πληρωμή από τα υποκείμενα των δεδομένων, ή β) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους, στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της ελληνικής επικρατείας.» Στο ανωτέρω θα πρέπει να προστεθεί επιφύλαξη για το ενδεχόμενο να τυγχάνουν εφαρμογής εθνικές διατάξεις περισσότερων κρατών μελών (παραπομπή στο κεφάλαιο του ΓΚΠΔ για τον καθορισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ περισσότερων Αρχών.).
 8. **14 Αυγούστου 2019, 10:29:** Ανοίγει υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής. Κατά τη γνώμη μου δεν προσφέρει κάτι, αντιθέτως προκαλεί σύγχυση. Το εδαφικό πεδίο εφαρμογής προκύπτει από τον Κανονισμό
Αιτιολόγηση : *Ελήφθη υπόψη το σχόλιο της Homo Digitalis ότι ο ΓΚΠΔ ενσωματώθηκε στη συμφωνία για τον ΕΟΧ με απόφαση της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ στις 06.07.2018 και αφαιρέθηκε η παράγραφος 2. Για λόγους ορθής ενσωμάτωσης της Οδηγίας παρέμεινε η παράγραφος 3 που αναριθμήθηκε σε παράγραφο 2.*

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:17:** Ο διαχωρισμός μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού ενέχει κίνδυνο. Ο ΓΚΠΔ δεν ορίζει τι είναι «δημόσια αρχή ή δημόσιος φορέας» και το αφήνει να προσδιορίζεται από τα εθνικά δίκαια. Βλέπε και τις «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους υπεύθυνους προστασίας» δεδομένων της ΟΕ αρ 29 που υιοθετήθηκε από το ΕΣΠΔ (<https://edpb.europa.eu/node/69>) ενότητα 2.1.1 «Η εκπλήρωση δημόσιου καθήκοντος και η άσκηση δημόσιας εξουσίας¹³ είναι δυνατή όχι μόνο από δημόσιες αρχές ή δημόσιους φορείς, αλλά και από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, σε διάφορους τομείς που απορρέουν από τους εθνικούς κανονισμούς κάθε κράτους μέλους, όπως οι υπηρεσίες δημοσίων μεταφορών, η ύδρευση και η παροχή ενέργειας, οι οδικές υποδομές, η δημόσια ραδιοτηλεόραση, η κατασκευή εργατικών κατοικιών, ή πειθαρχικά όργανα για νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα.» Κάποιες από τις

- υποχρεώσεις του ΓΚΠΔ για το «δημόσιο φορέα» του ΣχΝ θα πρέπει να εφαρμόζονται και για ιδιωτικούς φορείς (π.χ. ΔΕΚΟ ή παρόχους κρίσιμων υποδομών, στη λογική της ΝΙΣ οδηγίας). Τέτοια π.χ. μπορεί να είναι η υποχρέωση ορισμού DPO και οι σχετικές με τα καθήκοντά του διατάξεις.
2. **15 Αυγούστου 2019, 01:05:** Ο ορισμός του δημοσίου φορέα είναι προβληματικός. Παρατηρούνται αλληλεπικαλυψεις, κυρίως, όμως ασάφεια ως προς το πότε ένα ΝΠΙΔ λογίζεται δημόσιος φορέας (δεν γίνεται μεία πλειοψηφίας σε συνάρτηση προς το «ανήκει» ή τον ορισμό της Διοίκησης). Επίσης, ο όρος Ελληνικό Δημόσιο είναι μάλλον πιο δόκιμος από το Όρο κράτος.
 3. **14 Αυγούστου 2019, 10:06:** Σε συνέχεια του ανωτέρω σχολίου αναφέρω και την εταιρεία ΕΥΔΑΠ διότι όπως και η ΕΡΤ δεν χρηματοδοτείται από το Δημόσιο, αλλά δεν υπάρχει ξεκάθαρος πλέον χαρακτηρισμός της σε μια κατηγορία ανήκει και αυτό δημιουργεί ιδιαίτερα προβλήματα.
 4. **13 Αυγούστου 2019, 10:35:** Στον ορισμό των υπόχρεων εφαρμογής του ΓΚΠΔ εκτιμώ ότι δεν ορίζεται ξεκάθαρα εάν οι εταιρείες Α.Ε. του Δημοσίου που δεν χρηματοδοτούνται από το κρατικό προϋπολογισμό πρέπει να εντάσσονται στον εν λόγω νόμο. Για παράδειγμα, η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. δεν χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό καθώς λαμβάνει το ανταποδοτικό τέλος μέσω των λογαριασμών της Δ.Ε.Η. αλλά αντιθέτως τον χρηματοδοτεί λόγω μνημονιακής υποχρέωσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις έχει εφαρμογή ο εν λόγω νόμος;
 5. **9 Αυγούστου 2019, 16:01:** Σε σχέση με το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής σε συσχέτιση με το άρθρο 4 (ορισμοί) δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (öffentliche, nicht öffentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς» ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7). Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση, αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο. Θα μπορούσε π.χ. να τεθεί και το ζήτημα εάν με την αναφορά σε δημόσιους φορείς όπως ορίζονται στο ΣχΝ περιλαμβάνονται τα δικαστήρια, τα οποία αναμφίβολα υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Υπάρχει επεξήγηση στους ορισμούς, αλλά και εκεί υπάρχει διαφοροποίηση σε σχέση με τα οριζόμενα στον Κανονισμό. Επίσης, υπάρχει από το 1997 νομοθεσία στην Ελλάδα που αναφέρεται σε υπεύθυνους επεξεργασίας κατά τους ορισμούς του νόμου. Η χρήση του όρου μόνο προβλήματα εφαρμογής μπορεί να προκαλέσει. Προτείνεται: να απαλειφθεί εντελώς η διάκριση. Όπου ο νομοθέτης θέλει (και του επιτρέπεται από τον Κανονισμό) να περιορίσει ή να εξειδικεύσει μία ρύθμιση για τον δημόσιο φορέα/τομέα θα πρέπει να το ορίζει κατά περίπτωση.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην Αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:09** Αυτό το άρθρο θα πρέπει να καταργηθεί γιατί εισάγει μια ανεπίτρεπτη νέα νομική βάση, δηλαδή το δικαίωμα των δημοσίων φορέων (με τα προβλήματα των ορισμών τους όπως εύστοχα έχει ήδη σχολιαστεί από πολλούς συμμετέχοντες) να επεξεργάζονται δεδομένα για την άσκηση των καθηκόντων τους ή άσκησης δημόσιας εξουσίας. Όμως η διατύπωση του Κανονισμού δεν αφήνει περιθώριο για νέα νομική βάση. Αντιθέτως υποχρεώνει το δημόσιο να έχει μία από τις συγκεκριμένες νομικές βάσεις κατά την επεξεργασία των δεδομένων.
2. **20 Αυγούστου 2019, 06:49** Καταρχήν ο τίτλος αναφέρεται σε νομική βάση επεξεργασίας εν γένει γεννώντας ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με τη σχέση του με το άρθρο 6 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων. Στη συνέχεια ωστόσο διαπιστώνεται ότι αφορά μόνο «δημόσιους φορείς». Η διατύπωση υποδηλώνει μία σύγχυση μεταξύ της «νομικής βάσης» και μίας στενότερης διατύπωσης της αρχής της ελαχιστοποίησης. Η διατύπωση αυτή, αποκλίνουσα και σε σχέση με τις διατυπώσεις του ΓΚΠΔ, αν έχει νόημα στις δημόσιες αρχές, δεν προσιδιάζει διόλου στην αποστολή και στις δραστηριότητες άλλων «δημόσιων φορέων», όπως τους ορίζει το ίδιο το σχέδιο. Δημιουργείται και πάλι σύγχυση μεταξύ δημοσίου φορέα και υπευθύνου επεξεργασίας. Φαίνεται σαν να πρόκειται για διακριτές οντότητες. Η ρύθμιση αυτή περιορίζει χωρίς

- καμία δικαιολογία τις νομικές βάσεις επεξεργασίας που ισχύουν για τους «δημόσιους φορείς». Αυτός ο περιορισμός δεν έχει κανένα έρεισμα στον Κανονισμό.
3. **19 Αυγούστου 2019, 23:45** Δεν πρέπει να υπάρχει αυτό το άρθρο. Θα μπερδέψει δεσμεύσει και δημιουργήσει πιο πολλά θέματα από όσα πάει να λύσει. Άλλωστε έχει ήδη μιλήσει ο ΓΚΠΔ και δεν μπορεί κανείς να παρακάμψει τις δεσμευτικές διατάξεις του Κανονισμού.
 4. **19 Αυγούστου 2019, 20:30** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 5 έχουν ως εξής: Α) Ο τίτλος του άρθρου είναι ατυχής. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Σχεδίου Νόμου, το άρθρο 5 αφορά επικουρική, γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς ο τίτλος πρέπει να τροποποιηθεί κατάλληλα. Β) Όπως σωστά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου: «Καθό μέρος η εν λόγω διάταξη χρησιμοποιείται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 2 του ΓΚΠΔ, δημιουργείται με αυτή μια νομική βάση δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σε συνδυασμό με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ. Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής αυτής βάσης...». Τα ίδια ως άνω ισχύουν και για την περίπτωση γ' του άρθρου 6 παρ. 1, συνεπώς αντίστοιχο άρθρο θα πρέπει να ενταχθεί στο ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, ούτως ώστε να θεσμοθετηθεί η αντίστοιχη νομική βάση και για τον ιδιωτικό τομέα.
 5. **19 Αυγούστου 2019, 19:14** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 5 έχουν ως εξής: Α) Ο τίτλος του άρθρου είναι ατυχής. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Σχεδίου Νόμου, το άρθρο 5 αφορά επικουρική, γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς ο τίτλος πρέπει να τροποποιηθεί κατάλληλα. Β) Όπως σωστά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου: «Καθό μέρος η εν λόγω διάταξη χρησιμοποιείται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 2 του ΓΚΠΔ, δημιουργείται με αυτή μια νομική βάση δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σε συνδυασμό με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ. Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής αυτής βάσης...». Τα ίδια ως άνω ισχύουν και για την περίπτωση γ' του άρθρου 6 παρ. 1, συνεπώς αντίστοιχο άρθρο θα πρέπει να ενταχθεί στο ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, ούτως ώστε να θεσμοθετηθεί η αντίστοιχη νομική βάση και για τον ιδιωτικό τομέα.
 6. **19 Αυγούστου 2019, 17:41** Μείζονα προβλήματα τίθενται σε σχέση με τη ρύθμιση του άρθρου 5. Καταρχάς ο τίτλος αναφέρεται σε νομική βάση επεξεργασίας εν γένει γεννώντας ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με τη σχέση του με το άρθρο 6 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων. Στη συνέχεια ωστόσο διαπιστώνεται ότι αφορά μόνο «δημόσιους φορείς». Η διατύπωση υποδηλώνει μία σύγχυση μεταξύ της «νομικής βάσης» και μίας στενότερης διατύπωσης της αρχής της ελαχιστοποίησης. Η διατύπωση αυτή, αποκλίνουσα και σε σχέση με τις διατυπώσεις του ΓΚΠΔ, αν έχει νόημα στις δημόσιες αρχές δεν προσιδιάζει διόλου στην αποστολή και στις δραστηριότητες άλλων «δημόσιων φορέων», όπως τους ορίζει το ίδιο το σχέδιο. Δημιουργείται και πάλι σύγχυση μεταξύ δημόσιου φορέα και υπευθύνου επεξεργασίας. Φαίνεται σαν να πρόκειται για διακριτές οντότητες. Η ρύθμιση αυτή περιορίζει χωρίς καμία δικαιολογία τις νομικές βάσεις επεξεργασίας που ισχύουν για τους «δημόσιους φορείς». Αυτός ο περιορισμός δεν έχει κανένα έρεισμα στον Κανονισμό. Καταρχήν ως προς τους «δημόσιους φορείς» η βάση πρωτίστως είναι η συμμόρφωση προς τον νόμο. Ο Κανονισμός αποκλείει μέσω αναφορών στο προοίμιο τη «συγκατάθεση» ως βάση επεξεργασίας όταν πρόκειται ειδικά για «δημόσιες αρχές (public authorities)» και το έννομο συμφέρον. Αλλά και ως προς το τελευταίο οι Αρχές Προστασίας Δεδομένων των κρατών μελών της ΕΕ έχουν σε πρόσφατη γνωμοδότηση αποδεχτεί κατ' εξαίρεση ακόμη και το έννομο συμφέρον. Προτείνεται: η αντικατάσταση της ρύθμισης του Άρθρου 5 με τη ρύθμιση του Σχεδίου της Α' Νομοπαρασκευαστικής (άρθρο 4), η οποία στην ουσία εξειδίκευε τις αρχές επεξεργασίας και τις απαιτήσεις διαφάνειας έναντι των υποκειμένων. Άλλως, προτείνεται η διαγραφή του Άρθρου 5.
 7. **19 Αυγούστου 2019, 16:50** : Το συγκεκριμένο άρθρο θεωρούμε ότι θα προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με τις νομικές βάσεις επεξεργασίας όπως με σαφήνεια ορίζονται στον ΓΚΠΔ, ιδίως σε ότι αφορά την εννοούμενη διάκριση μεταξύ δημοσίων φορέων (με την ευρύτατη ερμηνεία και ορισμό αυτών που δίνεται στο άρθρο 4) και ιδιωτών.
 8. **16 Αυγούστου 2019, 20:50**: Νομίζω ότι η εν λόγω διάταξη είναι λάθος, αχρείαστη και δεν προσφέρει τίποτα. Σύμφωνα με την αιτιολογική «Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής

αυτής βάσης.» Αλλά το νόημα του αρ. 6 παρ. 3 του ΓΚΠΔ είναι ο νόμος για την αρμοδιότητα ενός δημόσιου φορέα να έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Δηλαδή είτε: α) να προσδιορίζει το σκοπό επεξεργασίας, είτε β) να προκύπτει –με εκτίμηση του υπευθύνου επεξεργασίας και κατάλληλη τεκμηρίωση με βάση την αρχή της λογοδοσίας- ότι είναι αναγκαία η επεξεργασία για την εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων του φορέα. Άρα, πάντα θα καταλήγει κανείς στο να εξετάσει την αρμοδιότητα ενός δημόσιου φορέα, με βάση τις διατάξεις του δικού του νόμου (κι όχι του ΓΚΠΔ ή του ΣχΝ).

9. **14 Αυγούστου 2019, 12:45:** Το άρθρο αυτό θα πρέπει να ξεκαθαριστεί ως προς υπόλοιπες νομομοποιητικές βάσεις. Το δημόσιο επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα μόνον βάσει της συγκεκριμένης νομομοποιητικής βάσης; Τι γίνεται στην περίπτωση που η επεξεργασία δεν εμπίπτει στην ως άνω νομική βάση, αλλά σε άλλη (π.χ. προωθητικές ενέργειες, καμπάνιες ενημέρωσης);
10. **14 Αυγούστου 2019, 10:45:** Το άρθρο δεν προβλέπει κάτι ειδικότερο σε σχέση με τον Κανονισμό. Σε κάθε περίπτωση, βρισκόμαστε στο Κεφάλαιο των Γενικών Διατάξεων. Ένα τέτοιο άρθρο δεν έχει θέση εδώ. Θα έπρεπε ίσως να τοποθετηθεί στο Κεφάλαιο για τον Κανονισμό.
11. **13 Αυγούστου 2019, 16:42:** Το συγκεκριμένο άρθρο ή θα έπρεπε να αναλύει όλες τις νόμιμες βάσεις επεξεργασίας ή να μην υφίσταται καθόλου καθόσον η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από το Δημόσιο τελείται στα πλαίσια της άσκησης δημόσιας εξουσίας. Δεν εξειδικεύεται κάτι με το άρθρο αυτό όπως θ' έπρεπε ούτε αναφέρεται κάτι που δεν αναλύει ήδη ο Κανονισμός 679/2016.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Το άρθρο 5 περιέχει μια γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους δημόσιους φορείς. Η έννοια του δημόσιου φορέα έχει ήδη οριοθετηθεί με την περίπτωση α' του προηγούμενου άρθρου. Η πρόβλεψη του άρθρου αυτού θεωρείται αναγκαία. Το άρθρο 6 παρ. 3 α' εδάφιο του ΓΚΠΔ απαιτεί για την επεξεργασία που γίνεται για το δημόσιο συμφέρον νομική βάση, η οποία ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους. Ωστόσο, το άρθρο 6 παράγραφος 1 περίπτωση ε) του ΓΚΠΔ δεν θέτει από μόνο του νομική βάση για την επεξεργασία, αλλά την προϋποθέτει. Το άρθρο 5 περιέχει επικουρική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς για χαμηλής έντασης επεμβάσεις στα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:15:** Ενόψει της μεγάλης υστέρησης του δημοσίου τομέα, θα ήταν ευχής έργο, όπως επισημάνθηκε και από άλλους συμμετέχοντες, να προβλεφθεί νομοθετικά: α) υποχρεωτική ένταξη του ΥΠΔ στο οργανόγραμμα δημοσίων φορέων με απευθείας αναφορά στη διοίκηση και πρόβλεψη ειδικού κονδυλίου, β) οικειοθελής ανάληψη της θέσης μετά από εκπαίδευση και πιστοποίηση του υπαλλήλου, γ) καταβολή επιδόματος θέσης ευθύνης ή επιπρόσθετης αμοιβής, ώστε να αποφευχθεί το φαινόμενο τυπικής στελέχωσης της θέσης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ευθύνη (π.χ. υπουργεία, αε υπο τον έλεγχο του δημοσίου, ΔΕΚΟ, δημόσια νοσοκομεία, διαγνωστικά κέντρα, ΕΦΚΑ, ΕΟΠΥΥ, Μονάδες Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής κλπ), ενδεχομένως χωρίς τη βούληση του υπαλλήλου ή του νομικού συμβούλου του φορέα. Ως εκ τούτου προτείνεται αναδιατύπωση του άρθρου ως εξής: «1. Οι δημόσιοι φορείς και τα νπόδ ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων (εφεξής: ΥΠΔ). 2. Μπορεί να ορίζεται ένας μόνο ΥΠΔ για περισσότερους δημόσιους φορείς, λαμβανομένου πάντοτε υπόψη της οργανωτικής δομής και του μεγέθους τους. 3 Ο ΥΠΔ επιλέγεται αντικειμενικά βάσει επαγγελματικών προσόντων, επαγγελματικής εμπειρίας, πιστοποίησης προσόντων, και, ιδίως βάσει των εξειδικευμένων γνώσεων του στο δίκαιο της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και βάσει των ικανοτήτων του να εκπληρώσει τα καθήκοντα του άρθρου 8. 4. Ο ΥΠΔ μπορεί να είναι υπάλληλος του δημόσιου φορέα με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή να εκπληρώνει τα καθήκοντά του βάσει σύμβασης παροχής υπηρεσιών. η θέση του εντάσσεται υποχρεωτικά στο οργανόγραμμα, αναφέρεται στο ΔΣ και καταβάλλεται, αν είναι υπάλληλος ή νομικός σύμβουλος του φορέα, επίδομα θέσης ευθύνης και επιπρόσθετη αμοιβή. Στον ΥΠΔ παρέχεται εκπαίδευση και εγγράφεται υπέρ του γραφείου του πρόβλεψη ειδικού κονδυλίου στον προϋπολογισμό. 5. Ο δημόσιος φορέας δημοσιοποιεί τα στοιχεία επικοινωνίας του ΥΠΔ και τα ανακοινώνει στην Αρχή, εκτός και εάν αυτό δεν επιτρέπεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), που προβλέπεται από τον νόμο».
2. **19 Αυγούστου 2019, 23:56:** Πρόχειρη και επιφανειακή αναφορά σε έναν νέο θεσμό και επάγγελμα του οποίου ο ρόλος είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Είναι πολύ χρήσιμο να υπάρχουν κριτήρια για την επιλογή ενός ΥΠΔ. Αυτή την στιγμή επαρκές επίπεδο γνώσης και εμπειρίας υπάρχει σε πολύ μικρό ποσοστό. Δεν είναι δυνατό να αποκτά το ρόλο του ΥΠΔ πχ ένας υπάλληλος που ουδέποτε έχει ειδικά εκπαιδευθεί για αυτό τον ρόλο ούτε γνωρίζει ζητήματα νομικής ή τεχνικής φύσης. Ο ΓΚΠΔ μπορεί να ελεγχθεί σε γνωστικό επίπεδο μόνο από συνδυασμό ειδικοτήτων νομικού και IT. Αυτοί μπορούν να ελέγχουν τα συστήματα, αυτοί μπορούν να διαβουλεύονται με

την Αρχή συντάσσοντας όλα τα απαραίτητα υπομνήματα αν παραστεί ανάγκη, αυτοί μπορούν να εντοπίσουν το πρόβλημα όπου υπάρχει και αυτοί μόνο ξέρουν ακριβώς τι πρέπει να κάνουν για να αποκατασταθεί. Η Αρχή πρέπει να είναι αυτή που θα θέτει τα προσόντα ενός ΥΠΔ και σε συνεργασία με το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης να μπορεί να χορηγεί πιστοποιήσεις. Άλλωστε η Αρχή έχει εδώ και μήνες στα χέρια της ένα διετές ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την εκπαίδευση των επαγγελματιών ιδιωτικότητας που όμως δεν έχει αξιοποιήσει ακόμη! Αν αυτά δεν ρυθμιστούν στο παρόν άρθρο με ΕΠΑΡΚΕΙΑ και με ΠΛΗΡΗ ΑΝΑΛΥΣΗ δεν έχει κανένα νόημα η ύπαρξη αυτού του άρθρου το οποίο μπορεί να απουσιάσει καθώς ο ΓΚΠΔ είναι υπέρπληρης σε αυτό το κομμάτι και εκτενής.

3. **19 Αυγούστου 2019, 17:15:** Το παρόν σχόλιο αναφέρεται στα Άρθρα 6 έως και 8 του προτεινόμενου ΣχΝ. Δεν είναι κατανοητή η σκοπιμότητα εισαγωγής αυτών των ρυθμίσεων και μάλιστα τριών άρθρων ειδικά για τον υπεύθυνο προστασίας δεδομένων σε δημόσιο φορέα δεδομένης της ύπαρξης αναλυτικών ρυθμίσεων στον Κανονισμό (άρθρα 37-39). Οι ρυθμίσεις αυτές (δηλ. των άρθρων 6-8) επαναλαμβάνουν μάλιστα σε μεγάλο βαθμό χωρίς λόγο τις ρυθμίσεις του Κανονισμού. Προτείνεται η διαγραφή των άρθρων 6, 7 και 8. Διαφορετικά προτείνεται η αντικατάστασή τους με ένα ενιαίο κείμενο για τον ΥΠΔ (χωρίς διάκριση δημοσίων και ιδιωτικών φορέων) και με ενδεχόμενη συμπερίληψη ορισμένων παραγράφων που θα αφορούν τον ΥΠΔ σε έναν δημόσιο φορέα. Εάν κριθεί δηλαδή ότι είναι σκόπιμο να παραμείνουν τα άρθρα αυτά θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να επανεξεταστεί η δομή τους και οι διατυπώσεις καθώς π.χ. κάποιες παράγραφοι του άρθρου αναφέρονται σε καθήκοντα ΥΠΔ σε σχέση με τους εφαρμοστικούς της Οδηγίας 2016/680/ ΕΕ κανόνες, ενώ το άρθρο αναφέρεται σε ΥΠΔ δημοσίου φορέα εν γένει.
4. **19 Αυγούστου 2019, 16:59:** Αν και μη υποχρεωτική από τον ΓΚΠΔ, η πιστοποίηση επαγγελματικών προσόντων του DPO (ελάχιστος αριθμός ωρών υποχρεωτικής σεμιναριακής εκπαίδευσης, πρακτικά, εξετάσεις, απόδειξη εμπειρογνώσις κλπ), πρέπει κατά τη γνώμη μου να περιληφθεί ως επιπρόσθετο προσόν πρόσληψης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Για λόγους αξιοπιστίας, το σχήμα πρέπει να τεθεί υπό την εποπτεία της ΑΠΔΠΧ, όπως άλλωστε προτείνεται ήδη από το 2018 σε χώρες όπως η Γαλλία από την CNIL (γαλλική ΑΠΔΠΧ) σε συνεργασία με την AFNOR (ΕΣΥΔ) <https://www.cnil.fr/fr/certification-des-competences-du-dpo-la-cnil-delivre-son-premier-agrement> η την Ισπανική Αρχή AEPD σε συνεργασία με το ισπανικό ENAC, που απαιτεί εμπειρία, ώρες εκπαίδευσης και συγκεκριμένες δεξιότητες) ως εξής : <https://iapp.org/news/a/heres-what-it-takes-to-be-a-certified-dpo-in-spain/> List of «required competences for wannabe DPOs»
 1. Compliance with principles relating to processing, such as purpose limitation, data minimization or accuracy
 2. Identifying the legal basis for data processing
 3. Assessment of the compatibility of purposes other than those which gave rise to initial data collection
 4. Determining whether any sectoral regulation may determine specific data processing conditions that are different from those established by general data protection regulations
 5. Designing and implementing measures to provide information to data subjects
 6. Establishing mechanisms to receive and manage requests to exercise rights of the data subjects
 7. Assessing requests to exercise rights of the data subjects
 8. Hiring data processors, including the content of the contracts or legal documents that regulate the controller – processor relationship
 9. Identifying international data transfer instruments that are suited to the needs and characteristics of the organisation and the reasons that justify the transfer
 10. Design and implementation of data protection policies
 11. Data protection audits
 12. Establishing and managing a register of processing activities
 13. Risk analysis of the processing operations carried out
 14. Implementing data protection measures by design and by default that are suited to the risks and nature of the processing operations
 15. Implementing security measures that are suited to the risks and nature of the processing operations
 16. Establishing procedures to manage violations of data security, including assessing the risk to the rights and freedoms of the data subjects and procedures to notify supervisory authorities and the data subjects
 17. Determining the need to carry out data protection impact assessments
 18. Carrying out data protection impact assessments
 19. Relations with supervisory authorities
 20. Implementing training and awareness programmes for personnel on data protection.
 Ένα τέτοιο αξιόπιστο σύστημα πιστοποίησης επαγγελματικών προσόντων (βάσει του προτύπου ISO/IEC 17024) θα συντελέσει στην εκπαίδευση ενημερωμένων επαγγελματιών, ώστε να επιτελέσουν με αξιοπιστία την υψηλή αποστολή τους.
5. **19 Αυγούστου 2019, 05:31:** Ο προσφάτως ψηφισθείς στην Πορτογαλία ν. 58/2019 της 8.8.2019 (<https://dre.pt/web/guest/home/-/dre/123815982/details/maximized>) αποκλείει ρητώς την πιστοποίηση του ΥΠΔ ως προαπαιτούμενο για την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων. Η παρούσα διάταξη και η αιτιολογική έκθεση ουδόλως αναφέρονται σε αυτό το ζήτημα. Πρέπει -σε πρώτη φάση- να διευκρινισθεί τούτο με ειδική, θετική ή αρνητική, εξειδίκευση εντός της οικείας διάταξης. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρξει ειδική νομοθετική πρόβλεψη έτσι ώστε να αποφευχθεί η άσκηση καθηκόντων ΥΠΔ από πρόσωπα που δε διαθέτουν οιαδήποτε σχετική ακαδημαϊκή ή επαγγελματική εξειδίκευση, παρά μόνον αμφιβόλου κύρους "πιστοποιήσεις". Ως λύση προτείνεται να τεθεί ως προαπαιτούμενο έκαστης πιστοποίησης η προηγούμενη σχετική ακαδημαϊκή

εξειδίκευση ή η υφιστάμενη (αποδεικνυόμενη εγγράφως) επαρκής επαγγελματική εμπειρία επί του αντικειμένου.

6. **16 Αυγούστου 2019, 20:08:** Άρθρο 6 παρ. 5. Η πρόβλεψη για μη δημοσιοποίηση και ανακοίνωση των στοιχείων του ΥΠΔ «για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), που προβλέπεται από τον νόμο» προφανώς αναφέρεται στα εκτός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ και της οδηγίας 2016/680, που δεν αφήνουν τέτοιο περιθώριο. Όμως, η μη ανακοίνωση των στοιχείων του ΥΠΔ ουσιαστικά ακυρώνει μεγάλο μέρος των καθηκόντων και του ρόλου του (π.χ. να συνδράμει τα υποκείμενα των δεδομένων και να επικοινωνεί με την Αρχή). Αν ο σκοπός της διάταξης είναι προστατεύσει την ταυτότητα υπαλλήλων δημοσίων αρχών με αρμοδιότητες την εθνική ασφάλεια (που είναι λογικό), αρκεί η επισήμανση ότι τα στοιχεία επικοινωνίας, δεν περιλαμβάνουν την ταυτότητα του φυσικού προσώπου DPO.
7. **14 Αυγούστου 2019, 10:07:** Άρθρο 6 3 Ο ΥΠΔ επιλέγεται βάσει επαγγελματικών προσόντων και, ιδίως βάσει των εξειδικευμένων γνώσεων του στο δίκαιο της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που θα πρέπει να πιστοποιούνται από αναγνωρισμένους οργανισμούς πιστοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και βάσει των ικανοτήτων του να εκπληρώσει τα καθήκοντα του άρθρου 8.
8. **14 Αυγούστου 2019, 10:38:** Στα άρθρα 6,7,8 δεν προβλέπεται κάτι ειδικότερο σε σχέση με τον Κανονισμό, ενώ κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε λόγω του ότι ο υπεύθυνος προστασίας είναι πρόσωπο επιφορτισμένο με ιδιαίτερες ευθύνες και καθήκοντα και έχει εξέχουσα θέση στο νέο πλαίσιο προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Επίσης, προκαλείται σύγχυση λόγω της αναφοράς στον υπεύθυνο προστασίας ξανά παρακάτω στο άρθρο 37 για τους ιδιωτικούς φορείς.
9. **13 Αυγούστου 2019, 19:22:** Πρέπει ο Υπεύθυνος Επεξεργασίας να διασφαλίσει την αποκλειστική ενασχόληση του ΥΠΔ με τη συμμόρφωση του Φορέα και τα καθήκοντά του, όπως αυτά αποτυπώνονται στο άρ 8. του παρόντος σχεδίου νόμου. Πρέπει ο ΥΕ να παρέχει στον ΥΠΔ, αυτόνομο γραφείο – χώρο, τεχνικά μέσα και τη δυνατότητα παρακολούθησης επιμορφωτικών δράσεων σχετικών με τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του ΥΠΔ, τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ, καλές πρακτικές κ.α. Ο ΥΠΔ πρέπει να είναι up to date αναφορικά με τις εξελίξεις γύρω από τον ΓΚΠΔ.
10. **13 Αυγούστου 2019, 17:01:** Θα ήταν καλό να ξεκαθαριστεί το θέμα της σύγκρουσης συμφερόντων στην παράγραφο 4.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7

1. **19 Αυγούστου 2019, 15:23:** Άρθρα 07 & 08 χρήζουν διευκρίνισης πότε αναφέρονται σε ΥΠΔ εν γένει ή σε ΥΠΔ Δημοσίου Φορέα μόνο.
2. **16 Αυγούστου 2019, 20:19:** Προτείνεται να παρέχεται εξουσιοδότηση στον εκάστοτε Υπουργό/επικεφαλής φορέα ώστε να μπορεί με απλή Υ.Α. να θεσπίσει οργανική μονάδα ΥΠΔ και υποστήριξης αυτού από κατάλληλο προσωπικό με παρόμοια προσόντα. Με την Υ.Α. θα πρέπει να ορίζεται αιτιολογημένα ο αριθμός υπαλλήλων της μονάδας αυτής, ανάλογα με το είδος των δραστηριοτήτων επεξεργασίας του εκάστοτε δημόσιου φορέα. Για (μικρότερους) φορείς που δεν απαιτείται πλήρης οργανική μονάδα, αλλά αρκεί ένας DPO (ενδεχομένως με παράλληλα καθήκοντα), η Υ.Α. θα πρέπει να θεσπίζει τη θέση του DPO στο οργανόγραμμα του δημόσιου φορέα (π.χ. ότι θα αναφέρεται στο υψηλότερο επίπεδο διοίκησης) και να καθορίζει ελάχιστο χρόνο απασχόλησης με τα καθήκοντα αυτά (π.χ. σε ημέρες ανά μήνα). Σε περίπτωση σύμβασης με ιδιωτικό φορέα παροχής υπηρεσιών DPO, ο παρέχων την υπηρεσία να δεσμεύεται συμβατικά σε σχέση με το χρόνο που θα «αφιερώνει» στο δημόσιο φορέα για τις υπηρεσίες του, συμπεριλαμβανομένης της αυτοπρόσωπης παρουσίας του. Το τελευταίο είναι αναγκαίο (κι ίσως απαιτούνται και περισσότερα μέτρα) ώστε να διασφαλιστεί ότι οι δημόσιοι φορείς θα έχουν ουσιαστικό DPO, που θα εκτελεί όλα τα προβλεπόμενα καθήκοντα (που απαιτούν βαθιά γνώση του αντικειμένου του φορέα και αφιέρωση χρόνου εντός του φορέα) κι όχι απλά ένα «εξωτερικό» σύμβουλο (νομικό ή τεχνικό) που παρέχει εξ αποστάσεως υποστήριξη στο φορέα για ζητήματα προστασίας δεδομένων. Ο ορισμός του DPO πρέπει να γίνεται με πράξη του φορέα που δημοσιεύεται στη Διαύγεια (με επιφύλαξη του αρ. 6 παρ. 5 για τις αρχές εθνικής ασφάλειας). Η πράξη περιλαμβάνει το χρονικό διάστημα ορισμού και προσδιορισμό του εργασιακού χρόνου που ο DPO αφιερώνει για την εκτέλεση των καθηκόντων του, ώστε να διασφαλίζεται, όσο το δυνατό από ενασχόληση με άλλα παράλληλα καθήκοντα.
3. **13 Αυγούστου 2019, 19:14:** Η πλειοψηφία των υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα είναι, ενάμισι έτος μετά την έναρξη εφαρμογής του ΓΚΠΔ, απροετοίμαστες και μη συμμορφωμένες με τις επιταγές του. Η ανάληψη

καθηκόντων ΥΠΔ σε φορείς του Δημοσίου Τομέα περιλαμβάνει πολλές ευθύνες προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες προς τη συμμόρφωση. Όταν ο ΥΠΔ είναι υπάλληλος του Φορέα (είτε με οργανική θέση, είτε με απόσπαση) πρέπει να λαμβάνει επίδομα θέσης ευθύνης. Συνεπώς πρέπει να τροποποιηθεί το Άρθρο 16 του ν. 4354/2015 έτσι ώστε να περιληφθεί πρόβλεψη για τη χορήγηση τέτοιου επιδόματος στον εκάστοτε ΥΠΔ. Το ύψος του επιδόματος θα μπορεί να εξαρτάται, ενδεικτικά, από το μέγεθος (οργανικότητα), τις ανάγκες, την ευθύνη, το είδος των δεδομένων που τηρούνται ή διαβιβάζονται (απλά δεδομένα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών) του εκάστοτε Φορέα. Π.χ. Το επίδομα ΥΠΔ Κεντρικής Διεύθυνσης Υπουργείου να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αστ' του ν.4354/2015 Προϊστάμενοι Υποδιευθύνσεων, τριακόσια πενήντα (350)ευρώ. Το επίδομα ΥΠΔ ΝΠΙΔ εποπτευόμενου από Υπουργείο να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αζ' του ν. 4354/2015 Προϊστάμενοι Τμημάτων, διακόσια ενενήντα (290) ευρώ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8

1. **20 Αυγούστου 2019, 23:00:** Ο ΥΠΔ δε θα πρέπει να έχει άλλα καθήκοντα πέραν όσων προβλέπει η ιδιότητα του ΥΠΔ, κι αυτό διότι ενδέχεται να προκληθεί σύγκρουση συμφερόντων και να επισκιαστεί ο πολύ σημαντικός ρόλος του ΥΠΔ, ο οποίος απαιτεί και διαρκή ενασχόληση κι επιμόρφωση.
2. **20 Αυγούστου 2019, 16:54:** Για ποιον λόγο γίνεται διάκριση μεταξύ των ΥΠΔ στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και ρυθμίζονται λεπτομερώς μόνο τα καθήκοντα και προσόντα αυτών που θα υπηρετήσουν στο δημόσιο; Τα προσόντα και τα καθήκοντα των ΥΠΔ θα πρέπει να είναι ίδια και εξάλλου ο Κανονισμός είναι λεπτομερής σε αυτά τα θέματα.
3. **19 Αυγούστου 2019, 23:05:** Από όλα τα ανωτέρω η παράγραφος 3 είναι η πιο κρίσιμη και όμως φεύγει εξ απαλών ονύχων χωρίς καμία ειδικότερη πρόβλεψη.
4. **18 Αυγούστου 2019, 21:36:** Η πρόβλεψη περί σύγκρουσης καθηκόντων, αν και ορθή, είναι μάλλον περιττή ως αυτονόητη. Ωστόσο, ειδική μνεία οφείλει να γίνει στο ζήτημα της διασφάλισης της αποτελεσματικής άσκησης των καθηκόντων, η οποία δύναται να παρακωλύεται εξαιτίας των παράλληλων/πολλαπλών καθηκόντων του ΥΠΔ εντός του οργανισμού.
5. **14 Αυγούστου 2019, 11:03:** Θεωρώ ότι το άρθρο 3 περιορίζει την ίδια την αξία του ΥΠΔ. Ο κάθε φορέας Δημόσιος ή μη, εάν δεν υπάρχει νομιμοποιητική βάση πιθανώς να διατάξει τον ΥΠΔ να έχει παράλληλα καθήκοντα. Σε συνάρτηση με το μέγεθος του φορέα ενδεχομένως να υπάρξει εκτός της σύγκρουσης συμφερόντων και υψηλός παράλληλος εργασιακός φόρτος. Αναλόγως με το μέγεθος της εταιρείας ο ΥΠΔ θα πρέπει να έχει αποκλειστικό σκοπό την εκτέλεση των καθηκόντων του και της συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ. Επίσης, δεν γίνεται καμία μνεία εάν ο ΥΠΔ λόγω της ιδιαιτερότητας του αντικειμένου και της θέσης εάν θα πρέπει να αποζημιώνεται με το αντίτιμο της θέσης ευθύνης που του αναλογεί (πάλι σε συνάρτηση με το μέγεθος του φορέα).
6. **13 Αυγούστου 2019, 19:15:** Πρέπει ο Υπεύθυνος Επεξεργασίας να διασφαλίσει την αποκλειστική ενασχόληση του ΥΠΔ με τη συμμόρφωση του Φορέα και τα καθήκοντά του όπως αυτά αποτυπώνονται στο άρ 8. του παρόντος σχεδίου νόμου. Πρέπει ο ΥΕ να παρέχει στον ΥΠΔ, αυτόνομο γραφείο – χώρο, τεχνικά μέσα και τη δυνατότητα παρακολούθησης επιμορφωτικών δράσεων σχετικών με τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του ΥΠΔ, τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ, καλές πρακτικές κ.α. Ο ΥΠΔ πρέπει να είναι up to date αναφορικά με τις εξελίξεις γύρω από τον ΓΚΠΔ.
7. **13 Αυγούστου 2019, 19:41:** Η πλειοψηφία των υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα είναι, ενάμισι έτος μετά την έναρξη εφαρμογής του ΓΚΠΔ, απροετοίμαστες και μη συμμορφωμένες με τις επιταγές του. Η ανάληψη καθηκόντων ΥΠΔ σε φορείς του Δημοσίου Τομέα περιλαμβάνει πολλές ευθύνες προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες προς τη συμμόρφωση. Όταν ο ΥΠΔ είναι υπάλληλος του Φορέα (είτε με οργανική θέση, είτε με απόσπαση) πρέπει να λαμβάνει επίδομα θέσης ευθύνης. Συνεπώς πρέπει να τροποποιηθεί το Άρθρο 16 του ν. 4354/2015 έτσι ώστε να περιληφθεί πρόβλεψη για τη χορήγηση τέτοιου επιδόματος στον εκάστοτε ΥΠΔ. Το ύψος του επιδόματος θα μπορεί να εξαρτάται, ενδεικτικά, από το μέγεθος (οργανικότητα), τις ανάγκες, την ευθύνη, το είδος των δεδομένων που τηρούνται ή διαβιβάζονται (απλά δεδομένα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών) του εκάστοτε Φορέα. Π.χ. Το επίδομα ΥΠΔ Κεντρικής Διεύθυνσης Υπουργείου να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αστ' του ν.4354/2015 Προϊστάμενοι Υποδιευθύνσεων, τριακόσια πενήντα (350)ευρώ. Το επίδομα ΥΠΔ ΝΠΙΔ εποπτευόμενου από Υπουργείο να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αζ' του ν. 4354/2015 Προϊστάμενοι Τμημάτων, διακόσια ενενήντα (290) ευρώ.

Αιτιολόγηση επί των άρθρων 6 έως 8 : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη . Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ενσωματώνονται και διατάξεις της Οδηγίας, όπως εξηγείται στην αιτιολογική έκθεση και ως εκ τούτου δεν πρόκειται για επανάληψη του ΓΚΠΔ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

1. **19 Αυγούστου 2019, 19:46:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 9 έχουν ως εξής: Λαμβάνοντας υπόψη ότι η φράση «και άλλων ρυθμίσεων που...» είναι αόριστη προτείνουμε την τροποποίησή της παραγράφου ως εξής: «Η εποπτεία της εφαρμογής των διατάξεων του ΓΚΠΔ, του παρόντος και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ελληνική Επικράτεια και ανατίθενται σε αυτήν με ειδική διάταξη νόμου, ασκείται από την Αρχή που έχει συσταθεί με τον ν. 2472/1997 (Α' 50). Έδρα της Αρχής είναι η Αθήνα. Ομοίως πρέπει να συμπληρωθεί η διατύπωση και στο άρθρο 13 παρ.1 α'.
2. **19 Αυγούστου 2019, 15:42 @13 Αυγούστου 2019, 14:30:** Ανέφικτο καθότι ο ΓΚΠΔ αναφέρει ρητά ανεξάρτητη εποπτική αρχή
3. **14 Αυγούστου 2019, 10:01:** Στο προηγούμενο Σχέδιο Νόμου που είχε τεθεί σε διαβούλευση υπήρχε πρόβλεψη για παροχή δυνατοτήτων στην «Κοινωνία των πολιτών», στο πλαίσιο του άρ. 80 του Κανονισμού. Θα έπρεπε να προβλεφθεί κάτι αντίστοιχο. Υπό προϋποθέσεις, σωματεία και μη κερδοσκοπικοί φορείς θα ήταν απολύτως χρήσιμο να μπορούν να βοηθούν προς την κατεύθυνση προστασίας των προσωπικών δεδομένων καταγγέλλοντας στην Αρχή περιπτώσεις παραβιάσεων σε βάρος ιδιωτών. Μην ξεχνάμε ότι πρόκειται για ένα νομοθετικό πλαίσιο δυσνόητο και ασαφές για τον μέσο πολίτη, ο οποίος συχνά δεν αντιλαμβάνεται καν την παραβίαση που γίνεται σε βάρος του ή αγνοεί τα ίδια τα δικαιώματά του.
4. **13 Αυγούστου 2019, 14:30** Η εποπτική αρχή, δεν μπορεί να είναι μία ανεξάρτητη αρχή, αλλά η τακτική δικαιοσύνη για τους κάτωθι λόγους: 1. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν έχουν αρκετό προσωπικό και συνήθως εποπτεύουν μία μειονότητα εταιρειών, οργανισμών κτλ (Αρχή προστασίας δεδομένων, ΕΣΡ, ΕΕΤΤ κτλ) Ο ΓΚΠΔ απευθύνεται σε ένα εκατοντάδες χιλιάδες εταιρείες, επαγγελματίες και οργανισμούς. Δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί, όσες προσλήψεις και να κάνει με αποτέλεσμα την πλημμελή εποπτεία εφαρμογής του ΓΚΠΔ. 2. Λόγω του ότι πάνω από κάθε ανεξάρτητη αρχή είναι μόνο το Σ.Τ.Ε., ξαφνικά η κίνηση στο Σ.Τ.Ε. θα πολλαπλασιαστεί σε εφιαλτικό βαθμό με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λειτουργήσει και μην ξεχνούμε ότι ήδη έχει τεράστια προβλήματα όσον αφορά τον χρόνο εκδίκασης. 3. Τα διοικητικά δικαστήρια είναι τα πλέον κατάλληλα για την εποπτεία

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10

1. **6 Αυγούστου 2019, 20:36:** Άρθρο 10 παρ. 3 Καλό είναι προβλέπεται ρητά στο νόμο η δυνατότητα της Αρχής να ανταλλάσσει πληροφορίες (και προσωπικά δεδομένα) με άλλες αρχές τρίτων χωρών (εκτός ΕΕ-ΕΟΧ) για την υλοποίηση του αρ. 50 β' του ΓΚΠΔ («...μεταξύ άλλων μέσω ειδοποίησης, διαβίβασης καταγγελιών, συνδρομής σε έρευνες και ανταλλαγής πληροφοριών»). Έτσι θα δημιουργηθεί ρητή νομική βάση για διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων μιας καταγγελίας εκτός ΕΕ, όταν είναι απαραίτητο. Στο ίδιο πνεύμα, πρέπει ρητά να προβλεφθεί η δυνατότητα της Αρχής όχι μόνο να συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων κρατών αλλά και να συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων. Είναι ασαφές αν από τη διάταξη δίδεται ευχέρεια στην Αρχή να συμμετέχει σε διεθνείς συνεργασίες (p.x. GPEN – Διεθνής σύνοδος επιτρόπων – «Global Cross Border Enforcement Cooperation Arrangement»). Πρόταση: Η Αρχή συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων χωρών και διεθνείς οργανισμούς για την εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 50 του ΓΚΠΔ. Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής έχει την ευχέρεια να διαβιβάσει καταγγελία σε τρίτη χώρα, αν η διαβίβαση αυτή είναι αναγκαία για την εξέτασή της και υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου V, μετά από συγκατάθεση του καταγγέλλοντα. Η Αρχή μπορεί να υπογράψει μνημόνια συνεργασίας στα οποία να προβλέπεται ανταλλαγή πληροφοριών για χειρισμό υποθέσεων. Η Αρχή συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων. Άρθρο 10 παρ. 4 Αν και δεν είμαι ειδικός, η διατύπωση του αρ. 19 παρ. 1 ιε του ν. 2472 ήταν «Ασκή ανεξάρτητο έλεγχο στο εθνικό τμήμα του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α'), ασκεί τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 23 της Σύμβασης ΕΥΡΩΠΟΛ (ν. 2605/1998 ΦΕΚ 88 Α'), και τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 17 της Σύμβασης για τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα (ν. 2706/1999 ΦΕΚ 77 Α'), καθώς και τις αρμοδιότητες εποπτείας που προκύπτουν από οποιαδήποτε άλλη διεθνή συμφωνία.» Δεν θα ήταν ασφαλέστερο να αναφέρονται ρητά οι παραπάνω διατάξεις και να ακολουθεί η γενική αρμοδιότητα μετά (περιπτώσεις που σε διεθνείς ή διακρατικές συμβάσεις ή στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στην εθνική νομοθεσία προβλέπεται ανεξάρτητος έλεγχος ή εποπτεία); Άρθρο 10 παρ. 5 Η Αρχή ορθά δεν ασκεί αυτή τέτοιες αρμοδιότητες. Καθώς όμως ο ΓΚΠΔ εφαρμόζεται σε αυτές τις δραστηριότητες, δεν θα έπρεπε να ορίζεται (όπως στο παλιό ΣχΝ που προβλεπόταν επιτροπή από δικαστές) ποιος είναι ο φορέας που θα ελέγχει τις πράξεις αυτές στα δικαστήρια; Μήπως λείπει τέτοια διάταξη;

2. **13 Αυγούστου 2019, 14:00:** Η εποπτική αρχή, δεν μπορεί να είναι μία ανεξάρτητη αρχή, αλλά η τακτική δικαιοσύνη για τους κάτωθι λόγους: 1. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν έχουν αρκετό προσωπικό και συνήθως εποπτεύουν μία μειονότητα εταιρειών, οργανισμών κτλ (Αρχή προστασίας δεδομένων, ΕΣΡ, ΕΕΤΤ κτλ) Ο ΓΚΠΔ απευθύνεται σε ένα εκατοντάδες χιλιάδες εταιρείες, επαγγελματίες και οργανισμούς. Δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί, όσες προσλήψεις και να κάνει με αποτέλεσμα την πλημμελή εποπτεία εφαρμογής του ΓΚΠΔ. 2. Λόγω του ότι πάνω από κάθε ανεξάρτητη αρχή είναι μόνο το Σ.Τ.Ε., ξαφνικά η κίνηση στο Σ.Τ.Ε. θα πολλαπλασιαστεί σε εφιαλτικό βαθμό με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λειτουργήσει και μην ξεχνούμε ότι ήδη έχει τεράστια προβλήματα όσον αφορά τον χρόνο εκδίκασης. 3. Τα διοικητικά δικαστήρια είναι τα πλέον κατάλληλα για την εποπτεία
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 11

1. **20 Αυγούστου 2019, 06:33:** Η διατύπωση της παρααγράφου 4 είναι περιοριστική σε σχέση με τα ισχύοντα στην ΕΕ και δεν αποδίδει ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του ενωσιακού δικαίου που, απηχώντας και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, αναφέρει ρητά ότι τα μέλη της εποπτικής αρχής Η Αρχή δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε ιεραρχικό ή διοικητικό έλεγχο. Τα μέλη της απολαμβάνουν λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας και αποφασίζουν με βάση το νόμο και τη συνείδησή τους. Τα μέλη της Αρχής εκτελούν τα καθήκοντά τους και ασκούν τις εξουσίες τους χωρίς εξωτερικές επιρροές, είτε άμεσες είτε έμμεσες, και δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν.
2. **19 Αυγούστου 2019, 17:38:** Θα θέλαμε να διατυπώσουμε μία βασική παρατήρηση αναφορικά με το άρθρο 11 παρ. 4 . Η διατύπωση αυτή είναι περιοριστική σε σχέση με τα ισχύοντα στην ΕΕ και δεν αποδίδει ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του ενωσιακού δικαίου που, απηχώντας και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, αναφέρει ρητά ότι η Αρχή δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε ιεραρχικό ή διοικητικό έλεγχο. Τα μέλη της απολαμβάνουν λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας και αποφασίζουν με βάση το νόμο και τη συνείδησή τους. Τα μέλη της Αρχής εκτελούν τα καθήκοντά τους και ασκούν τις εξουσίες τους χωρίς εξωτερικές επιρροές, είτε άμεσες είτε έμμεσες, και δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:15:** Θα έπρεπε να επανεξεταστεί συνολικά το μοντέλο λειτουργίας της Αρχής ως πολυπρόσωπο όργανο. Είναι, βέβαια, πολύ θετικό ότι στο αρ. 17 δίδεται η δυνατότητα να λειτουργεί η Αρχή ως μονοπρόσωπο (για κάποιες αρμοδιότητες, σύμφωνα με απόφαση της ολομέλειας). Για να λειτουργεί αποτελεσματικά η Αρχή απαιτείται τα μέλη να έχουν αποκλειστική απασχόληση σε αυτή, κι όχι μόνο ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής, οι οποίοι τελικά φορτώνονται το βάρος της λειτουργίας της. Το μοντέλο του Συνηγόρου του Πολίτη («Πρόεδρος» και βοηθοί πλήρους απασχόλησης) ενδεχομένως να είναι πιο αποτελεσματικό. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και μια ενδιάμεση λύση με λιγότερα μέλη αλλά πλήρους απασχόλησης –ως προς τα νέα για να μην τίθεται θέμα ανεξαρτησίας- (π.χ. με περιορισμό των μελών σε 5, μετά τη λήξη της θητείας των σημερινών, όπως και χωρίς την ύπαρξη αναπληρωτών) θα ήταν και πιο αποδοτική και με μικρότερο κόστος. Τα Μέλη με τις ιδιαίτερες γνώσεις και την εμπειρία τους μπορούν να αποδώσουν μόνο αν εξασφαλίζεται ότι αφιερώνουν επαρκή χρόνο στις δραστηριότητες της Αρχής.
4. **13 Αυγούστου 2019, 14:37:** Βλέποντας ότι όλος ο νόμος επιμένει στην χρήση της Αρχής Προστασίας δεδομένων, θα πρέπει να της δοθεί ένας γενικός εποπτικός ρόλος, πάνω στα διοικητικά δικαστήρια.
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 12

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:05:** Άρθρο 12 παρ. 3. Μέλος με πλήρη απασχόληση σε ΑΕΙ δεν μπορεί να διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο για την Αρχή. Προτείνεται είτε αναστολή είτε εναλλακτικά, μερική απασχόληση ως προς τα διδακτικά καθήκοντα.
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15

1. 9 Αυγούστου 2019, 17:52: Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 164 του ΓΚΠΔ αναφορικά με τις εξουσίες των εποπτικών αρχών να εξασφαλίζουν από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και πρόσβαση στις εγκαταστάσεις τους, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν διά νόμου, εντός των ορίων του ΓΚΠΔ, ειδικούς κανόνες προκειμένου να διαφυλάσσονται οι υποχρεώσεις επαγγελματικού απορρήτου ή άλλες αντίστοιχες υποχρεώσεις απορρήτου, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για τον συμβιβασμό του δικαιώματος προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με την υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου. Επίσης, σύμφωνα με το Άρθρο 90 του ΓΚΠΔ τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες για τον καθορισμό των εξουσιών των ελεγκτικών αρχών, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) του ΓΚΠΔ, σε σχέση με υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία οι οποίοι υπέχουν, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους ή των κανόνων που θεσπίζονται από αρμόδιους εθνικούς φορείς, υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου ή άλλες αντίστοιχες υποχρεώσεις τήρησης του απορρήτου, εάν αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό, προκειμένου να συμβιβαστεί το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με την υποχρέωση τήρησης του απορρήτου. Ωστόσο, το παρόν Άρθρο δεν ρυθμίζει σχετικά ζητήματα, όπως π.χ. ζητήματα που ανακύπτουν από το δικηγορικό απόρρητο ή τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εφαρμοστικός νόμος του ΓΚΠΔ της Κυπριακής Δημοκρατίας προβλέπει σχετική ρύθμιση αναφορικά με το δικηγορικό απόρρητο στο άρθρο 25, παρ. α (Επιπρόσθετες εξουσίες του Επιτρόπου). Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ο Επίτροπος «έχει πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και σε όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση των εξουσιών του, χωρίς να δύναται να του αντιταχθεί κανενός είδους απόρρητο, εξαιρουμένου μόνο του δικηγορικού απορρήτου». Η εν λόγω ρύθμιση είναι μείζονος σημασίας, καθώς διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος κατάχρησης των διατάξεων του Άρθρου 15.

2. 16 Αυγούστου 2019, 20:19: Άρθρο 15 παρ. 2 α. «...υπαλλήλους του τμήματος ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Γραμματείας...» η διάταξη μάλλον έχει παραμείνει από παλιότερη έκδοση ή το ν. 2472/97. Καθώς δεν καθορίζεται η οργανωτική δομή της Αρχής σε τμήματα κλπ, δεν απαιτείται ειδική αναφορά σε τμήμα και προτείνεται να διαγραφεί η λέξη «τμήματος» β. Καθώς κάποιες φορές ζητείται από Εισαγγελικές αρχές η διενέργεια προανάκρισης από προσωπικό της Αρχής, καλό είναι να διευκρινισθεί ότι: Κατ' αρχήν αρμόδιοι για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης, για το σύνολο μιας υποθέσεως, είναι οι γενικοί ανακριτικοί υπάλληλοι. Ως ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι ο Πρόεδρος, τα μέλη και το εντεταλμένο προσωπικό της Αρχής, είναι αρμόδιοι για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης μόνον επί των εγκλημάτων της καθ' ύλη αρμοδιότητάς τους και μόνο κατ' εξαίρεση, όταν κατά την εξέταση υπόθεσης στο πλαίσιο των διοικητικών αρμοδιοτήτων της Αρχής προκύπτει σοβαρή υπόνοια για τέτοιο έγκλημα. Άρθρο 15. παρ. 7. Σε συνάρτηση με το αρ, 47 2 γ' της οδηγίας 2016/680 (η Αρχή επιβάλλει προσωρινό ή οριστικό περιορισμό, περιλαμβανομένης της απαγόρευσης της επεξεργασίας) και το 58 2 στ ΓΚΠΔ, τα προσωρινά μέτρα πρέπει να είναι στην ευχέρεια της Αρχής, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει αίτηση του ενδιαφερόμενου. Επίσης, καλό θα ήταν, να προσδιοριστεί ο προσωρινός χαρακτήρας του μέτρου με συγκεκριμένη διάρκεια (όπως στο αρ. 66 ΓΚΠΔ για τη διασυννοιακή «επείγουσα διαδικασία» όπου υπάρχει επείγουσα ανάγκη λήψης μέτρων) που διαρκεί τρεις μήνες. Στην περίπτωση αυτή, η προσωρινή διαταγή μπορεί να έχει διάρκεια 6 μήνες. Άρθρο 15. παρ. 8. Η έκδοση κανονιστικών πράξεων από την Αρχή αντιστρατεύεται τη λογική του κανονισμού που μεταφέρει το βάρος απόδειξης της συμμόρφωσης στον εκάστοτε υπεύθυνο επεξεργασίας (βλ και την αρχή της λογοδοσίας). Η Αρχή δεν μπορεί να έχει «γενική» αρμοδιότητα για τέτοιες πράξεις (προφανώς μόνο για εθνικά ζητήματα, εξ ου κι η επιφύλαξη για το κεφ. VII του ΓΚΠΔ). Αντίθετα, θα έπρεπε να προκρίνονται εργαλεία λογοδοσίας όπως οι κώδικες δεοντολογίας, οι πιστοποιήσεις και οι εκτιμήσεις αντικτύπου. Στο μόνο που μπορεί να χρησιμο μια τέτοια διάταξη είναι για το μεταβατικό διάστημα στο οποίο υπεύθυνοι επεξεργασίας (π.χ. Τειρεσίας) που λειτουργούν ήδη (και) με κανονιστική πράξη της ΑΠΔΠΧ πρέπει να προσαρμοστούν στο ΓΚΠΔ και την αρχή της λογοδοσίας. Άρθρο 15 προτεινόμενη προσθήκη: Σκόπιμο είναι να εισαχθεί διάταξη για τη συνδρομή της Αρχής από κάθε δημόσια αρχή, όπως ήταν και στο παλιό ΣχΝ και μάλιστα εμπλουτισμένη. Π.χ. να προβλεφθεί αρμοδιότητα αστυνομίας για επιδόσεις, ενδεχομένως και έρευνες της Αρχής σε συνεργασία (με αυτοψία) με την ΕΛ.ΑΣ. Επίσης, να μπορεί να συνάπτει η Αρχή μνημόνια συνεργασίας με ελεγκτικούς φορείς (ή φορείς του δημοσίου γενικά). Είναι απόλυτα απαραίτητο για την αποτελεσματική επίτευξη του ρόλου της Αρχής να μπορεί να έχει βοήθεια από υπηρεσίες που έχουν παρουσία σε όλη την επικράτεια. Τέτοιες μπορεί να είναι η Αστυνομία και οι ΟΤΑ (δημοτική αστυνομία). Αλλιώς είναι στην πράξη αδύνατο να φτάσει η εφαρμογή της νομοθεσίας σε κάθε περιοχή της Ελλάδας, ιδίως αν σκεφθεί κανείς ότι επεξεργασίες όπως οι κάμερες είναι συνήθεις σε όλη τη χώρα. Πρόταση: Κάθε δημόσια και δημοτική αρχή παρέχει τη συνδρομή της στην Αρχή. Η συνδρομή αυτή περιλαμβάνει ιδίως: την επίδοση εγγράφων, τη συνδρομή σε έρευνες και ελέγχους, τη διενέργεια αυτοψιών επί τη βάση ερωτημάτων και υποδειγμάτων που παρέχει η Αρχή. Η Αρχή μπορεί να συνάπτει μνημόνια συνεργασίας με δημόσιους φορείς, στο οποία καθορίζεται το πλαίσιο παροχής συνδρομής.

3. 13 Αυγούστου 2019, 14:02: Εδώ υπάρχει θέμα δημοκρατίας και κατάλυσής της 2.....Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής καθώς και οι ειδικά εντεταλμένοι υπάλληλοι της Γραμματείας, είναι ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι και έχουν όλα τα δικαιώματα που προβλέπει σχετικά ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Μπορούν να διενεργούν προανάκριση και χωρίς εισαγγελική παραγγελία..... 3. Ο Πρόεδρος της Αρχής δύναται να απονέμει

εξουσία διενέργειας ελέγχων σε μέλη και υπαλλήλους εποπτικής αρχής άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Επισημαίνεται ότι αντίστοιχη πρόβλεψη ότι στην Αρχή δεν αντιτάσσεται κανένα είδος απόρρητου υπήρχε και στον ν. 2472/1997.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16

1. **18 Αυγούστου 2019, 14:23:** Στην παράγραφο 3 γίνεται αναφορά στον ν.2472/1997. Ο νόμος αυτός δεν αντικαθίσταται από τον ΓΚΠΔ και το παρόν νομοθέτημα?

Αιτιολόγηση : Το συγκεκριμένο άρθρο έχει διατηρηθεί σε ισχύ με το άρθρο 84 του ΣχΝ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:44:** Πολύ ορθή η δυνατότητα λειτουργίας και ως μονοπρόσωπο όργανο. Είναι ασαφές τι ακριβώς περιλαμβάνει ο κώδικας δεοντολογίας. Ίσως πρέπει να προσδιοριστεί περισσότερο.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 18

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:36:** Γενικά, εκτός του Π.Δ. θα έπρεπε, κατ' εφαρμογή του άρ. 52. παρ. 5 του ΓΚΠΔ να εξασφαλιστεί ότι η «εποπτική αρχή επιλέγει και διαθέτει δικούς της υπαλλήλους οι οποίοι διοικούνται αποκλειστικά από το μέλος ή τα μέλη της ενδιαφερόμενης εποπτικής αρχής.» Π.χ. θα είναι οι διορισμοί εκτός ΑΣΕΠ κι αποκλειστικά υπό τον έλεγχο της ΑΠΔΠΧ (όπως ουσιαστικά ορίζει ο ΓΚΠΔ); Μπορεί να γίνονται αποσπάσεις «κατά παρέκκλιση»; (από και προς την Αρχή);. Επίσης για την ορθή λειτουργία της Αρχής απαιτούνται διατάξεις που να της δίνουν ευελιξία στην αντικατάσταση προσωπικού που απουσιάζει για μεγάλο χρονικό διάστημα, όπως και διατάξεις για την απόσπαση προσωπικού από άλλες υπηρεσίες. Η Αρχή έχει κάνει προτάσεις στο πλαίσιο του προηγούμενου ΣχΝ και καλό είναι να ενσωματωθούν. Συνεπώς, δεν αρκεί η αναφορά στον 3051/2002, γιατί ο ΓΚΠΔ θέτει υποχρεώσεις στα Κ-Μ πέραν από αυτές του υφιστάμενου ελληνικού νόμου. 2. Ενώ αναγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα του κλάδου ελεγκτών (καλύτερα να αναφέρει η διάταξη το ΕΕΠ προσωπικό), με περιορισμούς αντίστοιχους με τα μέλη, δεν υπάρχει κανένα αντιστάθμισμα για τον περιορισμό που υφίστανται για 2 έτη μετά τη λύση της σχέσης εργασίας τους. Είναι ενδεικτικό ότι τα τελευταία 2 έτη η Αρχή «έχασε» ακόμα περισσότερο ΕΕΠ προσωπικό, είτε λόγω απασχόλησης σε όργανα της ΕΕ (με διάφορες σχέσεις) είτε επειδή επέλεξαν, λόγω της ειδικής γνώσης στο αντικείμενο την ελεύθερη αγορά. Επίσης είναι δύσκολο να προσελκύει η Αρχή προσωπικό ειδικών προσόντων, αν αυτά αμοιβονται με τις προβλέψεις του σημερινού μισθολογίου. Συνεπώς, τόσο ως αντιστάθμισμα του περιορισμού της παρ. 2 όσο και για να προσελκύει και να διατηρεί η Αρχή το προσωπικό της, πρέπει να προβλεφθεί τρόπος ώστε να λαμβάνουν αυξημένες αποδοχές αυτοί που ασχολούνται με το κυρίως έργο της (ΕΕΠ προσωπικό ελεγκτών σήμερα). Το ιδανικό θα ήταν ειδικό μισθολόγιο των ΕΕΠ των συνταγματικά κατοχυρωμένων Α.Α. αλλά καθώς αυτό θα ξεπερνούσε το συγκεκριμένο νόμο, μπορεί να προβλεφθεί ειδική πρόσθετη αμοιβή ή άλλη καλύτερη μισθολογική σχέση για το ελεγκτικό προσωπικό, όπως ισχύει για άλλες δημόσιες ελεγκτικές αρχές. Να σημειωθεί ότι τέτοια πρόβλεψη, τελικά δεν θα έχει δημοσιονομικό κόστος, αν ληφθούν υπόψη τα έσοδα του κράτους από τις κυρώσεις του ΓΚΠΔ. Στην παρ. 3 του ΣχΝ, μάλλον από παραδρομή (;) δεν προβλέπεται η γνώμη της Αρχής για το πρώτο Π.Δ. Περαιτέρω, στο Π.Δ. αυτό είναι χρήσιμο να ενταχθεί και κάθε θέμα που αφορά την διαδικασία αξιολόγησης για το ΕΕΠ προσωπικό. Απουσιάζει διάταξη για το υπηρεσιακό συμβούλιο του προσωπικού της Αρχής και την πειθαρχική διαδικασία (πειθαρχικό και σύστασή του). Σκόπιμο είναι το υπηρεσιακό συμβούλιο να διαφοροποιείται για τους ΕΕΠ (όχι μόνο μεταξύ υπαλλήλων ΙΔΑΧ και Δημοσίου δικαίου όπως σήμερα) ενώ στα πειθαρχικά συμβούλια πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή αιρετών (μόνο για τις ανεξάρτητες αρχές δεν έχει προβλεφθεί, μάλλον από αβλεψία στο νόμο για τα πειθαρχικά του δημοσίου).

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 Προϋπολογισμός και Οικονομική Διαχείριση

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:38:** Ενόψει περιορισμένων οικονομικών μέσων της ΑΠΔΠΧ, θα μπορούσε να προβλεφθεί διοικητικό τέλος εποπτείας με απευθείας χρηματοδότηση από την αγορά, όπως π.χ ο ICO στο Ενωμένο Βασίλειο, αλλά και άλλες Ανεξάρτητες Αρχές όπως η ΕΕΤΤ.
2. **19 Αυγούστου 2019, 23:39:** Κανένα βαθύ και ουσιαστικό management για την λειτουργία της Αρχής και ξαφνικά χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση αναφέρονται οι πιστοποιήσεις των άρθρων 42&43 ΓΚΠΔ που ναι μεν αυτές όπως και όλες οι πιστοποιήσεις που ΠΡΕΠΕΙ να δίνει η ΑΠΔΠΧ, πρέπει να έχουν το κύρος και την ομπρέλα της Αρχής αλλά πρέπει να είναι πολύ συγκεκριμένα τα κριτήρια και η διαδικασία κάτι που δεν ρυθμίζεται στο παρόν.
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:36:** Δεν ορίζονται πως θα αξιοποιούνται οι πόροι από καταβολή τελών (προφανώς δεν μπορεί να αξιοποιούνται όπως αυτοί από ερευνητικά) που καταλήγουν στον ειδικό λογαριασμό της παρ. 5. Προτείνεται να είναι δυνατή η χρήση τους για την επίτευξη των σκοπών της Αρχής. Επίσης, προτείνεται να χρησιμεύει ο λογαριασμός αυτός και για την προσωρινή κάλυψη εξόδων μετακινήσεων Προέδρου – μελών και προσωπικού της Αρχής. Ειδικά το τελευταίο είναι σημαντικό, καθώς σήμερα, το προσωπικό της Αρχής επιβαρύνεται ιδιαίτερα λόγω των μετακινήσεων για συνεργασία με τις άλλες εποπτικές αρχές της ΕΕ, έστω και για προσωρινό διάστημα.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 20 Δικαστική προστασία κατά της Αρχής

1. **6 Αυγούστου 2019, 20:01:** Στην παρ. 4 γίνεται αναφορά σε Νομική Υπηρεσία που σήμερα δεν υφίσταται. Θα έπρεπε να προσδιοριστεί, όπως και τα καθήκοντά της.
2. **13 Αυγούστου 2019, 14:37:** Δεν είναι δυνατόν κάτι που απευθύνεται σε εκατοντάδες χιλιάδες να είναι διαχειρίσιμο από μία ανεξάρτητη αρχή, πάνω από την οποία είναι μόνο το ήδη βεβαρημένο όσον αφορά τις εργασίες του ΣΤΕ. Πρέπει να αναλάβουν τα διοικητικά δικαστήρια.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 21 Συγκατάθεση ανηλίκου

1. **20 Αυγούστου 2019, 18:49:** Αρχικά, λείπει ο ορισμός της κοινωνίας της πληροφορίας. Εάν δεχτούμε τον ευρέως διαδεδομένο ορισμό τότε ΚτΠ ονομάζεται μία κοινωνία όπου η παραγωγή, διανομή, χρήση, ενσωμάτωση και διαχείριση πληροφοριών αποτελεί σημαντική οικονομική, πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα. Επομένως, με το να ορίσουμε ως μη σύννομη της επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κάτω των 13 ετών ανεξαρτήτως συγκατάθεσης νόμιμου εκπροσώπου στερούμε το δικαίωμα πρόσβασης των παιδιών σε σελίδες εγνωσμένης πολιτιστικής αξίας.
2. **20 Αυγούστου 2019, 16:58:** Με την διατύπωση αυτή, η συγκατάθεση ανάγεται σε ΜΟΝΑΔΙΚΗ νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων του ανηλίκου με την προϋπόθεση της τήρησης του ορίου ηλικίας. Δηλαδή με την διατύπωση αυτή, επεξεργασία δεδομένων ανηλίκων για την προσφορά σε αυτούς υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας γίνεται μόνο αν αυτοί συγκατατεθούν (συν τα όρια ηλικίας). Όμως αυτό είναι εντελώς διαφορετικό και αντίθετο στον Κανονισμό, ο οποίος δεν αποκλείει την συνδρομή και των άλλων νομικών βάσεων. Απλώς επισημαίνει ότι ΟΤΑΝ χρησιμοποιείται η συγκατάθεση ως νομική βάση, τότε απαιτούνται και τα επιπρόσθετα κριτήρια της ηλικίας ή της συγκατάθεσης των ασκούντων την γονική μέριμνα (και όχι των «αντιπροσώπων» του ανηλίκου όπως εντελώς άστοχα έχει διατυπωθεί).
3. **20 Αυγούστου 2019, 01:09:** Η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του Σχεδίου Νόμου ορίζει ότι εάν ο ανήλικος είναι κάτω των 15 ετών και μέχρι 13 ετών, η επεξεργασία είναι σύννομη μόνο μετά την παροχή συγκατάθεσης του νόμιμου αντιπροσώπου του ανηλίκου, καθιστώντας με αυτό τον τρόπο μη επιτρεπτή την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανηλίκου κάτω των 13 ετών, στο πλαίσιο προσφοράς υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας απευθείας σε αυτόν. Τούτο συνάγεται σαφώς τόσο από το γράμμα της εν λόγω διάταξης όσο και από τα όσα αναφέρονται σχετικά στην Αιτιολογική Έκθεση του Σχεδίου Νόμου. Παρόλο που ο σκοπός της διάταξης είναι η αυξημένη προστασία των προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου, θεωρώ ότι μία τέτοια πρόβλεψη περιορίζει σημαντικά το δικαίωμα του γονέα να ασκεί την γονική μέριμνα των ανηλίκων τέκνων του. Το δικαίωμα αυτό, που προβλέπεται στο άρθρο 1510 ΑΚ, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την εκπροσώπηση του ανηλίκου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία, που αφορούν το πρόσωπό του. Περαιτέρω, η διάταξη αυτή αποκλείει συλλήβδην την παροχή υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας σε όλους τους ανηλίκους

κάτω των 13 ετών, καθώς η χρήση των υπηρεσιών αυτών απαιτεί κατά κανόνα την παροχή προσωπικών δεδομένων των χρηστών των υπηρεσιών αυτών. Στην σημερινή ψηφιακή εποχή, που η χρήση του Διαδικτύου επιτελεί σημαντικούς σκοπούς, όπως η εκπαίδευση, η πληροφόρηση, η έκφραση και η κοινωνικότητα, ο αποκλεισμός των ανηλίκων κάτω των 13 ετών από την χρήση των υπηρεσιών αυτών, παρά το γεγονός ότι οι ασκούντες την γονική μέριμνα συμφωνούν στη χρήση αυτών και παρέχουν την συγκατάθεσή τους στην επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων των τέκνων τους, περιορίζει σε μεγάλο βαθμό την ελευθερία σκέψης και έκφρασης και το δικαίωμα στην εκπαίδευση και αποτελεί τελικά σημαντικό περιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων των παιδιών. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνω να μην ορίζεται στο Σχέδιο Νόμου ελάχιστο όριο ηλικίας του παιδιού, κάτω από το οποίο δεν θα είναι δυνατή η παροχή συγκατάθεσης του γονέα για τους σκοπούς της σύννομης επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου στο πλαίσιο προσφοράς υπηρεσίας στην κοινωνία της πληροφορίας.

4. **20 Αυγούστου 2019, 00:01:** Ορθά ετέθη το θέμα της ηλικίας στα 15 εφόσον αυτό είναι το όριο που επιλέγει η Ελλάδα να είναι καθορισμένο όμως υπάρχει κενό ενός έτους (15- συμπλήρωση 15).
5. **19 Αυγούστου 2019, 17:52:** Καταρχήν θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Κανονισμός αναφέρεται σε συγκατάθεση παιδιού και όχι ανηλίκου. Περαιτέρω η ρύθμιση αυτή είναι αντίθετη στον Κανονισμό. Δεν έχει νόημα η ρύθμιση ειδική για την ηλικία 13-15. Ειδικά με τον τρόπο που διατυπώνεται, είναι σαν να απαγορεύεται η οποιαδήποτε επεξεργασία για ανηλίκους κάτω των 13 ακόμη και με συγκατάθεση των γονέων, των ασκούντων μέριμνα κλπ. Σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 8), εάν το παιδί είναι ηλικίας κάτω των 16 ετών, η επεξεργασία αυτή είναι σύννομη μόνο εάν και στον βαθμό που η εν λόγω συγκατάθεση παρέχεται ή εγκρίνεται από το πρόσωπο που έχει τη γονική μέριμνα του παιδιού. Ο Κανονισμός δεν προβλέπει και δεν επιτρέπει ενδιάμεσες ρυθμίσεις. Επιτρέπει μόνο να μειωθεί το όριο των 16 μέχρι την ηλικία των 13 [βλ. και προοίμιο (38)].
6. **19 Αυγούστου 2019, 16:56 :** Εκτιμούμε ότι πρόκειται για ατελή διατύπωση της ρύθμισης διότι σε κανένα σημείο ο ΓΚΠΔ δεν απαγορεύει την επεξεργασία δεδομένων παιδιών (όχι απλά ανηλίκων...) αλλά δίνει το περιθώριο στον εθνικό νομοθέτη να επιλέξει την ηλικία από την οποία δεν χρειάζεται η συγκατάθεση των γονέων ή κηδεμόνων του, η οποία στο σχέδιο τίθεται στα 15 έτη.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:05:** Η διάταξη πάσχει και δημιουργεί ερμηνευτικό ζήτημα για τους κάτω των 13 ετών. Το μόνο που μπορεί να ρυθμίσει το Κ-Μ είναι το ηλικιακό όριο, χωρίς περιττές επαναλήψεις. Η (εσκεμμένη όπως προκύπτει από την αιτιολογική) πρόβλεψη ότι δεν επιτρέπεται η επεξεργασία για τους κάτω των 13 ετών αντίκειται στο δίκαιο της ΕΕ.
8. **16 Αυγούστου 2019, 12:48:** 1. Φρονώ ότι ο περιορισμός της νομικής βάσης επεξεργασίας σε εκείνη της συγκατάθεσης δεν είναι ορθός και δεν επιβάλλεται από τον ΓΚΠΔ. 2. Προτείνω την εξής διατύπωση (σε ενιαία παράγραφο) για τις πρώτες δύο παραγράφους: «Εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών απευθείας σε ανήλικο βασίζεται στη νομική βάση της συγκατάθεσης είναι σύννομη μόνον όταν συντρέχουν – επιπροσθέτως των λοιπών προϋποθέσεων που τίθενται από το ισχύον δίκαιο – και οι ακόλουθες προϋποθέσεις : α) ο ανήλικος έχει συμπλήρωση τα 13 έτη και β) τη συγκατάθεση (β1) χορηγεί ο ίδιος ο ανήλικος εφόσον έχει συμπληρώσει το 15 έτος της ηλικίας του ή (β2) χορηγεί ή εγκρίνει ο νόμιμος αντιπρόσωπος του ανηλίκου, εφόσον ο ανήλικος δεν έχει συμπληρώσει το 15 έτος της ηλικίας του. » 3. Παραμένει το «κενό» ως προς τη διαπίστωση της ηλικίας!

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και αφαιρέθηκε το όριο των 13 ετών που είχε δημιουργήσει αμφισβητήσεις.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 22 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. **1 Αυγούστου 2019, 07:47** Αναφέρεται στην επεξεργασία των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συναντάται μία ευρύτητα στην εφαρμογή της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών προσωπικών δεδομένων , γεγονός που ελλοχεύει τεράστιο κίνδυνο στην απόκλιση εφαρμογής του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ , το οποίο άρθρο 9 είναι εξαιρετικά απόλυτο , σαφές και συγκεκριμένο. Οι δε έννοιες «δημόσιο συμφέρον» «κοινό καλό» κα , είναι αρκετά αόριστες που επιδέχονται ερμηνειών και νομικών προσεγγίσεων , οι οποίες στην πρακτική εφαρμογή δύνανται να οδηγήσουν σε αποκλίνουσες ερμηνείες, οι οποίες θα δυσχεραίνουν την εφαρμογή του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ.
2. **20 Αυγούστου 2019, 07:09:** Το άρθρο 22 θέτει μείζονα ζητήματα ουσίας αλλά και εναρμόνισης με τον Κανονισμό (άρθρο 9). Εν γένει η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του σχΝ και οι διατυπώσεις που προτείνονται επιχειρούν να δημιουργήσουν μία γενική «νομική βάση» ενώ αυτή πρέπει να εντοπίζεται σε άλλες διατάξεις, π.χ. της εργατικής ή ασφαλιστικής νομοθεσίας που απαιτούν επεξεργασία. Οι διατυπώσεις αυτές όμως ενδέχεται να δημιουργήσουν και σύγχυση και σε σχέση με το ποιες παρεκκλίσεις ισχύουν, αυτές του άρθρου 9 παρ. 2 του Κανονισμού ή αυτές του εθνικού νόμου. Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 22 εισάγονται ευρύτερες δυνατότητες εξαιρέσεων από την απαγόρευση επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων

όταν αυτή πραγματοποιείται από δημόσιους φορείς. Αυτές οι εξαιρέσεις δεν προκύπτουν ως ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη.

3. **20 Αυγούστου 2019, 01:50:** Παρά το γεγονός ότι το Σχέδιο Νόμου εξειδικεύει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών προσωπικών δεδομένων, δεν περιλαμβάνει αντίστοιχη διάταξη που να αφορά τις ποινικές καταδίκες και αδικήματα, όπως προέβλεπε το προηγούμενο σχέδιο νόμου. Ως εξαίρεση, προβλέπεται στο άρθρο 28 η επεξεργασία των δεδομένων αυτών στα πλαίσια της εξασφάλισης της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος ενημέρωσης. Ως εκ τούτου και βάσει της αντίστοιχης ρύθμισης του ΓΚΠΔ, προσωπικά δεδομένα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα επιτρέπεται να τυγχάνουν επεξεργασίας μόνο υπό τον έλεγχο επίσημης αρχής ή εάν η επεξεργασία επιτρέπεται από συγκεκριμένη ειδική διάταξη νόμου που να προβλέπει την επεξεργασία αυτή και να προβλέπει επαρκείς εγγυήσεις για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων. Θεωρώ ότι η διάταξη αυτή περιορίζει υπερβολικά την δυνατότητα επεξεργασίας των στοιχείων αυτών και δεν συνάδει με προηγούμενες αποφάσεις της ΑΠΔΠΧ που είχαν κρίνει νόμιμη την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα υπό συγκεκριμένες αυστηρές προϋποθέσεις (για παράδειγμα στα πλαίσια της εργασιακής σχέσης υπό τη μορφή υπεύθυνης δήλωσης). Ως εκ τούτου, προτείνω να προστεθεί σχετική διάταξη που να επιτρέπει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις την επεξεργασία των στοιχείων αυτών, κατά το πρότυπο του προηγούμενου σχεδίου νόμου.
4. **19 Αυγούστου 2019, 18:04:** Το άρθρο 22 θέτει μείζονα ζητήματα ουσίας αλλά και εναρμόνισης με τον Κανονισμό (άρθρο 9). Ως προς την πρώτη παράγραφο: Ο Κανονισμός επιτρέπει συγκεκριμένες διαφοροποιήσεις από τα οριζόμενα στο άρθρο 9. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4. «τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν περαιτέρω όρους, μεταξύ άλλων και περιορισμούς, όσον αφορά την επεξεργασία ***γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων ή δεδομένων που αφορούν την υγεία***». Σε μερικά σημεία αναφέρεται στο εθνικό δίκαιο, όπως στο άρθρο 9 παρ. 2 περ.β όπου γίνεται π.χ. αναφορά σε υποχρεώσεις/ δικαιώματα από το εργατικό δίκαιο όπως προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο και οι οποίες μπορούν να θεμελιώσουν επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων. Η ρύθμιση του άρθρου 22 παρ. 1 περ. α, επαναλαμβάνει μερικώς τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2β) του Κανονισμού χωρίς να προσθέτει καμία εγγύηση. Αναφορά στο εθνικό δίκαιο περιλαμβάνουν και άλλες περιπτώσεις του 9 παρ. 2, αλλά δεν σημαίνει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν περαιτέρω εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις, όπως υποδηλώνεται στην Αιτιολογική Έκθεση του σχεδίου νόμου. Εν γένει η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του ΣχΝ και οι διατυπώσεις που προτείνονται επιχειρούν να δημιουργήσουν μία γενική «νομική βάση» ενώ αυτή πρέπει να εντοπίζεται σε άλλες διατάξεις, π.χ. της εργατικής ή ασφαλιστικής νομοθεσίας που απαιτούν επεξεργασία. Οι διατυπώσεις αυτές όμως ενδέχεται να δημιουργήσουν και σύγχυση και σε σχέση με το ποιες παρεκκλίσεις ισχύουν, αυτές του άρθρου 9 παρ. 2 του Κανονισμού ή αυτές του εθνικού νόμου. Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 22 εισάγονται ευρύτατες δυνατότητες εξαιρέσεων από την απαγόρευση επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων όταν αυτή πραγματοποιείται από δημόσιους φορείς. Αυτές οι εξαιρέσεις δεν προκύπτουν ως ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη. Η μόνη σχετική εξαίρεση που προβλέπει ο Κανονισμός είναι η περίπτωση που η επεξεργασία είναι απαραίτητη για λόγους ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους. Ο Κανονισμός αναφέρεται και στο Προοίμιο στη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να προβλέψει ειδικές διατάξεις (προοίμιο αιτιολογική σκέψη 51). Αναφέρεται ωστόσο σε διατάξεις για την «προστασία» ώστε να αντισταθμίζονται οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα από την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων και όχι στην εισαγωγή περαιτέρω εξαιρέσεων. Η ρύθμιση της παραγράφου 2 αναφέρεται σε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον (ως εγγύτερη προς το ελληνικό δίκαιο πιθανολογώ απόδοση του substantial public interest), αλλά και για την αποτροπή απειλής για τη δημόσια ασφάλεια, την αποτροπή σημαντικής βλάβης στο κοινό καλό (πώς ορίζεται αυτό στην εθνική νομοθεσία και νομολογία;) και για την αντιμετώπιση ανθρωπιστικής κρίσης. Πέραν των ερμηνευτικών ερωτημάτων που θα εγείρει η συρροή υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος και «κοινού καλού», «απειλής για τη δημόσια ασφάλεια» ή «ανθρωπιστικής κρίσης» (που ωστόσο δεν φαίνεται να υπάγονται κατά το σχΝ στην έννοια του ουσιαστικού/ υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος), είναι αμφίβολο, εάν η ρύθμιση είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό. Η ρύθμιση αυτή θα επικριθεί ιδιαιτέρως, καθώς, χωρίς εγγυήσεις, εισάγει ευρύτατες εξαιρέσεις που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Ο ευρωπαϊός νομοθέτης, εκεί που άφησε στα κράτη μέλη ευχέρεια για αποκλίσεις (άρθρο 23 ΓΚΠΔ), ανέφερε τις επιτρεπτές αποκλίσεις, αλλά και τα συγκεκριμένα άρθρα για τα οποία αυτές μπορούν (και δεν επιβάλλεται) να προβλεφθούν. Σε αυτά δεν περιλαμβάνεται το άρθρο 9. Επίσης, οι διασφαλίσεις που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 πέραν αυτών που αναφέρονται κατ' ουσίαν σε μέτρα και πολιτικές ασφάλειας δεν περιλαμβάνουν εγγυήσεις ουσίας. Μερικές από αυτές μάλιστα είναι περιττές όπως ο ορισμός Υπευθύνου Προστασίας Δεδομένων όταν ο ορισμός είναι ούτως ή άλλως υποχρεωτικός για τους δημόσιους φορείς. Οι διατυπώσεις τόσο της πρώτης πρότασης, όσο και του στοιχείου (ι) είναι εξαιρετικά γενικόλογες και δεν προσθέτουν καμία ουσιαστική εγγύηση προστασίας. Μάλιστα, επισημαίνεται, ότι, δεν περιλαμβάνονται ειδικότεροι κανόνες αναφορικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα, ώστε να δημιουργηθεί νομική βάση στο εθνικό δίκαιο. Και αυτό διότι, η ρύθμιση του

άρθρου 10 του Κανονισμού είναι «ατελής» και δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση. Τέτοια ρύθμιση περιείχε το άρθρο 8 του σχεδίου της Α΄ Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής. Η λογική της ρύθμισης ήταν η εισαγωγή νομικών βάσεων επεξεργασίας με κανόνα την πρόβλεψη σε νόμο (παράγραφος 1). Κατ' εξαίρεση το Σχέδιο της Α΄ Νομοπαρασκευαστικής πρότεινε (με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 2) την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων σε ρητά προβλεπόμενες περιπτώσεις (επιλεξιμότητα για θέσεις εργασίας ή εκλόγιμες θέσεις, σκοποί αρχειοθέτησης, ερευνητικοί σκοποί, άσκηση ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης, θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων). Στο εν λόγω σχέδιο, η παράγραφος 3 εισήγαγε ως ειδική βάση την συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, εφόσον η εν λόγω επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη λήψη μέτρων που έχει αιτηθεί το ίδιο, όπως π.χ. τα μέτρα επανένταξης ύστερα από την έκτιση ποινής ή την περίπτωση που είναι λήπτης κοινωνικών παροχών ή είναι ωφελούμενο πρόσωπο σε περιπτώσεις ένταξης σε προγράμματα.

5. **19 Αυγούστου 2019, 16:08:** Παρατηρείται μία ευρύτατη εφαρμογή της εξαίρεσης που επιτρέπει ο ΓΚΠΔ στην γενική απαγόρευση επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων ειδικής κατηγορίας (ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα) στο άρθρο 9, με επίκληση αόριστων εννοιών όπως το «κοινό καλό» και το «δημόσιο συμφέρον» ενώ και τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που είναι απαραίτητα είναι αόριστα και ατελή.
6. **19 Αυγούστου 2019, 15:24:** Ενώ οι εδώ αναφορές σε ειδικής κατηγορίας δεδομένα είναι προβληματικές ως αναφέρουν οι προλαλήσαντες, ερωτώ εάν θα ήταν σκόπιμη η διευκρίνιση επί της επεξεργασίας δεδομένων σχετικών με ποινικά αδικήματα, σύμφωνα με το Αρ. 10 του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με την ελληνική πραγματικότητα και υφιστάμενο δίκαιο.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:28:** Το άρθρο πάσχει. Ο εθνικός νομοθέτης δεν μπορεί να παρεκκλίνει (ή να διευκρινίσει) σε τίποτα από όσα ορίζονται ρητά στο ΓΚΠΔ. Ευχέρεια υπάρχει μόνο από την παρ. 4 του αρ. 9 ΓΚΔΠ η οποία αξιοποιείται μόνο στο άρθρο 23 για τα γενετικά. Συνεπώς, η διάταξη θέλει δραστηκές αλλαγές (αναφέρονται σκοποί δημόσιας υγείας και άλλοι που περιλαμβάνουν επεξεργασία δεδομένων υγείας, αλλά κατά τη γνώμη μου όχι πάντα επαρκώς προσδιορισμένοι)
8. **16 Αυγούστου 2019, 13:52 :** 1. Νομίζω πως το άρθρο είναι περιττό και δεν προσθέτει κάτι σε σχέση με το αντίστοιχο του ΓΚΠΔ. 2. Αντιθέτως, οι προτεινόμενες δημιουργούν την εντύπωση ότι περιορίζουν τις επιτρεπτές νομικές βάσεις επεξεργασίας δεδομένων ειδικών κατηγοριών. Για παράδειγμα, ουδεμία αναφορά γίνεται στην εκπλήρωση υποχρεώσεων εργοδότη (πέραν εκείνων της κοινωνικής ασφάλισης) ή στην ειδική (ρητή κατά το ελληνικό κείμενο του ΓΚΠΔ) συγκατάθεση του υποκειμένου, η οποία προβλέπεται στον ΓΚΠΔ. Εικάζω ότι δεν είναι αυτή η πρόθεση και τούτο διότι στην περίπτωση αυτή θα προκληθεί αναστάτωση σε πολλούς τομείς. Π.χ. 1. στην εφαρμογή διατάξεων εργατικού δικαίου για την προστασία ευπαθών ομάδων (πλην αν λογίζεται εντασσόμενο στην «κοινωνική προστασία»), 2. στη χρησιμοποίηση δεδομένων για τη θεμελίωση ή αντίκρουση νομικών αξιώσεων 3. στην ιδιωτική ασφάλιση ατυχημάτων και ζωής (υγείας) που μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα, βασιζόταν στην ειδική συγκατάθεση του υποκειμένου-ασφαλισμένου (NB: εξ όσων γνωρίζω, σε άλλα κράτη μέλη έχουν θεσπισθεί ειδικές εξαιρέσεις για την επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο της ιδιωτικής ασφάλισης, αναγνωριζόμενου του ότι ο θεσμός εξυπηρετεί και δημόσιο συμφέρον/σκοπό). Ποια βάση θα νομιμοποιεί την επεξεργασία στο εξής.
9. **14 Αυγούστου 2019, 21:47:** Ο σκοπός εισαγωγής του συγκεκριμένου άρθρου είναι ασαφής με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση. Αφ' ενός γίνεται αναφορά σε παρέκκλιση από το άρθρο 9 παρ.1 του ΓΚΠΔ. α) Αν όντως η παρέκκλιση αφορά αποκλειστικά την παράγραφο 1 του άρθρου 9, τότε το παρόν άρθρο δεν παρέχει τίποτα το επιπλέον σε σχέση με το κανονισμό απλά αναγνωρίζει κάποιες υποπεριπτώσεις των εξαιρέσεων του άρθρου 9 παρ. 2 του κανονισμού (οι διατάξεις του οποίου θα είναι ενεργές παράλληλα με το παρόν άρθρο). β) Αν η παρέκκλιση αφορά το άρθρο 9 παράγραφος 2 τότε: κατ' αρχάς θα πρέπει να γίνει αναδιατύπωση του άρθρου ώστε να είναι απόλυτα σαφής η πρόθεση του νομοθέτη να περιορίσει τον αριθμό των εξαιρέσεων από την εφαρμογή της παραγράφου 1 (πχ: συγκατάθεση, εργατική νομοθεσία, νομικές αξιώσεις, πρόδηλη δημοσίευση από το υποκείμενο). Δεύτερον, αν η πρόθεση του νομοθέτη είναι όντως η παραπάνω, τότε, όπως αναφέρεται και σε προηγούμενα σχόλια, τίθεται ζήτημα νομιμότητας της διάταξης καθώς η εθνική διάταξη παρεκκλίνει από τον ΓΚΠΔ πέραν των ορίων που προβλέπονται στο αρθ.9 παρ.4. Αφ' ετέρου, όπως αναφέρθηκε και από άλλον σχολιάζοντα, στη δεύτερη παράγραφο αντιπαραβάλλεται το συμφέρον του υποκειμένου με το συμφέρον του υπευθύνου, ενώ θα έπρεπε να αντιπαραβάλλεται το συμφέρον του υποκειμένου με την σημασία του δημοσίου αγαθού/συμφέροντος την προστασία του οποίου επιδιώκει ο υπεύθυνος. (άλλωστε το έννομο συμφέρον δεν μπορεί να αποτελέσει νομική βάση επεξεργασίας δημοσίου φορέα, βάσει του ΓΚΠΔ)
10. **14 Αυγούστου 2019, 12:21:** Συμφωνώ με τους μέχρι τώρα σχολιάζοντες. Κατά το αρ. 9, παρ. 4 του ΓΚΠΔ: Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν περαιτέρω όρους, μεταξύ άλλων και περιορισμούς, όσον αφορά την επεξεργασία γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων ή δεδομένων που αφορούν την υγεία. Συνεπώς, οι εν λόγω παρεκκλίσεις (π.χ. μη πρόβλεψη συγκατάθεσης για τα δεδομένα ειδικών κατηγοριών) δεν μπορούν να προβλεφθούν.

11. **14 Αυγούστου 2019, 10:09:** Παρέκκλιση από τον Κανονισμό κατ' αρχήν δεν προβλέπεται και μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στην εφαρμογή. Διαφοροποίηση προβλέπεται μόνο σύμφωνα με το Άρθρο 9 Παρ. 4. Τα όσα περιγράφονται θα πρέπει να καλύπτονται από το Άρθρο 9 Παρ. 2.
12. **13 Αυγούστου 2019, 17:13:** Στην 2η παράγραφο μήπως η αρχή της αναλογικότητας αφορά τη σύγκρουση δικαιωμάτων που αφορούν τη δημόσια ασφάλεια και υγεία σε αντιστάθμισμα με τα δικαιώματα του υποκειμένου δεδομένων και όχι την υπέροχη των δικαιωμάτων του δημοσίου φορέα ως υπεύθυνου επεξεργασίας.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 Επεξεργασία γενετικών δεδομένων

1. **9 Αυγούστου 2019, 00:09:** Μήπως να αλλάξει η διατύπωση και να προβλεφθεί ότι η επεξεργασία δεδομένων αυτής της κατηγορίας απαγορεύεται ακόμα κι αν το υποκείμενο συγκατατίθεται (δυνατότητα που δίνεται από την παρ. 2α του άρθρου 9)?
2. **16 Αυγούστου 2019, 15:35:** Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η συλλογή και αξιολόγηση γενετικών δεδομένων επιβάλλεται από ιατρικά πρωτόκολλα για την εκτίμηση της ιατρικής αναγκαιότητας, κατ' επέκταση δε και για την παροχή ασφαλιστικής κάλυψης (π.χ. για την κάλυψη προληπτικών επεμβάσεων, η ιατρική αναγκαιότητα των οποίων εκτιμάται βάσει γενετικών τεστ). Στις περιπτώσεις αυτές εκτιμώ ότι δεν συντρέχει λόγος παροχής αυξημένης προστασίας στο υποκείμενο που επιθυμεί την κάλυψη (δεν τίθεται θέμα αποκλεισμού από την ασφάλιση, αλλά εκτίμησης του αν η αιτούμενη συγκεκριμένη κάλυψη πληροί την ασφαλιστική προϋπόθεση της ιατρικής αναγκαιότητας. Άλλωστε, ακόμη και η απλή σχετική ιατρική γνωμάτευση οδηγεί εμμέσως σε συλλογή και επεξεργασία γενετικών δεδομένων, αφού, στο μετρό που θα έχουν συνταξιοδοτηθεί γενετικές εξετάσεις). Σαφώς και η απαγόρευση μπορεί να παραμείνει στο επίπεδο του πυρασφαλιστικού ελέγχου – εκτίμησης κινδύνου, προκειμένου να μην αποκλείονται της ασφάλισης υποκείμενα με γενετική προδιάθεση.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς.

1. **21 Αυγούστου 2019, 07:24:** Γίνεται λόγος για το σε ποιες περιπτώσεις κατ' εξαίρεση θα επιτρέπεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς. Οι Εξαιρέσεις είναι αρκετές , αόριστα διατυπωμένες, ικανά μάλιστα να δημιουργήσουν πρόβλημα στην πρακτική εφαρμογή, όπως σημειώθηκε και ανωτέρω. Μάλιστα αξιο σχολιασμού είναι η περίπτωση α) όπου αναφέρεται για τη συγκατάθεση , η οποία όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται «μπορεί να υποτεθεί». Η συγκατάθεση σύμφωνα με τη βασική αρχή του ΓΚΠΔ είναι ρητή σαφής, αβίαστη και δεν επιδέχεται ερμηνειών, ούτε υποθέσεων.
2. **20 Αυγούστου 2019, 17:43:** Μολονότι η επιπλέον αυτή νομική βάση θεμελιώνεται (αν και μάλλον αμφιλεγόμενα) στην θεωρία του «ανοίγματος» σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, πάσχει και σε άλλα σημεία:
1. Η τεκμαιρόμενη συγκατάθεση της παραγράφου 1 όπως σωστά παρατηρήθηκε είναι άστοχη και πρέπει να παραλειφθεί γιατί παραβιάζει ευθέως τον Κανονισμό (η συγκατάθεση είναι πάντοτε ρητή). 2. Εάν πρέπει να ελεγχθούν οι πληροφορίες (παρ.2) θα πρέπει αυτό να γίνεται με την συνδρομή, ή έστω ενημέρωση ή συναίνεση του υποκειμένου. Αλλιώς αποτελεί ανεπίτρεπτη διεύρυνση των δικαιωμάτων του υπεύθυνου επεξεργασίας-δημόσιου φορέα. 3. Η παράγραφος δ αν και αναγκαία δεν είναι ορθή, δεν περιλαμβάνει την έρευνα, ανάκριση κτλ των αδικημάτων και γενικότερα η κατάργηση του α.2 παρ.2δ του Κανονισμού που ρητώς εξαιρούσε κάποιες επεξεργασίες για τους σκοπούς αυτούς δημιουργεί ακριβώς αυτό το πρόβλημα, ότι δηλαδή πρέπει μετά να εισάγουμε άστοχες εξαιρέσεις σε άλλα σημεία του νόμου.
3. **20 Αυγούστου 2019, 11:39:** Η έννοια της 'τεκμαιρόμενης συγκατάθεσης' του άρθρου 24 παρ. 1 α είναι αντίθετη με τον πυρήνα της έννοιας της συγκατάθεσης στον ΓΚΠΔ που σε κάθε περίπτωση πρέπει να είναι ρητή και να εκδηλώνεται με θετική ενέργεια (αλλιώς δεν νοείται ως συγκατάθεση) (βλ. άρθρο 4 παρ.11 ΓΚΠΔ)
4. **19 Αυγούστου 2019, 18:31:** Σημαντικά ζητήματα θέτει και το άρθρο 24. (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς). Η ρύθμιση αυτή συνιστά σημαντική απόκλιση από την αρχή του περιορισμού του σκοπού (μη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για ασύμβατους προς τον αρχικό σκοπούς). Το προσχέδιο νόμου της Α' Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής είχε προτείνει ανάλογη ρύθμιση, καθώς στο πλαίσιο της Ομάδας Εμπειρογνομημένων της ΕΕ των κρατών μελών που λειτουργούσε και μετά την υιοθέτηση

του Κανονισμού είχαν εγερθεί ερμηνευτικά ζητήματα αναφορικά με την ερμηνεία της αιτιολογικής σκέψης 50 του Κανονισμού. Ωστόσο, η προτεινόμενη ρύθμιση του ΣχΝ παρουσιάζει τα ακόλουθα προβλήματα: – Ως προς την παρ. 1 α) οι συντάκτες του σχεδίου έχουν παραβλέψει ότι η συγκατάθεση απαγορεύεται ως βάση επεξεργασίας για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από δημόσιες αρχές. Επίσης, πρέπει να είναι ρητή και όχι εικαζόμενη από τον υπεύθυνο επεξεργασίας που κρίνει επίσης αν η επεξεργασία είναι προς το συμφέρον του υποκειμένου, όπως φαίνεται επίσης να αποδέχεται το ΣχΝ («η επεξεργασία αυτή είναι προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων και δεν υπάρχει λόγος να υποτεθεί ότι το υποκείμενο των δεδομένων θα αρνιόταν να παράσχει τη συγκατάθεσή του»). – Ως προς την παρ. 1β) δεν είναι κατανοητή η εισαγωγή αυτής της ευρείας βάσης νομιμοποίησης της επεξεργασίας για άλλους σκοπούς. Εάν υπάρχει νομική βάση/ απαίτηση για τον έλεγχο της ορθότητας δεδομένων μπορεί ο δημόσιος φορέας να χρησιμοποιήσει αυτή τη νομική βάση και όχι τη ρύθμιση που προτείνεται. Εξάλλου, εάν ελέγχεται η ορθότητα δεδομένων, υποχρέωση που απορρέει επίσης από τον ΓΚΠΔ, δεν πρόκειται για άλλο, ασύμβατο σκοπό. – Η εξαίρεση της παρ 1γ) είναι εξαιρετικά ευρεία, ιδίως με την αναφορά στο «κοινό καλό», «σημαντικά συμφέροντα του κοινού καλού». – Εξίσου ευρεία είναι η εξαίρεση που εισάγεται με την παράγραφο 1ε) όπου γίνεται εν γένει αναφορά στην «αποτροπή σοβαρής βλάβης στα δικαιώματα άλλου προσώπου». – Τέλος, προβληματική είναι και η περίπτωση της παρ. 1στ), καθώς εάν ο έλεγχος στον οποίο αναφέρεται προβλέπεται εκ του νόμου, δεν τίθεται ζήτημα, γιατί θα υπάρχει αυτοτελής νομική βάση. Η Α' Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή είχε προτείνει σχετικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο του άρθρου 4. (βλ. άρθρο 4 παρ. 2 επ.).

5. **19 Αυγούστου 2019, 16:54:** Αμφίβολης νομιμότητας και συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ οι προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 24 και ιδίως η προτεινόμενη διάταξη της περ. α παρ. 1 του άρ. 24 περί τεκμαρτής, κατ' ουσίαν, συγκατάθεσης για επεξεργασία δεδομένων από το δημόσιο! Κατά τον ΓΚΠΔ, ο δημόσιος φορέας δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων για την επεξεργασία δεδομένων τους, παρά μόνο υπό εξαιρετικές συνθήκες. Και είναι λογικό αυτό, καθώς η συγκατάθεση πρέπει να δίδεται ελεύθερα, και κάτι τέτοιο είναι απίθανο με δεδομένη την ανισότητα μεταξύ ιδιώτη και δημοσίου φορέα. Το σκεπτικό αυτό υιοθετείται και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων [βλ. Κατευθυντήριες γραμμές (WP259 αναθ.01, παράγραφος 3.1.1.) σχετικά με τη συγκατάθεση βάσει του κανονισμού 2016/679 της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29, και αιτιολογική σκέψη 43 του ΓΚΠΔ]. Αντίθετα με τη λογική του ενωσιακού δικαίου, η προτεινόμενη ρύθμιση δεν κάνει απλά χρήση της συγκατάθεσης του υποκειμένου ως νόμιμη βάση επεξεργασίας από το δημόσιο, αλλά και θεωρεί αυτή χορηγηθείσα κατά τεκμήριο. Αντί της αδιαφανούς αυτής πρακτικής, οι δημόσιοι φορείς μπορούν να κάνουν χρήση ήδη προβλεπόμενων από τον ΓΚΠΔ νόμιμων βάσεων επεξεργασίας που είναι πιο κατάλληλες, όπως της συμμόρφωσης με έννομη υποχρέωση ή της εκπλήρωσης καθήκοντος προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (στοιχεία γ' και ε' παρ. 1 άρ. 6 ΓΚΠΔ), βάσεις επεξεργασίας που ήδη χρησιμοποιούνται από τους δημόσιους φορείς των υπόλοιπων ευρωπαϊκών κρατών. Η προτεινόμενη επεξεργασία δεδομένων με κατά τεκμήριο συγκατάθεση, με την επίφαση ότι γίνεται «για το καλό μας», παραπέμπει σε βαριάς μορφής πατερναλισμό, αντίστοιχο του «1984». Παράλληλα, κατά τον ΓΚΠΔ, η συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να γίνεται για συγκεκριμένο σκοπό και η περαιτέρω επεξεργασία για συμβατούς σκοπούς [στοιχ. β' παρ. 1 άρ. 5 («περιορισμός του σκοπού»)]. Σε αντίθεση με τη γενική αυτή αρχή, η αιτιολογική έκθεση (άρθρο 24) αποδέχεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνει και για σκοπούς ασύμβατους με τον αρχικό σκοπό. Το κείμενο του νόμου πρέπει να αποτυπώνει ξεκάθαρα την γενική αρχή του ΓΚΠΔ ότι τα δεδομένα μπορούν να τύχουν περαιτέρω επεξεργασίας μόνο για σκοπούς συμβατούς με τον σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν.
6. **19 Αυγούστου 2019, 16:55:** Τι σημαίνει τεκμαίρεται; Το υποκείμενο δηλ θα πρέπει να αποδείξει τη μη παροχή συγκατάθεσης; Πού είναι η ρητή σαφής και συγκεκριμένη συγκατάθεση που απαιτεί ο ΓΚΠΔ. Το 1α κείται εκτός του πνεύματος και του γράμματος του ΓΚΠΔ
7. **16 Αυγούστου 2019, 21:17:** Στο στοιχ. α της παρ. 1 συναντάμε το στοιχείο της τεκμαιρόμενης συναίνεσης του υποκειμένου που έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα του Κανονισμού, όπου η συγκατάθεση του υποκειμένου είναι πάντοτε ρητή!!! Περαιτέρω, η αποτροπή κινδύνου για τη δημόσια ασφάλεια δε συνιστά περαιτέρω επεξεργασία καθώς αυτή διεξάγεται από άλλους φορείς με βάση ειδικότερες διατάξεις. Δεν διεξάγεται δηλαδή από τον εκάστοτε φορέα που αρχικά συνέλεξε τα δεδομένα.
8. **16 Αυγούστου 2019, 20:23:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Το «λάθος» μοιάζει με αυτό του αρ. 5 του ΣχΝ.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 25 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς

1. **20 Αυγούστου 2019, 17:40:** Αυτό το άρθρο είναι από περιττό έως επικίνδυνο για τους λόγους που ανέφεραν οι εδώ σχολιάζοντες. Επισημαίνω μόνο ότι η σχετική εξαίρεση που υπάρχει στον Κανονισμό (αυτή του α.6παρ.4) θέτει αρκετά καλά τα όρια και δεν έρχεται αλλαγών.
2. **20 Αυγούστου 2019, 00:07:** Με βάσει το άρθρο αυτό ένας κρατικός φορέας που συλλέγει προσωπικά και ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα μπορεί να δίνει δεδομένα προς επεξεργασία σε έναν ιδιωτικό οργανισμό πχ ιδιωτική εταιρία ανάλυσης προφίλ και προτιμήσεων/συμπεριφοράς των πολιτών (big data analytics) ακόμα και του εξωτερικού, με το πρόσχημα της ασφάλειας και της πρόληψης, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από ένα κομματικό μηχανισμό στη συμπολίτευση, πχ για να επηρεάσει ένα εκλογικό αποτέλεσμα με τη χρήση στοχευμένων μηνυμάτων, η όπως έχει γίνει στο πρόσφατο παρελθόν, για την διενέργεια προληπτικών συλλήψεων πολιτών που το προφίλ τους δείχνει ότι έχουν αντίθετες απόψεις και έχουν την τάση να τις προβάλλουν με ακτιβιστικό τρόπο.
3. **19 Αυγούστου 2019, 18:06:** Ερμηνευτικά ζητήματα μπορεί να τεθούν και από την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 25 (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς). Πέραν της γενικής έντασης για την αντικατάσταση της έννοιας του υπευθύνου επεξεργασίας από την έννοια του «ιδιωτικού φορέα» πρέπει να επισημανθεί ότι η εισαγωγή της «δίωξης ποινικών αδικημάτων» (αλλά και της εθνικής ασφάλειας) ως βάσης επεξεργασίας για διαφορετικούς σκοπούς, χωρίς περαιτέρω εγγυήσεις είναι ιδιαίτερα γενική και ενέχει κινδύνους για τα δικαιώματα του υποκειμένου. Περαιτέρω πρέπει να επισημάνουμε ότι η θεμελίωση, άσκηση και υποστήριξη νομικών αξιώσεων είναι αυτοτελής βάση επεξεργασίας ως προς τα ευαίσθητα δεδομένα και μάλιστα ρητά ενώ στην περίπτωση των μη ευαίσθητων η επίκληση υπέρτερου έννομου συμφέροντος του υπευθύνου επεξεργασίας ή τρίτου προσώπου μπορεί να οδηγήσει σε αντίστοιχα αποτελέσματα. Προτείνεται η διαγραφή του.
4. **19 Αυγούστου 2019, 17:32:** Ως ιδιωτικοί φορείς προφανώς εννοούνται οι ιδιώτες υπεύθυνοι επεξεργασίας, οπότε τίθεται καταρχήν το ερώτημα γιατί υπάρχει αυτός ο διωρισμός σε ορισμούς που ταυτίζονται. Περαιτέρω ο νόμος δύναται να επιβάλλει όντως μία επεξεργασία σε ιδιώτες με επαρκή νόμιμη βάση την συμμόρφωση με αυτόν. Όμως σε καμία περίπτωση δεν δύναται οι ιδιωτικοί φορείς να κρίνουν αν συντρέχουν λόγοι εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας για μία τέτοια επεξεργασία και μάλιστα εκτεινόμενη και σε ειδικής κατηγορίας δεδομένα.
5. **19 Αυγούστου 2019, 15:52:** Η διάταξη της παρ. 1 είναι αντισυνταγματική και πρέπει να απαλειφθεί αφού η αποτροπή απειλών κατά της εθνικής ή της δημόσιας ασφάλειας ή για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων, προδήλως δεν αποτελεί αρμοδιότητα ιδιωτικών φορέων. Αν παραμείνει η διάταξη τότε, βάσει αυτής, μια ιδιωτική εταιρία διαχείρισης ενός κοινωνικού δικτύου ή ένας πάροχος μέσω cloud υπηρεσιών διαδικτυακού ταχυδρομείου, όπου ο χρήστης δημιουργεί προφίλ ή διεύθυνση email για σκοπούς επικοινωνίας, θα μπορούσε να επεξεργαστεί τα δεδομένα των Ελλήνων χρηστών για σκοπούς δημιουργίας προφίλ υπόπτων τέλεσης ποινικών αδικημάτων, ενδεχομένως κατ' εντολή αλλοδαπής δικτυακής αρχής. Προσοχή....
6. **19 Αυγούστου 2019, 00:11:** Στο υπό στοιχ. α της παραγράφου 1 αναγράφεται «...για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων» και αναρωτιέμαι: ο ιδιωτικός φορέας θα διώξει? Προφανώς εννοεί ότι ο ιδιωτικός φορέας θα αναφερθεί στις αρμόδιες αρχές προκειμένου να διώξουν αυτές, δεν είναι όμως σωστή η διατύπωση. Η διάταξη του άρθρου αφήνει γενικά περιθώρια για καταχρήσεις, χρειάζεται προσοχή.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:17:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Επίσης, ιδιωτικοί φορείς δεν μπορούν να επιδιώκουν σκοπούς του κράτους, όπως η εθνική ασφάλεια και η δημόσια ασφάλεια. Πολύ επικίνδυνη αναφορά.
8. **16 Αυγούστου 2019, 20:02:** Παρ. 1η: 1. Αν ως διαφορετικός σκοπός νοείται κάθε σκοπός πέραν εκείνου για τον οποίον συνελέγησαν τα δεδομένα, ακόμη και αν είναι συμβατός με αυτόν, τότε η παρ. 1 φαίνεται πως απαγορεύει κάτι που ο ΓΚΠΔ (βλ. άρθρο 5 και 6 παρ. 4) επιτρέπει υπό προϋποθέσεις. Αν δεν είναι αυτός ο σκοπός της διάταξης, απαιτείται βελτίωση της διατύπωσης, αν όχι απαλοιφή (οι διατάξεις του ΓΚΠΔ αρκούν). Σε ποιες περιπτώσεις ιδιωτικοί φορείς θα επεξεργασθούν προσωπικά δεδομένα που έχουν συλλέξει για διαφορετικό σκοπό, επειδή αυτό θα είναι απαραίτητο για σκοπούς εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας; Αποσκοπεί η διάταξη στη νομιμοποίηση διαβιβάσεων δεδομένων από ιδιωτικούς φορείς στους δικτυακούς μηχανισμούς; Παρ. 2η: 1. Προκύπτει η συμπληρωματική εφαρμογή ΓΚΠΔ και εθνικού νόμου, ζήτημα ως προς το οποίο το άρθρο 2 – ως επισημαίνεται στα σχόλια – προκαλεί σύγχυση. 2. Παρατηρείται το εξής: για τη νόμιμη επεξεργασία για σκοπό διαφορετικό θα πρέπει να συντρέχει τόσο μία από τις νομικές βάσεις του άρθρου 9παρ.2 ΓΚΠΔ, όσο και μία από τις δύο του 25παρ.1 του ελληνικού νόμου. Όμως: – η 25παρ.1β) του ελληνικού νόμου ταυτίζεται με την 9παρ.2στ) του ΓΚΠΔ. – η 25παρ.1α) δύσκολα θα συμβαδίζει με κάποια από τις βάσεις της 9παρ.2 ΓΚΠΔ, ενώ στην ουσία ματαιώνεται η όποια σκοπιμότητά της (αφού κρίθηκε αναγκαία η πρόβλεψη, είναι παράδοξο να απαγορεύεται περαιτέρω επεξεργασία, όταν είναι απαραίτητη για λόγους εθνικής ασφάλειας, επειδή δεν θα

συντρέχει και κάποια από τις περιπτώσεις της 9παρ.2) – όπως σχολιάζεται και στο άρθρο 22 του νομοσχεδίου, δημιουργείται η εντύπωση πως ο έλληνας νομοθέτης περιορίζει τις περιπτώσεις επιτρεπτής επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων ειδικών κατηγοριών. Κάτι τέτοιο θα προκαλέσει πρόβλημα σε πλείστες δραστηριότητες, ενώ θα θέσει προσκόμματα στην ελεύθερη κυκλοφορία προσωπικών δεδομένων, που αποτελεί έναν από τους σκοπούς του ΓΚΠΔ (ιδίως όταν το ελληνικό δίκαιο θα απαγορεύει την επεξεργασία που άλλα κράτη μέλη επιτρέπουν).

9. **14 Αυγούστου 2019, 12:22:** Θα πρέπει ο νόμος να εμπεριέχει και κάποια παράγραφο σχετική με την άντληση και επεξεργασία ανώνυμων βιομετρικών δεδομένων μέσα από CCTV κάμερες για στατιστική ανάλυση και χρήση από ιδιωτικές εταιρίες, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο με γνώμονα τους λόγους μάρκετινγκ, γενικευμένης διαφήμισης και προστασίας ή πρόβλεψης κινδύνου ή αποφυγής ζημίας. Το παρακάτω σενάριο / μοντέλο θα ήταν κατά την άποψη μου το ιδεατό προτεινόμενο για αξιοποίηση σαν βάση για την υλοποίηση των παραπάνω.
- ΣΕΝΑΡΙΟ ΧΡΗΣΗΣ ΣΥΝΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ GDPR: 1. Τα ανώνυμα βιομετρικά δεδομένα ΔΕΝ συνδέονται με φωτογραφία ή βίντεο. 2. Η καταγραφή των ανώνυμων βιομετρικών ΔΕΝ συνδέεται με όνομα, επώνυμο ή άλλη προσωπική πληροφορία. 3. ΔΕΝ υπάρχει ανθρώπινη παρέμβαση (αυτόματη διαδικασία).

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 26 Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

- 20 Αυγούστου 2019, 00:58:** Στενεύει τα όρια επεξεργασίας με τρόπο που δημιουργεί ΠΡΑΚΤΙΚΟ πρόβλημα και έρχεται σε κόντρα με τον ΓΚΠΔ.
 - 19 Αυγούστου 2019, 18:14:** Επανεξέτασης χρήζει και η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 26. Εν γένει ζήτημα τίθεται ως προς τη χρησιμότητά της καθώς η «διαβίβαση» είναι μία μορφή επεξεργασίας και δεν είναι κατανοητό γιατί θα πρέπει να ενταχθούν ειδικοί κανόνες, καθώς δημιουργείται σύγχυση ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο καθώς οι περιπτώσεις επεξεργασίας που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν κάλλιστα να εδραιωθούν σε άλλες ρυθμίσεις . Η προτεινόμενη ρύθμιση, όπως και αρκετές άλλες, μεταφέρει αυτούσια την αντίστοιχη ρύθμιση του γερμανικού νόμου (άρθρο 25), μία ρύθμιση όμως που προέρχεται από διαφορετική δικαική παράδοση. Προτείνεται η διαγραφή του. Εάν διατηρηθεί η διατύπωση της πρώτης παραγράφου θα ήταν χρήσιμο να επανεξετασθεί και υπό το πρίσμα των ρυθμίσεων που διέπουν την ψηφιακή διακυβέρνηση.
 - 19 Αυγούστου 2019, 00:13:** Στο στοιχ. β της παρ. 2 δεν αντιλαμβάνομαι ούτε τη σημασία ούτε την επιλογή της διατύπωσης «δεν έχει έννομο συμφέρον να μη διαβιβασθούν τα δεδομένα». Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 προκαλεί σύγχυση. Από ποιόν γίνεται η επεξεργασία? Από τον φορέα που διαβιβάζει? Από τον φορέα που παραλαμβάνει? Ο φορέας διαβίβασης για ποιό λόγο να παράσχει συγκατάθεση για τη διαβίβαση από τη στιγμή που ο ίδιος τα διαβιβάζει?
 - 16 Αυγούστου 2019, 20:08:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Η ίδια λάθος προσέγγιση του αρ. 5 του ΣχΝ και τα προηγούμενα άρθρα.
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 27 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης

- 21 Αυγούστου 2019, 07:07:** Παρουσιάζεται ένα μεγάλο ζήτημα , που αν δεν απαλοιφθεί θα επιφέρει κατά την άποψη ημών, τεράστια ζητήματα σε νομικό επίπεδο , αλλά και ζητήματα ορθής εφαρμογής. Το άρθρο 27 ουσιαστικά εισάγει εξουσίες ελέγχου «υπό τον τύπο ανάκρισης» στον εργοδότη εις βάρος των εργαζομένων. Εισάγει επίσης το ζήτημα της συγκατάθεσης των εργαζομένων για την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων. Το εν λόγω ζήτημα έρχεται σε κόντρα με τη ratio ΓΚΠΔ , όπου σύμφωνα με αυτόν δεν χρειάζεται συγκατάθεση για επεξεργασία δεδομένων, η οποία επιβάλλεται από το νόμο ή για την εκτέλεση κάποιας σύμβασης, παρά μόνο σαφής ενημέρωση.
- 20 Αυγούστου 2019, 17:52:** – Η παράγραφος 2 πρέπει να καταργηθεί, καθώς η συγκατάθεση ως νομική βάση στο πλαίσιο της απασχόλησης δεν νοείται. Ακόμη και τα προβλήματα που έχουν παρουσιαστεί στη εφαρμογή του Κανονισμού με την νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων των εργαζομένων για τις επιπρόσθετες παροχές (π.χ. αυτοκίνητο, ιδ.ασφάλιση κτλ) λύνονται με την διατύπωση της παραγράφου 1. – Επιπλέον η συγκατάθεση του εργαζομένου ως επιπρόσθετη προϋπόθεση επεξεργασίας δεδομένων υγείας συγκεκριμένα καταργεί στην ουσία το δικαίωμα που παρέχεται από τον Κανονισμό στο α.9παρ.η «για την εκτίμηση της ικανότητας προς εργασία», που είναι απολύτως απαραίτητη. Αναφέρω δύο μόνο παραδείγματα, εργαζόμενους που πρέπει να έχουν άριστη όραση ή νοσηλευτές που πρέπει να μην πάσχουν από συγκεκριμένες ασθένειες και υποβάλλονται

γι'αυτόν τον λόγο σε τακτικές εξετάσεις. Η εξαίρεση αυτή έχει ήδη προβλεφθεί στο άρθρο 22 του νομοσχεδίου, το οποίο όμως έρχεται έτσι σε αντίθεση με το παρόν άρθρο που απαιτεί ρητή συγκατάθεση του εργαζομένου για την επεξεργασία των δεδομένων του ειδικού χαρακτήρα.

3. **20 Αυγούστου 2019, 16:22:** Το εν λόγω άρθρο κρίνεται πράγματι ιδιαίτερος προβληματικό, εξου και προτείνονται τα κατωτέρω: Α) Απαλοιφή της πρώτης παραγράφου λόγω αφενός του περιπτού της διατύπωσης του πρώτου εδαφίου και αφετέρου λόγω του παράνομου και υπερβάλλοντος χαρακτήρα της διενέργειας «ανακριτικών πράξεων» του δευτέρου εδαφίου, σύμφωνα με τα ανωτέρω σχόλια. Β) Ρητή αναφορά στη δεύτερη παράγραφο του κατ' εξαίρεση χαρακτήρα της συγκατάθεσης ως νομικής βάσης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εργαζομένων. Επίσης προτείνεται η απαλοιφή της τελευταίας πρότασης, καθότι με δεδομένο τον ερμηνευτικό της χαρακτήρα ενδέχεται να προκαλέσει δυσχέρειες. Γ) Απαλοιφή της τρίτης, τέταρτης, πέμπτης και έκτης παραγράφου λόγω του περιπτού αυτών. Δ) Τέλος, σχετικά με την όγδοη παράγραφο, εφόσον κρίνεται σκόπιμο να περιλαμβάνεται ρητή αναφορά στα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης, εκτός του ότι θα ήταν πράγματι σκόπιμο αυτή να γενικευτεί ώστε να καταλαμβάνει όλα τα συστήματα επιτήρησης εν γένει, θα πρέπει ρητά να περιλαμβάνει τον εξαιρετικό χαρακτήρα του επιτρεπτού της παρακολούθησης. Βοηθητική είναι η σχετική διάταξη του προηγούμενου νομοσχεδίου. Συνεπώς το παρόν άρθρο θα μπορούσε να αναδιαμορφωθεί ως εξής: 1.Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του εργαζομένου δύναται να θεμελιώνεται στη συγκατάθεσή του, μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αυτή δεν βρίσκει έρεισμα σε οποιαδήποτε άλλη νομική βάση., Σε κάθε περίπτωση, αυτή θα πρέπει να παρέχεται εγγράφως, είτε σε αναλογική είτε σε ηλεκτρονική μορφή. Ο εργοδότης οφείλει να αποδείξει, εφόσον του ζητηθεί, ότι έχει ενημερώσει τον εργαζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ΓΚΠΔ, καθώς και ότι ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνήσιας και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν. 2.Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης, όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των εργαζομένων, υπόκεινται σε επεξεργασία, χωρίς αυτά να αποθηκεύονται ή να πρόκειται να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης. 3.Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω συστημάτων επιτήρησης, όπως είναι ενδεικτικά τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης, συστήματα καταγραφής ήχου, συστήματα γεωεντοπισμού κ.α., εντός των χώρων εργασίας επιτρέπεται σε ειδικές και εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον δικαιολογείται από τη φύση και τις συνθήκες εργασίας και είναι απαραίτητο για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων ή την προστασία κρίσιμων χώρων εργασίας ή κρίσιμων υποδομών/ υποδομών ζωτικής σημασίας, όπου και εστιάζει. 4.Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως εργαζόμενοι νοούνται οι απασχολούμενοι με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή σύμβαση έργου ή παροχής υπηρεσιών, στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, ανεξαρτήτως του κύρους της σύμβασης, οι υποψήφιοι για εργασία και οι πρώην απασχολούμενοι.
4. **20 Αυγούστου 2019, 01:45:** Κατά το πρότυπο που είχε ακολουθήσει και το προηγούμενο σχέδιο νόμου και σε συνέχεια των όσων ορίζονται σχετικά με την χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης στους χώρους εργασίας (άρθρο 27 παρ. 8), θεωρώ ότι θα πρέπει να τεθούν ειδικές διατάξεις για το επιτρεπτό παρακολούθησης της χρήσης των πληροφοριακών συστημάτων που χρησιμοποιούν οι εργαζόμενοι. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να ορίζεται ρητά η υποχρέωση κοινοποίησης στους εργαζομένους ειδικής πολιτικής σχετικά με την ορθή χρήση των πληροφοριακών συστημάτων και την δυνατότητα του εργοδότη να έχει πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων που αφορούν την χρήση των συστημάτων αυτών.
5. **20 Αυγούστου 2019, 00:19:** Όλο το άρθρο είναι προβληματικό έρχεται σε κόντρα με τον ΓΚΠΔ και τη ράτιο του και χάνει όλη την ουσία και έτσι όπως έχει αποκρυσταλλωθεί από τις γνωμοδοτήσεις ΟΕ 29. Καθώς υπάρχει ανώτερη Ευρωπαϊκή εποπτική αρχή αυτό το άρθρο πρόκειται πολλές φορές να απασχολήσει το Συμβούλιο (ΕΣΠΔ) αν δεν αλλάξει.
6. **19 Αυγούστου 2019, 19:00:** Στον προηγούμενο υπό διαβούλευση νόμο για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είχε συμπεριληφθεί πρόβλεψη στο άρθρο 17 παρ. 9 για την διενέργεια ψυχομετρικών τεστ και τη συλλογή δεδομένων υγείας των εργαζομένων για την αξιολόγηση της καταλληλότητας του εργαζόμενου ή του υποψηφίου για μία συγκεκριμένη θέση ή εργασία, παρούσα ή μελλοντική. Στον νέο υπό διαβούλευση νόμο δεν υφίσταται σχετική πρόβλεψη παρά μόνο μία σύντομη διευκρινιστική αναφορά στην αιτιολογική έκθεση αναφορικά με τη δυνατότητα επεξεργασίας δεδομένων υγείας για λόγους αξιολόγησης της επιλεξιμότητας του εργαζομένου.
7. **19 Αυγούστου 2019, 19:02:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 27 παρ. 8 έχουν ως εξής: Η έννοια της ατομικής ενημέρωσης είναι γραφειοκρατική και δύσχρηστη. Ως προς την καταγραφή μέσω καμερών, αρκεί η ενημέρωση μέσω σχετικής πινακίδας σε εμφανές σημείο. Με τον τρόπο αυτό, καλύπτεται η ενημέρωση τόσο των εργαζομένων, όσο και των τρίτων επισκεπτών της επιχείρησης. Ως εκ τούτου προτείνουμε την διαγραφή των λέξεων «εγγράφως και ατομικώς».

- 8. 19 Αυγούστου 2019, 18:18:** Μείζονα ζητήματα εναρμόνισης με το πλαίσιο προστασίας προσωπικών δεδομένων και ατομικών δικαιωμάτων εν γένει θέτει το άρθρο 27. Η δεύτερη πρόταση της πρώτης παραγράφου κατοχυρώνει «ανακριτικές εξουσίες» και αντίστοιχη νομική βάση επεξεργασίας για τον εργοδότη. Η ρύθμιση αυτή είναι εξόχως προβληματική. Δεν απηχεί τη νομολογία ΕΔΔΑ για το ζήτημα (βλ. *Barbulescu v. Romania*, *Korke v. Germany*). Επίσης, από ουσιαστική και συμβολική άποψη είναι δικαιοπολιτικά απαράδεκτο να προτάσσεται ήδη στην πρώτη παράγραφο τέτοια ρύθμιση. Θα μπορούσε να αντικατασταθεί ως εξής: «Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, εκτός εάν αυτό επιβάλλεται για την εκπλήρωση υποχρέωσης από τον νόμο ή για την εκπλήρωση προφανώς υπέρτερου εννόμου συμφέροντος του εργοδότη ως υπευθύνου επεξεργασίας ή άλλου εργαζομένου, ιδίως όταν τεκμηριώνεται η ανάγκη εξακρίβωσης συμπεριφορών που απαγορεύονται ρητά από τις ρυθμίσεις που διέπουν τη σχέση εργασίας/απασχόλησης ή από κανονισμούς εργασίας και δεν είναι εφικτό να διακριβωθούν με άλλο ηπιότερο μέσο». Σοβαρό πρόβλημα τίθεται και αναφορικά με τη ρύθμιση της παραγράφου 2. Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν λαμβάνει υπόψη τον εξαιρετικό χαρακτήρα που έχει η νομική βάση της συγκατάθεσης στο συγκεκριμένο πλαίσιο. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 88 ΓΚΠΔ και σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 155, η συγκατάθεση του εργαζομένου προβλέπεται ως εξαιρετική νόμιμη βάση (παράγραφος 4) επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που τον αφορούν στον εργασιακό τομέα εξαιτίας της εγγενούς ανισότητάς μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου (ΑΠΔΠΧ Οδηγία 115/2001 ιδίως σελ. 10, Data Protection Working Party 29 Γνώμη 2/2017 ιδίως σελ. 6 και 23 και Κατευθυντήριες Γραμμές Data Protection Working Party 29 για την συγκατάθεση ιδίως σελ. 7, ΑΠΔΠΧ 26/2019 ιδίως σελ. 19 επόμ.), επιπλέον δε επειδή οι σχετικές επεξεργασίες καλύπτονται ιδίως από τις νόμιμες βάσεις του άρθρου 6 παρ. 1 εδ. β' ή και στ' ΓΚΠΔ, ώστε να παρέλκει σε εκείνες τις περιπτώσεις, η χρήση της νόμιμης βάσης της συγκατάθεσης. Η συγκατάθεση του εργαζομένου κατ' εξαίρεση αποτελεί νόμιμη βάση επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του μόνον εφόσον προηγουμένως κριθεί ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής οποιαδήποτε άλλη νόμιμη βάση, επιχείρημα το οποίο βασίζεται επιπλέον και στην διατύπωση του άρθρου 7 παρ. 4 ΓΚΠΔ (βλ. ΑΠΔΠΧ 26/2019). Η ρύθμιση του σχεδίου νόμου υιοθετεί επίσης μία ενδεικτική απαρίθμηση που εισάγει ωστόσο μεγάλο εύρος περιπτώσεων για τις οποίες θα γινόταν δεκτή μία εξαιρετική βάση επεξεργασίας. Θεωρούμε επίσης αναγκαίο να προστεθεί ότι, η συγκατάθεση των εργαζομένων δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως νομική βάση για την παράκαμψη της τήρησης των αρχών επεξεργασίας, όπως η αρχή του σκοπού ή η αρχή της ελαχιστοποίησης. Με εξαίρεση την προτεινόμενη ρύθμιση της χρήσης των κλειστών κυκλωμάτων επιτήρησης, οι ρυθμίσεις του άρθρου 27 δεν εισάγουν – έστω βασικούς – κανόνες για την επεξεργασία/ προστασία των δεδομένων των εργαζομένων όταν γίνεται χρήση μέσω επιτήρησης εν γένει (γεωεντοπισμός, βιομετρικά, επιτήρηση μέσω επικοινωνίας κ.α.). Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία και για σκοπούς ασφάλειας δικαίου, καθώς τα ζητήματα αυτά απασχολούν διαρκώς και με ιδιαίτερη ένταση τόσο όσους καλούνται να εφαρμόσουν τη νομοθεσία όσο και τα δικαστήρια. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν περιλαμβάνει επίσης ρυθμίσεις αναφορικά με τη συλλογή των δεδομένων που αφορούν τον εργαζόμενο κλπ. Περιλαμβάνει όμως ρυθμίσεις, όπως αυτή της παραγράφου 6 (τα δικαιώματα συμμετοχής των φορέων εκπροσώπησης των εργαζομένων παραμένουν ανεπηρέαστα), που έχει σημασία στο πλαίσιο της γερμανικής έννομης τάξης (π.χ. λόγω των δικαιωμάτων συναπόφασης των συμβουλίων επιχείρησης), αλλά, εντασσόμενη άνευ άλλου πλαισίου στην ελληνική έννομη τάξη, θέτει αν μη τι άλλο ερμηνευτικά ερωτήματα. Εν κατακλείδι, προτείνεται η ολική επανεξέταση και αναδιατύπωση/ συμπλήρωση του άρθρου 27. Διαφορετικά ζητούμε τη διαγραφή του.
- 9. 19 Αυγούστου 2019, 17:10:** Εξαιρετικά προβληματική η πρόβλεψη της παραγράφου 1 για «επεξεργασία για την αποκάλυψη ποινικών αδικημάτων μόνο εάν υπάρχουν τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν την υποψία ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα ενώ απασχολείται», η οποία δίνει ανακριτικές εξουσίες (!) στον εργοδότη και το δικαίωμα να αποφασίζει αν υφίστανται ποινικά αδικήματα στον εργασιακό χώρο! Πρωτοφανής και αντίθετη στις απόψεις της ΑΠΔΠΧ και της Ομάδας του Άρθρου 29 (Γνωμ. 2/2017) η αναγνώριση της συγκατάθεσης ως έγκυρης νομικής βάσης στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης. Θα ήταν κατανοητή, ίσως, η χρήση της συγκατάθεσης για την παροχή ειδικών οικειοθελών παροχών που δεν αλλοιώνουν την βασική εργασιακή σχέση αλλά όχι η γενική αποδοχή της συγκατάθεσης ως νομική βάση επεξεργασίας. Εξάλλου η πρόβλεψη ότι είναι σύννομη η συγκατάθεση εφόσον «ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνώσης και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν» αναιρεί ακριβώς τον λόγο για τον οποίο επί μακρόν δεν θεωρείται η συγκατάθεση ελεύθερη και γνήσια συγκατάθεση. Είναι νομίζουμε εμφανής μία σύγχυση που προκλήθηκε από μη ικανοποιητική ανάγνωση σημαντικών αποφάσεων που αφορούν την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο χώρο της εργασίας (ιδίως της απόφασης του ΕΔΔΑ στην υπόθεση *BĂRBULESCU v. ROMANIA* – αρ. 61496/08) και της εξίσου προβληματικής απόφασης 1/2017 ΑΠ. (Application no. 61496/08)
- 10. 19 Αυγούστου 2019, 08:26:** Ο τρόπος με τον οποίο είναι γραμμένο το άρθρο δημιουργεί τεράστιο θέμα με τη συγκατάθεση. Μια κατ' εξαίρεση νομική βάση για τους εργαζόμενους αντί να περιοριστεί και να ρυθμιστεί,

συνδέεται με σύμβαση, εργατικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις κλπ. Εντελώς αντίθετο στη νομολογία των Αρχών (Βλ. και ΟΕ αρ. 29 «Opinion 2/2017 on data processing at work»)

11. **19 Αυγούστου 2019, 05:57:** Η παρ. 8 ουδεμία αναφορά κάνει στην ηχογράφηση που δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω των σχετικών συστημάτων και η αναφορά μόνο σε οπτική παρακολούθηση δεν αντιμετωπίζει το σχετικό κενό. Θα πρέπει να προβλεφθεί ρητώς η απαγόρευση της ηχογράφησης μέσω των συστημάτων παρακολούθησης, με εξαίρεση το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι υπό επιτήρηση εγκαταστάσεις είναι κλειστές/δε λειτουργούν ή εάν έχει προηγουμένως ληφθεί ειδική άδεια από την ΑΠΔΠΧ για το σκοπό αυτό.
12. **18 Αυγούστου 2019, 22:02:** Η συμπερίληψη του στοιχείου 2 στο άρ.27 του σχεδίου νόμου είναι άκρως προβληματική. Δύο τα τινά, ή ο νομοθέτης δεν έχει ιδέα για τις κατευθυντήριες οδηγίες της ΟΕ του Α29 ή υπονοεί ότι μπορεί ο εργοδότης δίνοντας ένα οικονομικής φύσεως bonus (συνδέεται με μια οικονομικής φύσης παροχή προς τον εργαζόμενο) να λάβει τη συγκατάθεση του εργαζομένου. 2. Όταν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεμελιώνεται στη συγκατάθεση του εργαζομένου, αυτή παρέχεται εγγράφως, είτε σε αναλογική είτε σε ηλεκτρονική μορφή. Ο εργοδότης οφείλει να αποδείξει, εφόσον του ζητηθεί, ότι έχει ενημερώσει τον εργαζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ΓΚΠΔ, καθώς και ότι ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνήσιας και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν. Η συγκατάθεση θεωρείται ότι είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής, ιδίως όταν συνδέεται με μια οικονομικής φύσης παροχή προς τον εργαζόμενο ή με την ικανοποίηση δικαιώματος του εργαζομένου που απορρέει από τη σύμβαση, το εργατικό δίκαιο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το δίκαιο της κοινωνικής ασφάλισης ή όταν εργοδότης και εργαζόμενος επιδιώκουν από κοινού τον ίδιο σκοπό.
13. **17 Αυγούστου 2019, 10:28:** 1. Η παρ. 2 άρ. 27 είναι κ αυτή αντιγραφή του Γερμ ΓΚΠΔ, παραβλέποντας ότι στη Γερμανία ισχύουν παράλληλα κ άλλοι νόμοι για τα προσωπικά δεδομένα. 2. Εισάγεται δυνατότητα διενέργειας ανακριτικών – εισαγγελικών πράξεων από τον ιδιώτη επιχειρηματία παρακάμπτοντας την Αστυνομία, την εισαγγελία και τους δικαστές! Η ιδιωτική ασφάλεια (security) μιας επιχείρησης θα μπορεί να επεξεργάζεται δεδομένα εργαζομένων (έλεγχος υπολογιστών, αρχείων, συρταριών κλπ). Συστήνεται δηλαδή «ιδιωτική εισαγγελία-αστυνομία» μέσα στις επιχειρήσεις! 3. Οι ιδιωτικές αυτές ανακριτικές πράξεις λαμβάνουν χώρα χωρίς την παρουσία δικαστικού εισαγγελικού λειτουργού, χωρίς την ενημέρωση του ότι υπάρχει ποινικό αδίκημα κ χωρίς τον έλεγχο της πορείας της υπόθεσης ενώ αντίθετα η Αστυνομία όταν διενεργεί αυτεπάγγελτη προανάκριση ενημερώνει τον εισαγγελέα. Από το άρθρο 253 ΚΠΔ όπου προβλέπεται κάθε είδους έρευνα κ ανακριτική πράξη με την παρουσία πάντοτε εισαγγελικού δικαστικού λειτουργού καταλήξαμε στο άλλο άκρο όπου τους υποκαθιστά η ιδιωτική ασφάλεια (security)! 4. Η ιδιωτική έρευνα λαμβάνει χώρα για την “αποκάλυψη ποινικών αδικημάτων» (δικαιοδοσίας εισαγγελίας κ δικαστηρίων), που τέλεσε ο εργαζόμενος «ενώ απασχολείται», δηλαδή όχι μόνο για εγκλήματα σε βάρος του εργοδότη ή της επιχείρησης ή συναδέλφου, αλλά για κάθε είδους έγκλημα κατά την διάρκεια της εργασίας του! Π.χ. διακίνηση ναρκωτικών ή πορνογραφικού υλικού μέσω υπολογιστή. Ο εργοδότης δικαιούται να ελέγξει τον υπολογιστή κ να συλλέξει τα αποδεικτικά στοιχεία παρακάμπτοντας την Δίωξη Ναρκωτικών ή την Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος! 5. Προϋπόθεση της έρευνας είναι να υπάρχουν “τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν τη υποψία ποινικού αδικήματος” κ άρα η επιχείρηση μετατρέπεται σε ντέντεκτιβ αλλά και σε δικαστή για να κρίνει ότι αυτά είναι «τεκμηριωμένα» καθώς και ότι εμπίπτουν στην έννοια της «υποψίας». 6. Τέλος, οι ιδιωτικές αυτές έρευνες λαμβάνουν χώρα μόνο για την αποκάλυψη από την επιχείρηση των ποινικών αδικημάτων του εργαζομένου. Αντίθετα: I. Ποινικά αδικήματα της διοίκησης δεν ελέγχονται από την εταιρία II. Απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων εργαζομένων (έρευνες) για την αποκάλυψη διοικητικών, πειθαρχικών κ αστικών αδικημάτων όταν αυτά δεν συνιστούν παράλληλα κ ποινικό αδίκημα.
14. **16 Αυγούστου 2019, 21:53:** Πρόκειται για ένα από τα πλέον προβληματικά άρθρα του σχεδίου νόμου. Θεωρώ ότι συνολικά χρειάζεται αναθεώρηση. Θα μείνω στην παρ. 1 και στο εδ. β αυτής, όπου πέραν της κακής διατύπωσης, επί της ουσίας αναγνωρίζονται ανακριτικά καθήκοντα στον εκάστοτε εργοδότη... καθ’ υπέρβαση των προβλεπόμενων στον Κ Π Δ.
15. **14 Αυγούστου 2019, 15:05:** Σε συνέχεια του προηγούμενου σχολίου, επειδή το εν λόγω άρθρο ίσως είναι αποτέλεσμα λανθασμένης ανάγνωσης της αιτιολογικής σκέψης 155 του ΓΚΠΔ και λανθασμένης ερμηνείας του αντίστοιχου Γερμανικού Νόμου (Άρθρο 26 παρ.2, εδ.2), πρέπει να αναφερθούν τα εξής: 1. Η αιτιολογική σκέψη 155 του ΓΚΠΔ αναφέρει Στο δίκαιο των κρατών μελών ή σε συλλογικές συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων των «εργασιακών συμφωνιών», μπορούν να θεσπίζονται ειδικοί κανόνες για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εργαζομένων στο πλαίσιο της απασχόλησης, ιδίως για τους όρους υπό τους οποίους δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της απασχόλησης μπορούν να υφίστανται επεξεργασία με βάση τη συγκατάθεση του εργαζομένου, για σκοπούς πρόσληψης, εκτέλεσης της σύμβασης απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της εκτέλεσης των υποχρεώσεων που προβλέπονται από τον νόμο ή από συλλογικές συμβάσεις, διαχείρισης, προγραμματισμού και οργάνωσης εργασίας, ισότητας και πολυμορφίας στο χώρο

εργασίας και υγείας και ασφάλειας στην εργασία, καθώς και για σκοπούς άσκησης και απόλαυσης, σε ατομική ή συλλογική βάση, δικαιωμάτων και παροχών που σχετίζονται με την απασχόληση και για σκοπούς καταγγελίας της σχέσης απασχόλησης. Επομένως, με νόμο ή συλλογική σύμβαση μπορούν να ρυθμιστούν τα ζητήματα επεξεργασίας στα εργασιακά, μεταξύ των οποίων και η συγκατάθεση, σε καμία περίπτωση δεν συνδέεται το ιδίως για τους όρους...εργαζομένου με το για σκοπούς έως και σχέσης απασχόλησης, ο λόγος είναι παραθετικός και κανένα από τα θέματα όπως για σκοπούς άσκησης και απόλαυσης, σε ατομική ή συλλογική βάση, δικαιωμάτων και παροχών που σχετίζονται με την απασχόληση δεν αποτελεί αντικείμενο συγκατάθεσης. 2. Ο Γερμανικός Νόμος αναφέρει(Άρθρο 26, παρ.2 εδ.2, ακριβής μετάφραση στα ελληνικά): Η συγκατάθεση θεωρείται ότι είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής, ιδίως όταν συνδέεται με νομικό ή οικονομικό πλεονέκτημα για τον εργαζόμενο ή εάν ο εργοδότης και ο εργαζόμενος επιδιώκουν τα ίδια συμφέροντα. Τα νομικά και οικονομικά πλεονεκτήματα σε καμία περίπτωση δεν έχουν να κάνουν με την ικανοποίηση δικαιώματος του εργαζομένου που απορρέει από τη σύμβαση, το εργατικό δίκαιο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το δίκαιο της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό συνάγεται από την αιτιολογική έκθεση του Γερμανικού Νόμου, όπου αναφέρονται ως παραδείγματα the private use of IT systems and operational health management for the promotion of health, birthday lists and photos on the intranet (σχολιασμός της αιτιολογικής έκθεσης του Γερμανικού Νόμου https://www.skwschwarz.de/fileadmin/user_upload/Artikel_Dokumente/BDSG-neu_2017-06-07_EN.pdf). Ούτε ο Ενωσιακός(όπως φαίνεται από το ΓΚΠΔ και όλα τα έγγραφα της ομάδας του Άρθρου 29), ούτε ο Γερμανικός νομοθέτης επιδίωξαν να συμπεριλάβουν τη συγκατάθεση στα θέματα που εμπεριέχει το παρόν νομοσχέδιο, καθώς αυτά υπάγονται στη νομική βάση της εκτέλεσης της σύμβασης ή της νομικής υποχρέωσης (όταν πρόκειται για κοινωνικοασφαλιστικά). Να τροποποιηθεί πλήρως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 και να μπουόν ουσιαστικά παραδείγματα στην αιτιολογική έκθεση. Αν παραμείνει ως έχει θα προκαλέσει σύγχυση στους αποδέκτες (ΥΠΔ και εργοδότες) που την επόμενη μέρα θα προβούν σε αλλαγές της υπάρχουσας συμμόρφωσης, λόγω της εν λόγω διάταξης που δεν έχει έρεισμα σε κανένα ενωσιακό κείμενο ή νομοθεσία κράτους-μέλους.

16. **13 Αυγούστου 2019, 10:28:** Η παράγραφος 2 είναι ασαφής και δημιουργεί ένα ευρύ πεδίο εφαρμογής της συγκατάθεσης, κατά παρέκκλιση των εγγράφων της Ομάδας του Άρθρου 29(Opinion 2/2017). https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=610169.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε πλήρης αναμόρφωση του προτεινόμενου άρθρου. Αφαιρέθηκε το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 και αναμορφώθηκε πλήρως η παράγραφος 2 για την έννοια της συγκατάθεσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 28 Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης

1. **20 Αυγούστου 2019, 00:43:** Τω όντι ο νομοθέτης νομίζει ότι ο ΓΚΠΔ πρόκειται για οδηγία και αντιτίθεται στον Κανονισμό. Το άρθρο 85 του ΓΚΠΔ πρέπει να διασαφηνισθεί και όχι απλώς να επαναληφθεί και μάλιστα λανθασμένα.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:44:** Ως προς το άρθρο 28 (Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης) απαιτείται μία αναδιατύπωση καθώς υπάρχει μία σύγχυση μεταξύ των νομικών βάσεων επεξεργασίας που εισάγει η παράγραφος 1 (δ) και των αρχών που πρέπει να διέπουν την στάθμιση των δικαιωμάτων και την επεξεργασία των αντίστοιχων δεδομένων. Επίσης, η παράγραφος 2 θα ήταν χρήσιμο να διατυπωθεί με τρόπο που να είναι σύμφωνη με τα επιτρεπόμενα από τον Κανονισμό αλλά και ευχερέστερα εφαρμόσιμη. Η παράγραφος 1 είναι διατυπωμένη σαν αιτιολογική σκέψη του ΓΚΠΔ και αφήνει περιθώρια να συνάγεται η εντύπωση ότι δεν εφαρμόζεται ο Κανονισμός. Ακόμη, θα θέλαμε να προτείνουμε το ΣχΝ να βρίσκεται σε εναρμόνιση με το κείμενο καλής διακυβέρνησης του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις κατευθυντήριες οδηγίες αναφορικά με ΜΜΕ, τις οποίες αυτό περιλαμβάνει. Το ΣχΝ θα πρέπει δηλαδή, να αποτυπώνει, ότι τα ΜΜΕ είναι υπερασπιστές του δημοσίου συμφέροντος και να αναφέρεται στην αναγκαία ισορροπία που θα πρέπει να τηρείται μεταξύ των συγκρουόμενων δικαιωμάτων. Επίσης, θα πρέπει να αναγνωρίζεται ο ρόλος της ερευνητικής δημοσιογραφίας και του απορρήτου που τη περιβάλλει και η σημασία της για τη προστασία του Κράτους Δικαίου. Τέλος, θα μπορούσε να περιγράφεται ο ρόλος που έχουν οι Κώδικες Δεοντολογίας, όπως ο επαγγελματικός δημοσιογραφικός κώδικας για την ορθή τήρηση των καθηκόντων των δημοσιογράφων.
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:42:** Άρθρο 28 παρ. 2 Ο εθνικός νόμος μπορεί να προβλέψει εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις από τα συγκεκριμένα κεφάλαια του ΓΚΠΔ, για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, αλλά όχι και να εξαιρέσει το σκοπό αυτό από την εφαρμογή του ΓΚΠΔ!!!!

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη. Έγινε αναμόρφωση του προτεινόμενου άρθρου και παρέμεινε ο έλεγχος της Αρχής .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 29 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον

1. **19 Αυγούστου 2019, 18:57:** Το προτεινόμενο άρθρο 29 (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον) δεν προβαίνει σε εξειδίκευση των ρυθμίσεων του ΓΚΠΔ στο πεδίο αυτό και συνεπώς δεν λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητές του. Αναγκαία θεωρείται ιδίως η ρύθμιση της πρόσβασης στο αρχειακό υλικό, αλλά και η εγγύτερη στον τομέα ρύθμιση των εξαιρέσεων από την άσκηση των δικαιωμάτων.
2. **19 Αυγούστου 2019, 12:17:** Το άρθρο του α' σχεδίου νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (20-02-2018) που αφορά στην «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον» (<http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=9313>) εκτιμάται ως πληρέστερο και ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες των Γενικών Αρχείων του Κράτους.
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:51:** Άρθρο 29 (και 30) Δεν πρόκειται για παρέκκλιση από το αρ. 9 1, αλλά για εφαρμογή του αρ. 89! Εκτός αυτού, η μόνη ουσιαστική προσθήκη (κατάλληλες εγγυήσεις) είναι οι περιορισμοί πρόσβασης! Εκτιμώ ότι και τα 2 άρθρα δεν πετυχαίνουν το στόχο τους.
4. **16 Αυγούστου 2019, 20:45:** Ίσως θα πρέπει, για λόγους συμμόρφωσης με το άρθρο 23 ΓΚΠΔ, να αναφερθούν, είτε στο κείμενο του παρόντος άρθρου είτε στην εισαγωγική έκθεση του νόμου, τα στοιχεία του άρθρου 23 παρ.1 ΓΚΠΔ τα οποία συμπεριλαμβάνονται στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος όπως αυτή εντοπίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς η διασφάλιση των ως άνω στοιχείων αποτελεί τον μόνο προβλεπόμενο λόγο περιορισμού των δικαιωμάτων των αρθ.12-22 ΓΚΠΔ.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 30 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:07:** Στην πρώτη παράγραφο προτείνεται η προσθήκη και της επεξεργασίας ποινικών καταδικών και αδικημάτων (π.χ. εγκλήματα πολέμου σε ιστορικές έρευνες) του άρθρου 10. Στη δεύτερη παράγραφο προτείνεται η προσθήκη περιορισμού και του δικαιώματος διαγραφής («δικαίωμα στη λήθη») των υποκειμένων σύμφωνα με το άρθρ. 17 παρ. 3δ του Κανονισμού. Η δε τελευταία πρόταση που προβλέπει περιορισμό του δικαιώματος πρόσβασης λόγω δυσανάλογης προσπάθειας του Υπεύθυνου δεν βρίσκει έρεισμα στο Κανονισμό και άρα πρέπει να απαλειφθεί. Η τρίτη παράγραφος, επεξηγώντας απλά τις διαδικασίες της ανωνυμοποίησης και ψευδωνυμοποίησης αντίστοιχα, περιττεύει και ως εκ τούτου πρέπει να απαλειφθεί. Στην τέταρτη παράγραφο πρέπει να απαλειφθεί το τελευταίο εδάφιο που προβλέπει δυνατότητα δημοσίευσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς ψευδωνυμοποίηση και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου. Συνεπώς το παρόν άρθρο θα μπορούσε να αναδιαμορφωθεί ως εξής: 1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 και το άρθρο 10 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα, επιτρέπεται χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου, όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας είναι υπέρτερο του συμφέροντος του υποκειμένου να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού του χαρακτήρα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να λαμβάνει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Στα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ιδίως: α) ο ορισμός ΥΠΔ, β) περιορισμοί πρόσβασης των υπεύθυνων επεξεργασίας και εκτελούντων την επεξεργασία, γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δ) η κρυπτογράφηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. 2. Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στα άρθρα 15, 16, 17, 18 και 21 του ΓΚΠΔ, τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιορίζονται, εφόσον η άσκησή τους είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την εκπλήρωση των σκοπών της παραγράφου 1 και εφόσον οι περιορισμοί αυτοί κρίνονται απαραίτητοι για την εκπλήρωσή τους. 3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να δημοσιεύει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζεται στο πλαίσιο της έρευνας, εφόσον τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν συγκατατεθεί εγγράφως ή εφόσον η δημοσίευση είναι απαραίτητη για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν ψευδωνυμοποιηθεί.

2. **19 Αυγούστου 2019, 18:16:** Επανεξέταση και αναδιατύπωση σε ευρεία κλίμακα απαιτείται για το άρθρο 30. Καταρχάς, ήδη ο τίτλος του άρθρου (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων) συρρικνώνει την έννοια των «στατιστικών σκοπών» και της «στατιστικής έρευνας» σε «τήρηση στατιστικών στοιχείων». Περαιτέρω, δεν λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη μέσω του ειδικού άρθρου να εξειδικευτούν οι κανόνες του ΓΚΠΔ (π.χ. ως προς τη νομική βάση, το ζήτημα της «ευρείας συγκατάθεσης» (broad consent) τις ιδιαίτερες απαιτήσεις κλπ.). Προτείνεται να αναδιατυπωθεί εξ' ολοκλήρου το άρθρο.
3. **19 Αυγούστου 2019, 12:34:** Το άρθρο του α' σχεδίου νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που δημοσιεύθηκε στις 20-02-2018 και αφορά στην «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς (<http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=9312>) εκτιμάται ως πληρέστερο και ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Επιπλέον, κρίνεται σημαντική η προσθήκη διάταξης για την επεξεργασία των δεδομένων των δημοσίων προσώπων που συμμετέχουν στον πολιτειακό και πολιτικό βίο της χώρας στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους, όπως αυτό προβλεπόταν στον νόμο 2472/1997, άρθρο 7, εδάφιο ζ.
4. **16 Αυγούστου 2019, 20:52:** Θεωρώ ότι δεν πρέπει να προβλέπεται προσωποποιημένη δημοσίευση αποτελεσμάτων έρευνας, παρά μόνο με συγκατάθεση του υποκειμένου (τροποποίηση της παρ. 4).
5. **14 Αυγούστου 2019, 12:06:** Η παράγραφος 4 δημιουργεί ευκαιρίες προβολής προσωπικών δεδομένων χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου για λόγους επιστημονικής έρευνας. Πιθανολογώ ότι με την ύπαρξη αυτής της παραγράφου δίδεται η δυνατότητα εκμετάλλευσης των προσωπικών δεδομένων προς ιδίον όφελος.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 31 Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων

1. **1 Αυγούστου 2019, 00:17:** Τα άρθρα 31-36 είναι προβληματικά και ακατανόητα. Πρέπει να διαγραφούν.
2. **20 Αυγούστου 2019, 01:38:** Θεωρώ ότι ο περιορισμός του δικαιώματος ενημέρωσης και πρόσβασης για λόγους παρεμπόδισης της θεμελίωσης, άσκησης και υποστήριξης νομικών υποθέσεων θα πρέπει να τεθεί υπό προϋποθέσεις, καθώς η εξαίρεση αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπεύθυνους επεξεργασίας με σκοπό την άρνηση ικανοποίησης των δικαιωμάτων αυτών.
3. **19 Αυγούστου 2019, 18:27:** Το άρθρο 31 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωσή του στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
4. **19 Αυγούστου 2019, 18:57:** Η διατύπωση της παρ. 1 είναι ελλιπής. Το γενικό πνεύμα του άρθρου είναι ο περιορισμός της υποχρέωσης ενημέρωσης με την επίκληση γενικών όρων όπως «σημαντική βλάβη», «κοινό καλό» κλπ.
5. **17 Αυγούστου 2019, 11:47:** Δυσκολεύομαι να κατανοήσω την περίπτωση 1α). Η αιτιολογική έκθεση δεν βοηθεί. Κάποια παραδείγματα θα ήταν χρήσιμα. Επίσης, η χρήση του όρου «χαμηλό συμφέρον» ξενίζει (προφανώς σε μετάφραση του «gering» από το γερμανικό νόμο). Στην αιτιολογική χρησιμοποιείται ο όρος «χαμηλό ενδιαφέρον». Σκόπιμο θα ήταν αν υπάρχει ενιαία ορολογία.
6. **17 Αυγούστου 2019, 10:58:** Τυχόν επιβαλλόμενοι περιορισμοί πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του Γενικού Κανονισμού 2016/679, μια εκ των οποίων αποτελεί ο σαφής και ρητός προσδιορισμός του σκοπού της επεξεργασίας που επιδιώκεται εντός της νομοθετικής διάταξης. Εν προκειμένω, δεν καθίσταται σαφές ποιος είναι ο σκοπός της επεξεργασίας, ώστε ο περιορισμός του δικαιώματος στην ενημέρωση να πληροί τόσο τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του Κανονισμού 2016/679 όσο και τα νομολογιακά κριτήρια του ΔΕΕ και ΕΔΔΑ. Το νομοθετικό μέτρο, το οποίο περιορίζει τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, πλέον του επιδιωκόμενου σκοπού της επεξεργασίας, πρέπει να πληροί, επιπροσθέτως, μια σειρά κριτηρίων, τα οποία δεν έχουν προσδιορισθεί στο πλαίσιο της παρούσης διάταξης.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:06:** Άρθρα 31 – 36 Θεωρώ ότι η συνολική προσέγγιση είναι λάθος. Γίνεται προσπάθεια εισαγωγής περιορισμών δικαιωμάτων, σύμφωνα με το αρ. 23 ΓΚΠΔ. Αυτοί οι περιορισμοί όμως θα πρέπει να εφαρμόζονται και να αφορούν σε συγκεκριμένο νομοθετικό μέτρο κι όχι να αναφέρονται γενικά στον εφαρμοστικό νόμο. Τα κριτήρια για το αποδεκτό ενός περιορισμού ήδη περιλαμβάνονται στο ΓΚΠΔ, αλλά ο ακριβής προσδιορισμός του τότε περιορίζεται ένα δικαίωμα πρέπει να γίνεται σε σχέση με συγκεκριμένη

διάταξη, με συγκεκριμένο σκοπό και με βάση τα χαρακτηριστικά του αρ. 23 παρ. 2. Οι περιορισμοί δικαιωμάτων όπως περιγράφονται στο ΣχΝ είναι προβληματικοί και σε πολλές περιπτώσεις υπερβολικά ασαφείς.

8. **14 Αυγούστου 2019, 17:30:** Στην παράγραφο α) αναφέρει: η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων δεν γίνεται σε ψηφιακή μορφή. Αυτό με βάση ότι όλα τα μέσα επικοινωνίας σήμερα είναι ψηφιακά υπονοεί είτε χρήση ταχυδρομείου που αυτόματα επιτρέπει την όχληση του υποκειμένου με υλικό σε χαρτί από διάφορες εταιρείες πχ direct marketing πράγμα επίσης μη οικολογικό, είτε διαζώσης (πόρτα πόρτα). Νομίζω ότι χρειάζεται το λιγότερο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 32 Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων

1. **20 Αυγούστου 2019, 01:25:** Θεωρώ ότι ο περιορισμός του δικαιώματος ενημέρωσης και πρόσβασης για λόγους παρεμπόδισης της θεμελίωσης, άσκησης και υποστήριξης νομικών υποθέσεων θα πρέπει να τεθεί υπό προϋποθέσεις, καθώς η εξαίρεση αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπεύθυνους επεξεργασίας με σκοπό την άρνηση ικανοποίησης των δικαιωμάτων αυτών.
2. **19 Αυγούστου 2019, 19:38:** Στο άρθρο 32 για την ενημέρωση του υποκειμένου δεν επιλύεται θεσμοθετικά το ζήτημα των προτεινόμενων μέσων για την επαρκή και ορθή ενημέρωση του υποκειμένου, ιδίως ως προς τα δεδομένα που δεν συλλέγονται απευθείας από το υποκείμενο (άρθρο 14 του Κανονισμού). Ο Κανονισμός δηλαδή αναγνωρίζει την αναγκαιότητα ενημέρωσης των υποκειμένων στις περιπτώσεις αυτές, ωστόσο στον υπό διαβούλευση νόμο, δεν παρέχεται σαφής κατευθυντήρια γραμμή για το πως ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα ικανοποιήσει το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνει την ενημέρωση για τη νόμιμη βάση της επεξεργασίας των δεδομένων του, όπως λόγου χάρι μέσω της ανάρτησης της πολιτικής απορρήτου στο site του, μέσω της δημοσίευσης σε εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας, μέσω του αποδέκτη των δεδομένων, ιδίως για τις περιπτώσεις όπου υφίστανται κανονιστικές αποφάσεις της Αρχής που επιτάσσουν συνδυαστική ενημέρωση με διάφορα μέσα. Συνεπώς, σε συνδυασμό με το άρθρο Άρθρο 83 Μεταβατικές διατάξεις παράγραφος 2 όπου ορίζεται ότι : «Οι οδηγίες και κανονιστικές πράξεις της Αρχής διατηρούνται σε ισχύ, εφόσον δεν προσκρούουν στον ΓΚΠΔ και στις ρυθμίσεις του παρόντος» θα πρέπει να επικαιροποιηθούν οι κανονιστικές πράξεις και οδηγίες της Αρχής ή να αποσαφηνιστεί η έκταση εφαρμογής τους
3. **19 Αυγούστου 2019, 18:44:** Το άρθρο 32 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου 32 στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
4. **17 Αυγούστου 2019, 10:06:** Εξαιρετικά ευρείες, δυσανάλογες και κόντρα στο πνεύμα του ΓενΚαν οι εξαιρέσεις που προωθούνται με την εν λόγω διάταξη. Το άρθρο 14 του Κανονισμού 2016/679 προβλέπει ήδη τους περιορισμούς του (βλ. 14 παρ. 5). Η παραπομπή εν προκειμένω στις διατάξεις του άρθρου 23 του Κανονισμού 2016/679 είναι εσφαλμένη καθώς αν ο ενωσιακός νομοθέτης ήθελε να περιορίσει το δικαίωμα του άρθρου 14 του ΓενΚαν κατ' αυτό τον τρόπο, θα το είχε πράξει ρητώς. Εξάλλου, ο σκοπός του άρθρου 23 του ΓενΚαν συνίσταται στη θέσπιση συγκεκριμένων νομοθετικών μέτρων περιορισμού των δικαιωμάτων που θα αφορούν συγκεκριμένους σκοπούς επεξεργασίας, και οι οποίοι επιδιώκονται από συγκεκριμένους υπεύθυνους επεξεργασίας. Επίσης, οι διατάξεις του άρθρου 23 ΓενΚαν προβλέπουν μια ευρεία σειρά από προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται για την κατάρτιση του όποιου περιοριστικού των δικαιωμάτων μέτρου, οι οποίες, δεν πληρούνται εν προκειμένω. Συνεπώς, δεν είναι ορθή τόσο η ευρύτητα των περιορισμών όσο και η χρήση του άρθρου 23 ΓενΚαν ως νομιμοποιητική βάση για την επιβολή τους.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 33 Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων/ Ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

1. **20 Αυγούστου 2019, 01:21:** Η γενική διατύπωση του άρθρου 33 παρ. 5 που προβλέπει την δυνατότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας να μην ανακοινώνει στα υποκείμενα επεξεργασίας μία παραβίαση προσωπικών δεδομένων που ενέχει υψηλό κίνδυνο σε περιπτώσει που «μέσω της ενημέρωσης θα αποκαλύπτονταν πληροφορίες, οι οποίες σύμφωνα με διάταξη νόμου ή λόγω της φύσης τους, ιδίως λόγω υπέρτερων έννομων

συμφερόντων τρίτου, πρέπει να παραμείνουν απόρρητες» διευρύνει αδικαιολόγητα την δυνατότητα των υπευθύνων να μην ανακοινώνουν παραβιάσεις προσωπικών δεδομένων στα επηρεαζόμενα φυσικά πρόσωπα και ενδεχομένως θα χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπευθύνους επεξεργασίας. Ως εκ τούτου, προτείνω να διατυπωθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια η συγκεκριμένη εξαίρεση, ώστε η εφαρμογή της να είναι δυνατή σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο.

2. **19 Αυγούστου 2019, 18:48:** Το άρθρο 33 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωσή του, στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
3. **17 Αυγούστου 2019, 11:09:** Αν και οι εξαιρέσεις που εισάγονται φαίνεται πως κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, η εφαρμογή τους χωρίς τη δέουσα καθοδήγηση θα είναι δυσχερής. Τέτοια καθοδήγηση θα μπορούσε να δοθεί μέσα από παραδείγματα στην αιτιολογική έκθεση. Διαφορετικά ο κάθε υπεύθυνος επεξεργασίας εξωθείται σε μη εφαρμογή των εξαιρέσεων μέχρις ότου κριθούν οι πρώτες περιπτώσεις από την ΑΠΔΠΧ και τα δικαστήρια (έτσι, όμως, ματαιώνεται την εφαρμογή και το σκοπό της εξαίρεσης).
4. **17 Αυγούστου 2019, 10:49:** Το δικαίωμα πρόσβασης, πλέον των διατάξεων του Κανονισμού 2016/679, κατοχυρώνεται ρητώς στο άρθρο 8 παρ. 2 ΧΘΔΕΕ. Για τον λόγο αυτό, ο ΓενΚαν δεν προβλέπει περιορισμούς, καθώς πρόκειται για ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Οι περιορισμοί του δικαιώματος πρόσβασης μπορούν να δικαιολογηθούν μόνο στο πλαίσιο κατάρτισης συγκεκριμένου μέτρου, όπως τούτο προβλέπεται στο άρθρο 23 ΓενΚαν, το οποίο εκτός άλλων, αφενός προβλέπει λόγους μείζονος σημασίας (οι οποίοι δεν διαπιστώνονται με την προώθηση της εν λόγω διάταξης) προκειμένου να είναι ανεκτός ο περιορισμός των δικαιωμάτων αφετέρου απαιτεί οι εν λόγω σκοποί να συγκεκριμενοποιηθούν από τον νομοθέτη. Κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη αντίκειται τόσο στο πνεύμα του ΓενΚαν όσο και στο άρθρο 8 ΧΘΔΕΕ

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 34 Δικαίωμα διαγραφής

1. **19 Αυγούστου 2019, 18:25:** Το άρθρο 34 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωσή του στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
 2. **17 Αυγούστου 2019, 17:26:**1. Παράγραφος 1η: η φράση «εκτός των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ» θα πρέπει να αναδιατυπωθεί σε «πέρα από τις εξαιρέσεις ...» ή «επιστροθέτως των εξαιρέσεων ...» (αυτό, άλλωστε, προκύπτει από το γερμανικό νόμο στον οποίο βασίζεται το άρθρο, βλ. άρθρο 35 BDSG).2. Παράγραφος 3η: Δεν κατανοώ την αναφορά σε περίοδο διατήρησης που προβλέπεται σε σύμβαση. Σύμβαση του υπευθύνου επεξεργασίας με το υποκείμενο ή με τρίτο; Ποιες συμβατικές περίοδοι διατήρησης «υπερισχύουν» του δικαιώματος διαγραφής. Π.χ. αν δυο εταιρείες, ανταλλάσσουν δεδομένα, ως αυτοτελείς υπεύθυνοι επεξεργασίας, και στη μεταξύ τους σύμβαση συνεργασίας θέσουν συμβατική περίοδο διατήρησης των δεδομένων 10 χρόνια, θα μπορούν να επικαλεσθούν αυτήν για να μην ικανοποιήσουν αίτημα διαγραφής.
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 35 Δικαίωμα εναντίωσης

1. **9 Αυγούστου 2019, 18:18:** Το άρθρο 35 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η διαγραφή του.
 2. **17 Αυγούστου 2019, 10:12:** Η εν λόγω διάταξη είναι άνευ σημασίας καθώς ο περιορισμός του δικαιώματος στην εναντίωση χάριν επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος συνάγεται ρητώς από το γράμμα της διάταξης του άρθρου 21 παρ. 1 του Κανονισμού 2016/679.
- Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 36 Αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων, περιλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ

1. **9 Αυγούστου 2019, 19:59:** Το άρθρο αυτό φωτογραφίζει μια συγκεκριμένη περίπτωση όπου ισχύει το άρθρο (όταν η απόφαση λαμβάνεται στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών βάσει ασφαλιστικής σύμβασης) χωρίς ωστόσο να αποσαφηνίζει την παράγραφο 3, ιδίως για την ικανοποίηση του δικαιώματος εξασφάλισης ανθρώπινης παρέμβασης από την πλευρά του υπευθύνου επεξεργασίας, έκφρασης άποψης και αμφισβήτησης της απόφασης.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:46:** Το άρθρο 36 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η διαγραφή του.
3. **19 Αυγούστου 2019, 17:27:** Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, με το άρθρο 36 λαμβάνεται υπόψη η ειδική περίπτωση αυτοματοποιημένης απόφασης στο κλάδο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Ειδικότερα, επιτρέπεται η αυτοματοποιημένη απόφαση σε μία μεμονωμένη περίπτωση όπως ορίζεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 ΓΚΠΔ, εάν η απόφαση που ελήφθη κατά τη διάρκεια της παροχής υπηρεσιών προέρχεται από ασφαλιστική σύμβαση, υπό συγκεκριμένους όρους. Μάλιστα, με το ίδιο άρθρο, επιτρέπεται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να επεξεργάζονται δεδομένα για την υγεία κατά την έννοια του άρθρου 4 στοιχείο 15 του ΓΚΠΔ στο πλαίσιο αυτοματοποιημένων αποφάσεων. Σύμφωνα, πάντα, με την αιτιολογική έκθεση, αυτό είναι ιδιαίτερα απαραίτητο για τον αυτοματοποιημένο διακανονισμό των αιτήσεων παροχών από ιδιωτική ασφάλιση υγείας. Η διάταξη αυτή ενδιαφέρει από πολλές απόψεις: Αφενός, η αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων συνδέεται άρρηκτα με την χρήση συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης (AI), τα οποία είναι δημοφιλή στον ασφαλιστικό κλάδο. Συνεπώς είναι από τις πρώτες (αν όχι η πρώτη φορά) που στο ελληνικό νομικό σύστημα εισάγεται μία διάταξη που αφορά άμεσα στη χρήση συστημάτων AI για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία μάλιστα επηρεάζει σημαντικά τα δικαιώματα του υποκειμένου. Αφετέρου, παρατηρώντας ότι μία κατηγορία επιχειρήσεων ενδέχεται να αποκτά διακριτή μεταχείριση από τον Νόμο αναφορικά με την αλγοριθμική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, σε συνάρτηση με το γεγονός ότι οι εν λόγω επεξεργασίες καλύπτουν, αναπόφευκτα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών (υγείας) προκαλείται οπωσδήποτε προβληματισμός. Ο ΓΚΠΔ παρέχει πράγματι τη δυνατότητα στον εθνικό νομοθέτη να «εξέρχεται εκτός του άρθρου 22 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) και να προβλέπει επιτρεπτικές διατάξεις για τη λήψη μιας αυτοματοποιημένης απόφασης σε μεμονωμένες περιπτώσεις» (εν προκειμένω τις ασφαλιστικές συμβάσεις). Ωστόσο, η παρ. 4 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ προβλέπει ρητώς ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται με τέτοια μέσα δεν μπορούν να βασίζονται σε ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, εκτός αν ισχύει το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) (ρητή συγκατάθεση) ή ζ) (ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον) και αν υφίστανται κατάλληλα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων, των ελευθεριών και των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Σύμφωνα με τον GDPR, προκειμένου να μπορούν να συμπεριληφθούν ειδικές κατηγορίες δεδομένων σε συστήματα αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, θα πρέπει να υπάρχει είτε ρητή συγκατάθεση του υποκειμένου είτε ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον. Όπως φαίνεται από τη σχετική αιτιολογική έκθεση, ο εθνικός νομοθέτης στρέφεται στην επιλογή του ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος. Ειδικότερα, στην αιτιολογική έκθεση υποστηρίζεται ότι «η εξασφάλιση προσιτής και λειτουργικής ασφαλιστικής κάλυψης υγείας στην ιδιωτική ασφάλιση υγείας αναγνωρίζεται ως σημαντικό συμφέρον για το κοινό καλό. Η οικονομική μαζική επεξεργασία απαιτεί τη χρήση αυτοματοποιημένων διαδικασιών, ιδίως όταν πρόκειται για την εφαρμογή νόμιμων και επομένως τυποποιημένων χρεώσεων». Η συγκεκριμένη διατύπωση αλλά και η διάταξη στο σύνολο της θα τύχει εκτενούς ανάλυσης στο μέλλον, ωστόσο ορισμένες πρώτες σκέψεις που ανακύπτουν είναι οι εξής: 1. Γιατί επέλεξε ο νομοθέτης το ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον και όχι τη ρητή συγκατάθεση ως νομική βάση της εν λόγω επεξεργασίας; 2. Μπορεί η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από έναν ιδιωτικό φορέα να βρίσκει νομικό έρεισμα στο «ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον»; 3. Αν ναι, γιατί καλύπτει μόνο τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις; Γιατί όχι και οι τράπεζες ή οποιαδήποτε άλλη ιδιωτική εταιρεία που εφαρμόζει «νόμιμες και άρα τυποποιημένες» διαδικασίες; 4. Τι ορίζεται τελικώς ως «κοινό καλό»; Από μία σύντομη έρευνα δεν έχει προκύψει ούτε ορισμός ούτε ακόμα και σχετική αναφορά σε ελληνικό νομοθετικό κείμενο. Σε ποιο πλαίσιο και με ποιους όρους μπορεί να γίνει σχετική ερμηνεία; Πόσο ευρέως και με ποιες δικλείδες μπορεί να ερμηνευθεί ένας τέτοιος όρος;
4. **17 Αυγούστου 2019, 18:41:** Προτείνω 1. στην 1η Παράγραφο: – προσθήκη άρνησης, η οποία έχει παραλειφθεί, ενώ είναι σαφές ότι σκοπός της διάταξης είναι να προβλέψει πότε το δικαίωμα «δεν υφίσταται» (ή ατονεί), δηλ. να εισαγάγει πρόσθετη εξαίρεση, σύμφωνα με την 22παρ.1(β) του ΓΚΠΔ. – χρήση του όρου «υποκείμενο των δεδομένων» αντί του «κανείς» – χρήση της φράσης «πέρα από» αντί του «εκτός από» (που συχνά εισάγει εξαίρεση) – στο (β) αντί της φράσης «δεσμευτικές χρεώσεις» της φράσης «δεσμευτικές χρεώσεις» της φράσης «δεσμευτικοί κανονες αποζημίωσης» που αρμόζει στην ακολουθούμενη πρακτική και είναι πιο πιστό στη γερμανική διάταξη (που λειτούργησε ως υπόδειγμα) – στο (β) αντί της φράσης «ιατρικής περιθαλψής» της φράσης «ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής και συναφείς παροχές» (π.χ. επιδόματα, προνόμια κλπ που συνέχονται προς την εφαρμογή αυτοματοποιημένων κανόνων κλπ) και γενικότερα αναδιατύπωση ως κατωτέρω

(για λόγους σαφήνειας, βάσει του κειμένου του ΓΚΠΔ). 2. στην 2η Παράγραφο την προσθήκη των λέξεων «του ΓΚΠΔ» στο τέλος. Έτσι το κείμενο θα έχει ως εξής: «1. Πέρα από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) του ΓΚΠΔ, η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ δεν εφαρμόζεται, σε εφαρμογή της διάταξης του στοιχείου β) της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ, και σε αποφάσεις που λαμβάνονται αποκλειστικά βάσει αυτοματοποιημένης επεξεργασίας στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης, όταν α) το αίτημα του υποκειμένου ικανοποιήθηκε• ή β) η απόφαση βασίζεται στην εφαρμογή δεσμευτικών κανόνων αποζημίωσης για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συναφείς παροχές και ο υπεύθυνος επεξεργασίας για την περίπτωση που η αίτηση δεν έχει γίνει πλήρως δεκτή, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για τη διαφύλαξη των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, στα οποία περιλαμβάνεται τουλάχιστον το δικαίωμα να μεσολαβεί ανθρώπινη παρέμβαση εκ μέρους του υπεύθυνου επεξεργασίας, ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να εκφράσει την άποψή του και να αμφισβητήσει την απόφαση• ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τα δικαιώματα αυτά το αργότερο κατά τη στιγμή της ανακοίνωσης ότι το αίτημά του δεν θα ικανοποιηθεί πλήρως. 2. Οι αποφάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να βασίζονται στην επεξεργασία δεδομένων υγείας με την έννοια του άρθρου 4 στοιχείο 15) του ΓΚΠΔ. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα και ειδικά μέτρα για τη διαφύλαξη των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ.»

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και το προτεινόμενο άρθρο διαγράφηκε.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 37 ΥΠΔ σε ιδιωτικούς φορείς

- 1 **20 Αυγούστου 2019, 01:23:** Σύμφωνα με την απόφαση υπ' αριθμ. 65/2018 της ΑΠΔΠΧ (ΦΕΚ Β' 1622/10.05.2019), που περιλαμβάνει μία μη εξαντλητική λίστα με τα είδη των πράξεων επεξεργασίας που απαιτούν εκτίμηση αντικτύπου («ΕΑΠΔ»), η διενέργεια ΕΑΠΔ κρίνεται υποχρεωτική σε πληθώρα δραστηριοτήτων, όπως ενδεικτικά στην χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης σε ιδιωτικό χώρο προσιτό σε απεριόριστο αριθμό προσώπων και στην πραγματοποίηση προωθητικών ενεργειών που βασίζονται στις καταναλωτικές συνήθειες των υποκειμένων επεξεργασίας. Περαιτέρω, βάσει της ερμηνείας της διάταξης του άρθρου 35 του Κανονισμού από την Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 στις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τις ΕΑΠΔ της 4ης Οκτωβρίου 2017, καθίσταται σαφές ότι τα κριτήρια της παραπάνω διάταξης θα πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, ώστε σε περίπτωση αμφιβολίας ο υπεύθυνος επεξεργασίας να οφείλει να προβαίνει στην εκπόνηση ΕΑΠΔ, καθώς η τελευταία αποτελεί θεμέλιο λίθο για την απόδειξη της συμμόρφωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας με τον ΓΚΠΔ. Θεωρώ ότι η εξάρτηση της υποχρέωσης διορισμού Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων («ΥΠΔ») μόνο από το γεγονός ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να προβεί στην διενέργεια μίας και μόνο ΕΑΠΔ, επειδή, για παράδειγμα, τηρεί κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης στις εγκαταστάσεις του, διευρύνει υπερβολικά τον αριθμό των υπεύθυνων επεξεργασίας που οφείλουν να ορίζουν ΥΠΔ, δημιουργώντας ένα επιπρόσθετο σημαντικό οικονομικό βάρος στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν και την συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνω το Σχέδιο Νόμου να μην αποκλίνει από το άρθρο 37 παρ. 1 του ΓΚΠΔ και, ως εκ τούτου, να απαλειφθεί η διάταξη του άρθρου 37 από το Σχέδιο Νόμου.
- 2 **19 Αυγούστου 2019, 18:59:** Ως προς το άρθρο 37 (υπεύθυνος προστασίας δεδομένων σε ιδιωτικούς φορείς) θα πρέπει να επανεξεταστεί ή να διαγραφεί. Η διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου μπορεί να αφορά μία συγκεκριμένη επεξεργασία. Η διατύπωση στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής δεν πρότεινε διορισμό ΥΠΔ, όποτε διενεργείται εκτίμηση αντικτύπου, αλλά στις περιπτώσεις στις οποίες, σύμφωνα με τον κατάλογο που καταρτίζει η Αρχή απαιτείται διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου στην προστασία δεδομένων ιδίως λόγω της τακτικής και συστηματικής παρακολούθησης των υποκειμένων των δεδομένων σε μεγάλη κλίμακα, λόγω της φύσης, του πεδίου εφαρμογής και/ή των σκοπών τους.
- 3 **19 Αυγούστου 2019, 18:09:** Ο διορισμός ΥΠΔ πρέπει να είναι αποτέλεσμα μίας εσωτερικής διεργασίας στο πλαίσιο της λογοδοσίας και όχι επιβολή του Νόμου και μάλιστα επιλεκτικά στους ιδιώτες (πάλι σε αντίθεση με το Δημόσιο...)
- 4 **17 Αυγούστου 2019, 18:19:** Εκτιμώ ότι η ρύθμιση διευρύνει υπερβολικά τις περιπτώσεις υποχρεωτικού ορισμού DPO: 1.Καταρχάς, η χρήση του ρήματος «υπόκεινται» επιτρέπει την ερμηνευτική προσέγγιση του ότι απαιτείται ο ορισμός DPO και στις περιπτώσεις όπου διενεργείται εκτίμηση αντικτύπου χωρίς αυτό να είναι υποχρεωτικό (ίσως, λοιπόν, να αποτραπεί ένας υπεύθυνος επεξεργασίας από το διενεργεί DPIA όπου αυτό δεν είναι υποχρεωτικό, για να αποφύγει το κόστος ορισμού DPO). Κρίνω ότι δεν είναι αυτή η πρόθεση, εξ ου και θα έπρεπε τουλάχιστον να αποσαφηνισθεί ότι η υποχρέωση ορισμού DPO υφίσταται για δραστηριότητες επεξεργασίας ως προς τις οποίες η εκπόνηση DPIA είναι υποχρεωτική. 2 Δεν υπάρχει σαφής καθοδήγηση για το πότε η DPIA είναι υποχρεωτική και πότε όχι. Πρόκειται για ζήτημα που κρίνεται κατά περίπτωση και ο σχετικός κατάλογος της ΑΠΔΠΧ είναι γενικόλογος (αναφέρει κατηγορίες και δεν υπεισέρχεται – ευλόγως – σε περιπτώσιολογία, η οποία

θα διαμορφωθεί σε βάθος χρόνου, μέσω της πρακτικής και των αποφάσεων της ΑΠΔΠΧ και των δικαστηρίων). 3. Ενδέχεται ένας υπεύθυνος επεξεργασίας να υποχρεωθεί να εκπονήσει DPIA για μία και μόνο δραστηριότητα επεξεργασίας. Έτσι αν μια μικρομεσαία επιχείρηση επιθυμεί αν εγκαταστήσει σύστημα DLP, καλείται να εκπονήσει DPIA (βλ απόφαση 65/2018 ΑΠΔΠΧ). Ταυτόχρονα, για μία και μόνον επεξεργασία, επιβοηθητική των βασικών εμπορικών δραστηριοτήτων της, η οποία, μάλιστα, αποτελεί και ένα τρόπο προστασίας της εμπιστευτικότητας των δεδομένων, η μικρομεσαία αυτή επιχείρηση θα χρειαστεί να ορίσει DPO, κάτι που συνεπάγεται κόστος που ενδεχομένως δεν μπορεί να αντιμετωπίσει (εξ ου και πλήθος επιχειρήσεων θα καταφύγουν σε αμφιβόλου αποτελεσματικότητας λύσεις, μόνον και μόνον για να υπάρχει στα χαρτιά DPO).

- 5 **16 Αυγούστου 2019, 20:25:** Η υποχρέωση είναι υπερβολική για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Π.χ. μπορεί να χρειαστεί εκτίμηση αντικτύπου και για μια καινοτόμο εφαρμογή από μικρή startup. Θα πρότεινα να εισαχθεί και κριτήριο αριθμού εργαζομένων (π.χ. 20 ή ακόμα και 50)

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και το προτεινόμενο άρθρο διαγράφηκε.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 Διαπίστευση φορέων πιστοποίησης και πιστοποίηση

- 1 **19 Αυγούστου 2019, 18:40:** Η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 38 είναι ελλιπής. Πρόκειται για νέο πεδίο και θα πρέπει να υπάρχει σαφήνεια σε σχέση με το τί προβλέπεται και ποια διαδικασία θα τηρείται. Το αντίστοιχο άρθρο στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής ήταν πληρέστερο.
- 2 **19 Αυγούστου 2019, 15:24:** Η πιστοποίηση συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ, αν και δεν απαλλάσσει τον οργανισμό από την ευθύνη συμμόρφωσης, είναι ζωτικής σημασίας ως εργαλείο λογοδοσίας. Είναι γεγονός ότι η σχετική διαδικασία ορισμού του κατάλληλου σχήματος έχει καθυστερήσει πανευρωπαϊκά. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες Οδηγίες του ΕΣΠΔ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/certification_guidelines_with_corrigenum_en.pdf για την ύπαρξη ασφάλειας στην αγορά, είναι ανάγκη η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις, κατ' άρθρο 42 του ΓΚΠΔ, να γίνεται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με αναφορά στο πρότυπο EN-ISO/IEC 17065, υπό τις προς άμεση έκδοση συμπληρωματικές απαιτήσεις από την ΑΠΔΠΧ (πεδίο εφαρμογής, μητρώα, φορείς και κριτήρια ελέγχου κλπ).
- 3 **19 Αυγούστου 2019, 09:28:** Βάση των άρθρων του ΓΚΠΔ, ο σκοπός της (εθελοντικής) πιστοποίησης είναι η απόδειξη της συμμόρφωσης προς τον κανονισμό των πράξεων επεξεργασίας από τους υπευθύνους επεξεργασίας και τους εκτελούντες την επεξεργασία. Τα σχήματα που θα δημιουργηθούν θα πρέπει να είναι διαθέσιμα μέσω διαφανούς διαδικασίας. Προς αυτό το σκοπό, με την προϋπόθεση ότι η Αρχή δεν θα δημιουργήσει ένα μοναδικό σχήμα προς το οποίο θα μπορεί να διενεργείται επιθεώρηση και πιστοποίηση, και άρα ο κάθε φορέας πιστοποίησης θα μπορεί να δημιουργήσει και ένα δικό του, χρειάζεται «συμπληρωματικές απαιτήσεις που έχουν οριστεί από την Αρχή» να είναι πολύ συγκεκριμένες. Σε διαφορετική περίπτωση, τα σχήματα που θα δημιουργηθούν δεν θα είναι ισότιμα και θα δημιουργούν σύγχυση και παρανόηση στα υποκείμενα. Επιπλέον, υπάρχουν και η δυνατότητα διαπίστευσης των φορέων πιστοποίησης βάσει των κριτηρίων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δυνάμει του άρθρου 63, που θα πρέπει να περιληφθεί. Βάση των παραπάνω και με σκοπό την μεγαλύτερη διαφάνεια και προστασία των υποκειμένων, προτείνω την διαμόρφωση του σημείου 1 στο Άρθρο 38 του παρόντος ως εξής: Η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC 17065 (στην εκάστοτε ισχύουσα έκδοσή του βάσει διεθνών κανόνων) και υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εκδοθεί συγκεκριμένες συμπληρωματικές απαιτήσεις από την Αρχή. Επίσης, Η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC 17065 (στην εκάστοτε ισχύουσα έκδοσή του βάσει διεθνών κανόνων) βάσει των κριτηρίων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δυνάμει του άρθρου 63. Η Αρχή τηρεί μητρώο με τα όλους τους μηχανισμούς πιστοποίησης και τις σφραγίδες και τα σχήματα προστασίας δεδομένων που ικανοποιούν τις απαιτήσεις της και βρίσκουν εφαρμογή στην Ελληνική Επικράτεια και τα καθιστά διαθέσιμα στο κοινό με κάθε κατάλληλο μέσο. Το μητρώο περιέχει κατ' ελάχιστο την ονομασία του σχήματος, την κατάσταση (ενεργό, ανενεργό κλπ), το πεδίο εφαρμογής του, την περιγραφή του, τον φορέα (φορείς) διενέργειας ελέγχου και τα σχετικά κριτήρια.»
- 4 **17 Αυγούστου 2019, 12:13:** Στο άρθρο 38 ορθώς γίνεται αναφορά σε διαδικασίες διαπίστευσης προκειμένου να αξιολογείται η συμμόρφωση ενός οργανισμού από εγκεκριμένο τρίτο μέρος και η αρχή να μπορεί να επιτελέσει τον εποπτικό της ρόλο πιο αποτελεσματικά. Ωστόσο πρέπει οπωσδήποτε να σχεδιαστεί κατάλληλο σχήμα πιστοποίησης δλδ εξειδικευμένοι κανόνες της αρχής βάσει των οποίων θα γίνεται η αξιολόγηση. Με τη συνδρομή των stakeholders (αρχή, εσυδ, φορείς πιστοποίησης, σεβ κτλ) να αναπτυχθούν οι ανωτέρω κανόνες (πχ ISO/IEC 27701:2019 ή BS 10012:2017) βάσει iso17065 και iso17067 τόσο για την πιστοποίηση των οργανισμών από

διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης όσο και για τη διαπίστευση των φορέων πιστοποίησης από το εσυδ. Αλλιώς δεν θα υπάρχει οριζόντια και καθολικά αποδέκτη προδιαγραφή εφαρμογής του νομοθετήματος.

- 5 15 Αυγούστου 2019, 13:02:** Ο Κανονισμός ενθαρρύνει την κατάρτιση κωδίκων δεοντολογίας και τη θέσπιση μηχανισμών πιστοποίησης προστασίας δεδομένων σε πολλά διαφορετικά σημεία του [όπως Άρθρο 42 (5), Άρθρο 70 (ιε)]. Σε αυτό το πλαίσιο, στο άρθρο 38 του παρόντος σχεδίου νόμου, γίνεται αναφορά στη Διαπίστευση των Φορέων Πιστοποίησης κατά ISO/IEC 17065:2012 από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), προκειμένου να χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ. Αυτό σημαίνει ότι κάθε Φορέας Πιστοποίησης που πληροί τα παραπάνω κριτήρια, μπορεί να διαπιστευτεί κατά ISO/IEC 17065:2012 για ένα δικό του Σχήμα Πιστοποίησης. Ωστόσο, αυτό ενέχει το κίνδυνο να χορηγούνται πιστοποιήσεις για την ίδια Υπηρεσία (συμμόρφωση με το ΓΚΠΔ), αλλά διαφορετικών ταχυτήτων (επίπεδα συμμόρφωσης) των πιστοποιούμενων. Προκειμένου να αποφευχθεί κάτι τέτοιο και υπό το πρίσμα της εναρμονισμένης, αντικειμενικής και αμερόληπτης αξιολόγησης της συμμόρφωσης, προτείνεται η δημιουργία ενός ενιαίου σχήματος πιστοποίησης εταιρειών/οργανισμών που θα βασίζεται σε διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα (BS 10012, ISO/IEC 27701) και θα περιλαμβάνει τις απαιτήσεις της Αρχής. Έτσι μπορούν να τεθούν κανόνες στην αγορά και να δοθεί τεράστια ώθηση στην συμμόρφωση όλων των εταιρειών και οργανισμών σε σχέση με το πώς διαχειρίζονται και προφυλάσσουν τα προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών. Προτείνω λοιπόν την προσθήκη στο Άρθρο 38 του παρόντος της εξής παραγράφου: Τα σχήματα πιστοποίησης με βάση τα οποία πιστοποιούν οι φορείς πιστοποίησης για τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ θα πρέπει υποχρεωτικά να πληρούν τα κριτήρια των προτύπων ISO/IEC 27701:2019 ή BS 10012:2017 καθώς και τις απαιτήσεις της Αρχής.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Το ζήτημα θα ρυθμισθεί με αυτοτελή νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 39 Ποινικές κυρώσεις

- 1 21 Αυγούστου 2019, 07:57:** Το άρθρο 39 μιλά για ποινικές ευθύνες του ΥΠΔ , γεγονός που λειτουργεί , αν όχι αποτρεπτικά προς το συγκεκριμένο επάγγελμα , σίγουρα λειτουργεί εκφοβιστικά. Εξάλλου , αν γίνει οιαδήποτε παράβαση από αυτές που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο , ισχύουν και οι διατάξεις του ΠΚ (πχ απιστία) , όπου αν πληρούνται οι όροι της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εκάστοτε εγκλήματος, θα μπορούσαν να αναζητηθούν οι αντίστοιχες ευθύνες.
- 2 21 Αυγούστου 2019, 00:24:** Εκτιμώ ότι η εισαγόμενη δια της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου ποινική ευθύνη του ΥΠΔ, πέραν του ότι αντίκειται επί της αρχής στον ΓΚΠΔ όπου στο άρθρο 39 προσδίδει άλλη υφολογική απόχρωση στον ρόλο και την αποστολή του ΥΠΔ η οποία είναι ασυμβίβαστη με οποιαδήποτε ποινική ευθύνη, θα δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στον Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα πρωτίστως καθώς θα εκδηλωθεί απροθυμία υπαλλήλων των φορέων να αναλάβουν τον ρόλο αυτό. Πρόταση : Να απαληφθεί η εν λόγω παράγραφος
- 3 20 Αυγούστου 2019, 18:11:** Ο 2472/97 προβλέπει για τις παραβιάσεις του α.1 του παρόντος νομοσχεδίου φυλάκιση ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ενός έτους, όχι ΜΕΧΡΙ! Η ελάφρυνση αυτή στην ποινή πώς εξηγείται;
- 4 20 Αυγούστου 2019, 00:26:** Κατά την αξιολόγησή μου θα πρέπει οι ποινές για τα αδικήματα τα οποία προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3 να είναι μεγαλύτερες. Ειδικότερα ως προς την παρ.1 φυλάκιση, ως προς τα αδικήματα της παρ. 2 φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή και ως προς τα αδικήματα της παρ.3 φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Αναφορικά με τις κακουρηματικού χαρακτήρα προβλέψεις, τούτες δεν θα πρέπει να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις οι οποίες επάγονται περιουσιακό όφελος ή ζημία. Η δόλια σκοπούμενη βλάβη τρίτου από την παραβίαση προσωπικών δεδομένων, δύναται να είναι ιδιαίτερος σοβαρή και να έχει σοβαρές επιπτώσεις, δίχως να υπάρχει άμεση αποτιμητή αντιστοίχιση σε περιουσιακή βλάβη. Κατά την έννοια αυτή θα πρέπει να εισαχθεί κριτήριο «ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης τρίτου» (άυλη βλάβη) και να δίδεται η δυνατότητα σε περιπτώσεις παραβίασης προσωπικών δεδομένων όπου με άμεσο δόλο σκοπείται η πρόκληση ιδιαίτερος σοβαρής ηθικής βλάβης, να διερευνάται και να δύναται να διωχθεί σε βαθμό κακουρηματικού. Είναι σύνθηρες το φαινόμενο ιδίως στο πλαίσιο σοβαρών αντιδικιών, ακόμα και οικογενειακού χαρακτήρα, να παρατηρείται το φαινόμενο της δόλιας παραβίασης προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα υποκείμενα της παρανόμου επεξεργασίας είτε να υποκύψουν σε πιέσεις, είτε να περιέλθουν σε δυσχερή θέση. Μία ρύθμιση προς την ως άνω κατεύθυνση θα λειτουργήσει αποτρεπτικά. Στο δε πλαίσιο του Ν.2472 υπήρχε η δυνατότητα να διωχθεί κακουρηματικά η μη περιουσιακή «βλάβη τρίτου».
- 5 20 Αυγούστου 2019, 00:26:** Δεν είναι εφικτό την ίδια στιγμή που το παρόν νομοσχέδιο περιορίζει στα προηγούμενα άρθρα τόσο πολύ τα δικαιώματα και την προστασία των υποκειμένων των δεδομένων την ίδια

- στιγμή να τιμωρεί με τόσο αυστηρές ποινές τις άνω περιπτώσεις. Το άρθρο πρέπει να τροποποιηθεί είναι τραγικές οι κυρώσεις και δεν καλύπτονται από καμία αιτιολογική έκθεση Δεν έχουν καμία αιτιολογία και βάση.
- 6 20 Αυγούστου 2019, 00:19:** Κατά την αξιολόγησή μου θα πρέπει οι ποινές για τα αδικήματα τα οποία προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3 να είναι μεγαλύτερες. Ειδικότερα ως προς την παρ. 1 φυλάκιση, ως προς τα αδικήματα της παρ. 2 φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή και ως προς τα αδικήματα της παρ. 3 φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Αναφορικά με τις κακουργηματικού χαρακτήρα προβλέψεις, τούτες δεν θα πρέπει να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις οι οποίες επάγονται περιουσιακό όφελος ή ζημία. Η δόλια σκοπούμενη βλάβη τρίτου από την παραβίαση προσωπικών δεδομένων, δύναται να είναι ιδιαίτερος σοβαρή και να έχει σοβαρές επιπτώσεις, δίχως να υπάρχει άμεση αποτιμητή αντιστοίχιση σε περιουσιακή βλάβη. Κατά την έννοια αυτή θα πρέπει εισαχθεί και κριτήριο «ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης τρίτου» και να δίδεται η δυνατότητα σε περιπτώσεις παραβίασης προσωπικών δεδομένων, όπου με άμεσο δόλο σκοπείται η πρόκληση ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης αυτή να διερευνάται και να δύναται να διωχθεί σε βαθμό κακουργήματος. Είναι σύνηθες το φαινόμενο ιδίως στο πλαίσιο σοβαρών αντιδικιών, ακόμα και οικογενειακού χαρακτήρα να παρατηρείται το φαινόμενο της δόλιας παραβίασης προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα υποκείμενα της παρανόμου επεξεργασίας είτε να υποκύψουν σε πιέσεις, είτε να περιέλθουν σε δυσχερή θέση. Μία ρύθμιση προς την παραπάνω κατεύθυνση θα λειτουργήσει αποτρεπτικά. Στο δε πλαίσιο του 2472, υπήρχε η δυνατότητα να διωχθεί κακουργηματική η μη περιουσιακή «βλάβη τρίτου»
- 7 19 Αυγούστου 2019, 19:16:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 39 παρ. 1 έχουν ως εξής: Προτείνουμε την τροποποίηση της παραγράφου ως εξής: «1. Όποιος εκ προθέσεως και χωρίς δικαίωμα, α) επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο σε σύστημα αρχειοθέτησης και με την πράξη του αυτή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών β) τα αντιγράφει, αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, συλλέγει, καταχωρεί, οργανώνει, διαρθρώνει, αποθηκεύει, προσαρμόζει, μεταβάλλει, ανακτά, αναζητεί πληροφορίες, συσχετίζει, συνδυάζει, περιορίζει, διαγράφει, καταστρέφει, τιμωρείται με φυλάκιση ενός (1) έτους, εκτός εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».
- 8 19 Αυγούστου 2019, 16:46: @ 16 Αυγούστου 2019, 10:45** Ενώ σαφώς ο ΥΠΔ φέρει ευθύνη εχεμύθειας: α) Αυτό προβλέπεται από έτερες νομοθετικές ρυθμίσεις (όχι ειδικά για ΥΠΔ/ ΔΠΧ) β) Κατά το Άρ. 39 του ΓΚΠΔ, ο ρόλος του ΥΠΔ είναι συμβουλευτικός, ενημερωτικός, συνεργατικός, επικοινωνιακός κι επιβλέποντος (‘παρακολουθεί). Σε καμία περίπτωση δεν ομοιάζει του «ελεγκτικού» που παρομοιάζεται με του ελεγκτή της ΑΠΔΠΧ.
- 9 19 Αυγούστου 2019, 14:56:** Όπως αναφέρουν όλα τα άλλα σχόλια, η διάταξη της παρ. 6 του ΣχΝ περί ποινικής ευθύνης του ΥΠΔ, ρόλος που στην πράξη αναλαμβάνει κατά κανόνα δικηγόρος ή τεχνικός ασφαλείας/compliance officer, είναι άχρηστη, άστοχη και προβληματική, ενώ δεν θεμελιώνεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου.Ως Πρόεδρος του Πανελληνίου Δικτύου Επαγγελματιών Υπευθύνων Προστασίας Δεδομένων <https://dronetwork.gr/> μη κερδοσκοπικού οργανισμού, προτείνω εξ ονόματος των μελών μας, την απαλοιφή της. Άλλωστε στην ελληνική νομοθεσία υπάρχουν προστατευτικές διατάξεις σε περίπτωση παραβιάσεων εκ μέρους του ΥΠΔ, όπως στο άρθρο 371 Π.Κ (για παραβίαση επαγγελματικής εχεμύθειας ως κατ’ έγκληση διωκόμενο ποινικό αδίκημα και όχι αυτεπάγγελτα, όπως προτείνει το ΣχΝ), στο άρθρο 233 ΠΚ (απιστία δικηγόρου), στο άρθρο 38 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013) περί απορρήτου και εχεμύθειας κλπ. Η ύπαρξη στο νόμο της διάταξης αυτής θα αποθαρρύνει έμπειρους και πιστοποιημένους συναδέλφους να αναλάβουν αυτό τον πολύ σημαντικό ρόλο αφού συνεπάγεται κίνδυνο ποινικών διώξεων για ένα ρόλο που παραμένει εξόχως συμβουλευτικός (ΟΕ άρθρου 29 και νυν ΕΣΠΔ)
- 10 18 Αυγούστου 2019, 21:20:** Η επιλογή της υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης είναι, κατ’ αρχήν, ορθή. Ωστόσο, με δεδομένο ότι η ποινική τιμώρηση της παραβίασης επαγγελματικής εχεμύθειας προβλέπεται, ήδη, στο άρ. 371 Π.Κ. (κατ’ έγκληση διωκόμενο ποινικό αδίκημα) και δη για ένα ευρύτερο πλαίσιο αξιόποινης συμπεριφοράς, η συγκεκριμένη νομοθετική πρόβλεψη φαίνεται περιττή. Δεν αιτιολογείται επαρκώς γιατί η παραβίαση επαγγελματικής εχεμύθειας λ.χ. από έναν δικηγόρο δύναται να διώκεται κατ’ έγκληση, ενώ η αντίστοιχη συμπεριφορά ενός ΥΠΔ οφείλει να διώκεται αυτεπαγγέλτως. Η ποινική απαξία των δύο πράξεων δε διαφέρει ουσιωδώς, ενώ και η αιτιολογική έκθεση δεν εισφέρει ικανοποιητικές απαντήσεις επί τούτου.
- 11 18 Αυγούστου 2019, 11:37:** Υπερβολική η διάταξη στο σχέδιο νόμου για την ποινική τιμωρία του Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων (ΥΠΔ) και μάλιστα στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Είναι αντίθετη στον ΓΚΠΔ που προβλέπει στο άρθρο 38 παρ. 3 ότι ο ΥΠΔ: «Δεν απολύεται ούτε υφίσταται κυρώσεις από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία επειδή επιτέλεσε τα καθήκοντά του». Η ύπαρξη αυτής της διάταξης θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για την ανάληψη καθηκόντων ΥΠΔ.
- 12 16 Αυγούστου 2019, 21:01:** Θα μπορούσε η παρακώλυση του ελέγχου της Αρχής να προστεθεί στα ποινικά αδικήματα (βλ. και τελευταία συμβάντα ελέγχων ΑΑΔΕ κλπ).
- 13 16 Αυγούστου 2019, 10:45:** Η λογική των ποινικών κυρώσεων είναι σωστή. Ίσως να πρέπει να προστεθεί διακεκριμένη (επιβαρυντική) περίπτωση όταν η χωρίς δικαίωμα πρόσβαση λαμβάνει χώρα από τον DPO λόγω της ανεξάρτητης & εγγυητικής θέσης του στο μοντέλο συμμόρφωσης. Εννοείται ότι ΔΕΝ πρέπει να καταργηθεί η

ποινική ευθύνη του DPO όταν παραβιάζει υποχρέωση εχεμυθείας. Αλλιώς η διάταξη περί υποχρέωσης εχεμυθείας είναι *lex imperfecta* (ατελής) κ δεν θα υπάρχει κύρωση. Δείτε τον ρόλο του DPO στο νέο σύστημα συμμόρφωσης GDPR όπως περιγράφει η κ ΜΗΤΡΟΥY την αρχή της λογοδοσίας κ ο κ ΤΣΟΛΙΑΣ αναλύει τον DPO στο βιβλίο ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΥ. Δυστυχώς αρκετοί νομίζουν ότι η θέση του DPO δεν πρέπει να έχει ευθύνες ενώ στο νέο σύστημα συμμόρφωσης η θέση αυτή είναι εξαιρετικά σημαντική αφού αντικαθιστά τις παλιές γνωστοποιήσεις της ΑΠΔΠΧ. Σκεφτείτε δηλαδή την περίπτωση κατά την οποία ο ελεγκτής της ΑΠΔΠΧ κατά την διάρκεια ελέγχου αποκτά πρόσβαση σε στοιχεία που δεν δικαιούται ή να αποκαλύπτει σε τρίτους μη δικαιούμενους προσωπικά δεδομένα που κατέσχεσε στο πλαίσιο ελέγχου. Δεν πρέπει να διωχθεί ποινικά; Αντίθετα, ο αντίστοιχος, εσωτερικός «ελεγκτής» DPO δεν πρέπει να διώκεται; Όποιος αναλαμβάνει ρόλο DPO πρέπει να είναι έτοιμος για τις τυχόν συνέπειες από την πλημμελή ή με κακή προαίρεση παροχή υπηρεσιών. Πάντως οι μεγάλες ευρωπαϊκές δικηγορικές εταιρίες αποφεύγουν να παρέχουν υπηρεσίες DPO.

- 14 Αυγούστου 2019, 12:10:** Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη αρ. 149 του Κανονισμού: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν τους κανόνες περί ποινικών κυρώσεων για παραβάσεις του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων για παραβάσεις των εθνικών κανόνων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή και εντός των ορίων του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω ποινικές κυρώσεις μπορούν επίσης να συνίστανται σε αποστέρηση από τα οφέλη που αποκτήθηκαν χάριν των παραβάσεων του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, η επιβολή ποινικών κυρώσεων για παραβάσεις τέτοιων εθνικών κανόνων και διοικητικών κυρώσεων δεν θα πρέπει να οδηγεί σε παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*, όπως την ερμηνεύει το Δικαστήριο.» Οι προβλεπόμενες διατάξεις δεν αφορούν τους κανόνες που τίθενται με το σχέδιο νόμου και έρχονται συνεπώς σε αντίθεση με την αρχή *ne bis in idem*. Επίσης, θεωρώ υπερβολική τη θέσπιση ποινικής ευθύνης του Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων, ενώ αυτή θα λειτουργήσει αποτρεπτικά και πολλοί επιστήμονες θα αποτραπούν από την απασχόλησή τους ως υπεύθυνοι προστασίας δεδομένων.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Επισημαίνεται ότι ενόψει των σχολίων της διαβούλευσης διαγράφηκε η παράγραφος για την ποινική ευθύνη του ΥΠΔ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 40 Διοικητικές κυρώσεις

1. 20 Αυγούστου 2019, 01:27: Κάνοντας χρήση του δικαιώματος που παρέχεται στο άρθρο 83 παρ. 7 του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με το οποίο κάθε κράτος μέλος δύναται να καθορίζει τους κανόνες για το εάν και σε ποιο βαθμό διοικητικά πρόστιμα μπορεί να επιβάλλονται σε δημόσιες αρχές ή φορείς που έχουν συσταθεί στο εν λόγω κράτος μέλος, η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα διοικητικά πρόστιμα που μπορεί να επιβάλλονται από την ΑΠΔΠΧ σε δημοσίους φορείς για συγκεκριμένες παραβιάσεις του ΓΚΠΔ και του Σχεδίου Νόμου μπορεί να φτάσουν μέχρι το ποσό των 3.000.000 Ευρώ. Ωστόσο, τα παραπάνω διοικητικά πρόστιμα που μπορεί να επιβληθούν στους δημόσιους φορείς είναι πολύ χαμηλότερα από αυτά που επιφυλάσσονται από τον ΓΚΠΔ στους ιδιωτικούς φορείς σε περίπτωση παραβίασης του και τα οποία φτάνουν τα 20.000.000 Ευρώ ή το 4% του παγκόσμιου ετήσιου τζίρου ενός ομίλου επιχειρήσεων. Η σημαντική αυτή απόκλιση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί, καθώς ότι ο σκοπός του ΓΚΠΔ είναι η προστασία των προσωπικών δεδομένων των φυσικών προσώπων ανεξαρτήτως από το αν η επεξεργασία τους πραγματοποιείται από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, άρα και οι αντίστοιχες κυρώσεις πρέπει να είναι, αν όχι ακριβώς ίδιες, τουλάχιστον «κοντινές». Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε ότι υπό το προισχύσαν καθεστώς η ΑΠΔΠΧ είχε επιβάλλει το μεγαλύτερο πρόστιμό της σε δημόσιο φορέα. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι ο δημόσιος τομέας λόγω και της κυριαρχικής του θέσης, οφείλει να δίνει το καλό παράδειγμα όσον αφορά την συμμόρφωσή του με τον ΓΚΠΔ, ενώ, βάσει των δραστηριοτήτων του και των αυξημένων βάσεων επεξεργασίας που προβλέπονται από το Σχέδιο Νόμου, εκτελεί πληθώρα πράξεων επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων των πολιτών που είναι της πλέον ευρείας κλίμακας, είναι συστηματικές και ενέχουν υψηλό κίνδυνο, οπότε η πρόβλεψη υψηλότερων προστίμων στον δημόσιο τομέα θα συντελούσε στην ορθή εφαρμογή του ΓΚΠΔ από τους δημόσιους φορείς και εν τέλει στην σύννομη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από το σύνολο των υπευθύνων επεξεργασίας. Ως εκ τούτου, προτείνω να απαλειφθεί στο σύνολό της η διάταξη 40 του Σχεδίου Νόμου ή τουλάχιστον να αυξηθούν τα διοικητικά πρόστιμα που προβλέπονται σε αυτή.

2. 19 Αυγούστου 2019, 18:54: Ως προς τη διαφοροποίηση των προστίμων για τον δημόσιο τομέα που προτείνονται στο άρθρο 40, ο Κανονισμός δίνει πράγματι αυτήν την ευχέρεια (άρθρο 83 παρ. 7), καθώς υπάρχουν κράτη μέλη, στα οποία εκ του Συντάγματός τους δεν επιτρέπεται η επιβολή προστίμων και εν γένει κυρώσεων στις δημόσιες αρχές. Ωστόσο, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς η διαφοροποίηση αυτή ως προς την επιβολή διοικητικών προστίμων σε δημόσιους φορείς και σε ιδιώτες, όταν μάλιστα η διαφοροποίηση δεν αναφέρεται σε δημόσιες αρχές, αλλά στον ευρύτατο κύκλο του δημοσίου τομέα, όπως ορίζεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Ν. 2472/97 δεν περιλάμβανε τέτοια διάκριση και το ΣτΕ έκρινε πρόσφατα συνταγματική την επιβολή προστίμου από την ΑΠΔΠΧ στην Γενική Γραμματεία

Πληροφοριακών Συστημάτων. Εξάλλου, η ΑΠΔΠΧ διαθέτει τα κριτήρια του άρθρου 83 για να προσδιορίσει το ύψος του διοικητικού προστίμου.

3. 19 Αυγούστου 2019, 18:19: Εξαιρετικά προβληματική η πρόβλεψη για διοικητικές κυρώσεις που διαφοροποιούνται για το Δημόσιο και μάλιστα εκτείνονται για και για τις εταιρείες του δημοσίου, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ανοχής που κάθε άλλο παρά εξυπηρετεί τους σκοπούς του ΓΚΠΔ. Εξάλλου με δεδομένο ότι πολλοί φορείς του ιδιωτικού τομέα συνεργάζονται με το Δημόσιο και λειτουργούν ως εκτελούντες την επεξεργασία για λογαριασμό του, οδηγούμαστε στο πρακτικά ατελέσφορο να κινδυνεύει ο ιδιώτης εκτελών με μεγαλύτερο πρόστιμο από ότι το Δημόσιο ως υπεύθυνος επεξεργασίας. Ελληνική Ένωση Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και Ιδιωτικότητας (ΗΑΔΡΡ)

4. 19 Αυγούστου 2019, 16:35: Συμφωνώντας με 16 Αυγούστου 2019, 21:11, τίθεται θέμα σύμφωνα με τον ορισμό δημόσιου φορέα στο παρόν σχέδιο νόμου, καθότι σε μία ιδιωτική επιχείρηση μπορεί κατά ΓΚΠΔ να επιβληθεί πρόστιμο έως και 4% τζίρου (σε κάποιες περιπτώσεις), ενώ σε ιδιωτική επιχείρηση που απλά τυγχάνει ο κύριος μέτοχος να είναι το δημόσιο, να ισχύει πιο ελαφρυντική διάταξη;

5. 16 Αυγούστου 2019, 21:11: Η εξαίρεση του συνόλου του δημοσίου από το ύψος των προστίμων του ΓΚΠΔ δεν είναι λογική, ειδικά στην Ελλάδα. Αν κάπου έχει νόημα η εξαίρεση -που θεωρώ ότι κατ' αρχήν δεν έχει- είναι μόνο για το στενό δημόσιο τομέα. Εκεί το ύψος του προστίμου έχει νόημα ως μέτρο της ηθικής απαξίας της πράξης (το έχει πει το ΣΤΕ σε απόφαση που κατακύρωσε πρόστιμο της ΑΠΔΠΧ στο Υπ. Δικαιοσύνης προ 10ετίας). Φορείς όμως με δικό τους προϋπολογισμό (ΟΤΑ, ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ) γιατί θα πρέπει να εξαιρούνται; Πως θα είναι αναλογικό - αποτελεσματικό - αποτρεπτικό ένα πρόστιμο;

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

Η προτεινόμενη διάταξη αφορά μόνο το στενό δημόσιο τομέα και το ύψος του προστίμου δεν διαφοροποιείται των προβλέψεων του ΓΚΠΔ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41: Δικαστική προστασία κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 17:43:** Το παρόν δωρικό δομημένο άρθρο, αποφεύγει μεν τις επαναλήψεις των διατάξεων του Κανονισμού (εν αντιθέσει με το προηγούμενο νομοσχέδιο), παραλείπει δε να εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητες του εθνικού νομοθέτη. Καταρχήν προτείνεται η διόρθωση της δεύτερης παραγράφου, έτσι ώστε όντως η προβλεπόμενη εξαίρεση των δημοσίων προσώπων που επεξεργάζονται προσωπικά δεδομένα κατά την ενάσκηση των κυριαρχικών εξουσιών τους να αφορά μόνο τη δυνατότητα αγωγής εναντίον τους στο έδαφος της συνήθους διαμονής του υποκειμένου (βλ. εισηγητική έκθεση παρόντος άρθρου του σχεδίου νόμου, α.79, παρ.2, εδ.β ΓΚΠΔ). Επιπροσθέτως, προτείνεται η διατήρηση της πρόβλεψης εκδίκασης των εν λόγω διαφορών κατά τις ειδικές διαδικασίες σύμφωνα με το μέχρι τώρα ισχύον άρθ.23 του ν. 2472/1997, η οποία διευκολύνει και επιταχύνει την αποζημίωση και ικανοποίηση των υποκειμένων. Ως εκ τούτου το παρόν άρθρο θα μπορούσε να διατυπωθεί ως εξής:1.Οι αγωγές του υποκειμένου των δεδομένων κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία λόγω παραβίασης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων εντός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ ή των δικαιωμάτων του υποκειμένου που περιέχονται σε αυτόν εισάγονται στο πολιτικό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει την εγκατάστασή του. Οι αγωγές του προηγούμενου εδαφίου μπορούν να εισαχθούν και στο πολιτικό δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου, το υποκείμενο των δεδομένων έχει τη συνήθη διαμονή του.2.Το τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται στις αγωγές κατά δημοσίων αρχών, όταν οι αρχές αυτές ασκούν κυριαρχική δημόσια εξουσία που τους έχει ανατεθεί.3.Οι αγωγές της πρώτης παραγράφου εκδικάζονται κατά τα άρθρα 591 επ. του Κ.Πολ.Δ.4.Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει ορίσει εκπρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, ο εν λόγω εκπρόσωπος θεωρείται αντίκλητος για όλες τις επιδόσεις που γίνονται στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΆΡΘΡΟΥ 42 Εκπροσώπηση υποκειμένου των δεδομένων

1. **19 Αυγούστου 2019, 18:10:** Ως προς το άρθρο 42 το ΣχΝ παρεκκλίνει σημαντικά από τις διατάξεις του Άρθρου 80 ΓΚΠΔ και παραβιάζει τις διατάξεις αυτού. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική σκέψη 142 του ΓΚΠΔ ορίζει με σαφήνεια ότι, όταν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι παραβιάζονται τα δικαιώματά του βάσει του ΓΚΠΔ, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα «να υποβάλει καταγγελία εξ ονόματός του σε εποπτική αρχή, να ασκήσει το δικαίωμα δικαστικής προσφυγής για λογαριασμό του ή, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους, το δικαίωμα να λάβει αποζημίωση για λογαριασμό των υποκειμένων των δεδομένων». Συνάγεται δηλαδή με σαφήνεια ότι η φράση «ή, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους...» αφορά το δικαίωμα του μη κερδοσκοπικού φορέα να λάβει αποζημίωση για λογαριασμό των υποκειμένων των δεδομένων (άρθρο 82 ΓΚΠΔ). Μάλιστα, προς επίρρωση της διάταξης, ακολουθεί επεξηγηματική περίοδος με την οποία αναφέρεται ότι «Ο εν λόγω φορέας, οργανισμός ή οργάνωση ενδέχεται να μην έχει το δικαίωμα να απαιτεί αποζημίωση για λογαριασμό του υποκειμένου των δεδομένων, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων». Με το ίδιο σκεπτικό, το Άρθρο 80, παρ.1 προβλέπει ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα να υποβάλει την καταγγελία για λογαριασμό του και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του και να ασκήσει το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 εξ ονόματός του, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους. Επομένως, είναι σαφές και με βάση την αιτιολογική σκέψη 142, ότι η φράση «εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους» αφορά αποκλειστικά στο να ασκήσει ο μη κερδοσκοπικός φορέας το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 ΓΚΠΔ εξ ονόματός του υποκειμένου των δεδομένων. Το ΣχΝ εντελώς αυθαίρετα και αντιθέτως με τα όσα προβλέπει το Άρθρο 80 παρ.1 του ΓΚΠΔ, αφαιρεί από το υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα που ο ενωσιακός νομοθέτης του παρέχει, ήτοι να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, 1) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή (77 ΓΚΠΔ), 2) το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά αρχής ελέγχου (78 ΓΚΠΔ) και 3) το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία (79 ΓΚΠΔ). Το μόνο δικαίωμα του οποίου η ανάθεση βρίσκεται υπό αίρεση («εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους») είναι το δικαίωμα αποζημίωσης (82 ΓΚΠΔ). Το ίδιο σκεπτικό είχε ακολουθήσει και το ΣχΝ της α' νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Επίσης, η ορθότητα του ως άνω σκεπτικού συνάγεται από το γεγονός ότι η παράγραφος 2 του Άρθρου 80 έχει εντελώς προαιρετικό χαρακτήρα και εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Γι' αυτό το λόγο ξεκινάει και με τη φράση «Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν». Εάν και η παράγραφος 1 είχε προαιρετικό χαρακτήρα, όπως την αντιλαμβάνεται το ΣχΝ, θα ξεκινούσε και αυτή με την αντίστοιχη φράση. Μάλιστα, η πρόταση της παραγράφου 1 «εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους» βρίσκεται ακριβώς στο τέλος της παραγράφου επειδή ακριβώς αναφέρεται στη τελευταία περίοδο της παραγράφου και όχι στο σύνολο της παραγράφου. Διαφορετικά θα είχε περίοπτη θέση στην αρχή της παραγράφου. Η ιταλική μάλιστα μετάφραση του ΓΚΠΔ δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας καθώς απομονώνει την ανάθεση για το δικαίωμα αποζημίωσης του άρθρου 82 από την ανάθεση για την άσκηση των δικαιωμάτων των άρθρων 77, και 78, και 79, «*esercitare per suo conto i diritti di cui agli articoli 77, 78 e 79 nonché, se previsto dal diritto degli Stati membri, il diritto di ottenere il risarcimento di cui all'articolo 82*». Μάλιστα, το ίδιο σκεπτικό εκφράζουν και ειδικοί, βλέπε: 1) EM Frenzel, 'Art. 80 Vertretung von betroffenen Personen' in BP Paal and DA Pauly (eds), *Datenschutz-Grundverordnung Bundesdatenschutzgesetz* (CH Beck 2017), paras 9, 2) B Kreße, 'Artikel 80 Vertretung von betroffenen Personen' in G Sydow (ed), *Europäische Datenschutzgrundverordnung (Nomos 2017)*, para 11., 3) A Neun and K Lubitzsch, 'Die neue EU-DatenschutzGrundverordnung – Rechtsschutz und Schadensersatz' (2017) *Betriebs-Berater*, p 2566; Karg (n 2), p.2566. 4) A Pato, *The National Adaptation of Article 80 Gdpr: Towards the Effective Private Enforcement Of Collective Data Protection Rights*, in K Cullagh, O Tambou, S Bourton (Eds.), *National Adaptations of the GDPR, Collection Open Access Book, Blogdroiteuropeen, Luxembourg* (2019), p.98. Επομένως οι διατάξεις του άρθρου 80, παρ. 1 είναι υποχρεωτικού χαρακτήρα, και το ΣχΝ παρεκκλίνοντας από αυτές παραβιάζει τον ΓΚΠΔ. Προτείνεται η άμεση συμπλήρωση των διατάξεων του Άρθρου 42. Ακόμη, το ΣχΝ δε ρυθμίζει σε κανένα άρθρο τα όσα ορίζονται αναφορικά με την εκπροσώπηση με βάση τις διατάξεις του άρθρου 55 της Οδηγίας 2016/680 που ορίζει ότι «σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο των κρατών μελών, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό ή ένωση που έχει συσταθεί δεόντως σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, με καταστατικούς σκοπούς που είναι προς το δημόσιο συμφέρον, και το οποίο δρα στον τομέα της προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να υποβάλει την καταγγελία για λογαριασμό του και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 52 (δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή), 53 (δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής κατά εποπτικής αρχής) και 54 (δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία) για λογαριασμό του». Τονίζουμε μάλιστα ότι το αγγλικό κείμενο της Οδηγίας 2016/680 ξεκινάει με τη φράση «Member States shall, in accordance with Member State procedural law, provide for...». Άρα, οι διατάξεις του Άρθρου 55 της Οδηγίας 2016/680 έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα. Το ΣχΝ χωρίς να προβλέπει τα εν λόγω δικαιώματα παραβιάζει το Άρθρο 55 της Οδηγίας 2016/680. Επομένως, προτείνουμε την άμεση συμπλήρωση

των διατάξεων του Άρθρου 42. Τέλος, η οργάνωσή μας έχει επανειλημμένως υπογραμμίσει τη σημασία της υιοθέτησης από τον εθνικό νομοθέτη της προαιρετικού χαρακτήρα παραγράφου 2 του Άρθρου 80. Μάλιστα σε επίσημες σχετικές συναντήσεις που είχαμε με την Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή στις 21 Φεβρουαρίου του 2019 και με τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Γεώργιο Σάρλη στις 29 Μαρτίου 2019 εκθέσαμε λεπτομερώς τις απόψεις μας επί του θέματος με σχετικό μας υπόμνημα. Επειδή η πρότασή που καταθέσαμε είναι εκτενής (8 σελίδες), παραθέτουμε εδώ το σύνδεσμο στην ιστοσελίδα μας όπου και βρίσκεται αναρτημένη προκειμένου να ληφθεί εκ νέου υπόψη Επομένως, προτείνουμε την υιοθέτηση των διατάξεων του Άρθρου 80 παράγραφος 2 στο άρθρο 42 του ΣχΝ προς ικανοποίηση της βέλτιστης προστασίας των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων στην Ελληνική Επικράτεια.

2. 19 Αυγούστου 2019, 18:55: Σύμφωνα με το άρθρ. 80, παρ.1 του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει δικαίωμα να αναθέσει μόνο την υποβολή καταγγελίας στην αρμόδια ΜΚΟ αλλά και την άσκηση των δικαιωμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του. Καμία από τις παραπάνω δυνατότητες δεν υπάγεται στη διακριτική ευχέρεια του κράτους-μέλους, παρά μόνο η δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης για λογαριασμό του υποκειμένου στο τελευταίο εδάφιο. Το παραπάνω προκύπτει και από την παρ. 142 του Προοιμίου του ΓΚΠΔ.Επίσης, σύμφωνα με το αρθ.80 παρ.2 του ΓΚΠΔ «Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι κάθε φορέας, οργάνωση ή ένωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχει το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος καταγγελία στην εποπτική αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει του άρθρου 77 και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 78 και 79, εφόσον θεωρεί ότι τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων δυνάμει του παρόντος κανονισμού παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας.». Στη σύγχρονη εποχή η μαζικότητα της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων, οι κίνδυνοι που αυτή εγκυμονεί για ευρύτερο αριθμό ανθρώπων, η ελλιπής ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, η εγγενής ανισότητα μεταξύ τεχνολογικών κολοσσών ως υπευθύνων επεξεργασίας και απλών χρηστών των υπηρεσιών τους ως υποκείμενα των δεδομένων καθιστά επιτακτική την ανάγκη θεσμοθέτησης μίας συλλογικής έννομης προστασίας, συναφούς προς την προβλεπόμενη από το Δίκαιο Προστασίας του Καταναλωτή «actio popularis».Συνεπώς αφενός ο εθνικός νομοθέτης αντίκειται με το παρόν άρθρο στον ΓΚΠΔ μη προβλέποντας για δυνατότητα των υποκειμένων ανάθεσης σε ΜΚΟ δικαστικής προσφυγής για λογαριασμό τους, αφετέρου αδικαιολόγητα δεν κάνει χρήση της διακριτικής του ευχέρειας, ώστε να προβλέψει τόσο για την δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης από ΜΚΟ για λογαριασμό του υποκειμένου όσο και τη δυνατότητα αυτόβουλης ενέργειας από πλευράς ΜΚΟ, εξασθενώντας την δυνατότητα προστασίας των υποκειμένων.Ως εκ τούτου, το παρόν άρθρο θα μπορούσε να διαμορφωθεί ως εξής:1. Όταν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά παραβιάζει τον ΓΚΠΔ, έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό, οργάνωση ή σωματείο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελληνική Επικράτεια, οι στόχοι του είναι προς το δημόσιο συμφέρον και δραστηριοποιείται στον τομέα προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων σε σχέση με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να υποβάλει στο όνομά του ενώπιον της Αρχής, να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του και να ασκήσει το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 εξ ονόματός του.2. Ο παραπάνω μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορέας έχει το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, να υποβάλει καταγγελία ενώπιον της Αρχής δυνάμει του άρθρου 77 και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 78 και 79.

3. 19 Αυγούστου 2019, 18:04: Η ρύθμιση είναι ατελής διότι δεν ρυθμίζει ουσιαστικά την δυνατότητα ενώσεων που προασπίζονται τα σχετικά δικαιώματα των υποκειμένων να ενεργούν χωρίς ειδική εντολή από αυτά, ειδικά στις περιπτώσεις μαζικών παραβιάσεων της νομοθεσίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Ελληνική Ένωση Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και Ιδιωτικότητας (HADPP)

4. 16 Αυγούστου 2019, 21:10: Η διάταξη επαναλαμβάνει απλά το αρ. 80 χωρίς να επιλέγει αν ο φορέας μπορεί να ασκήσει και το δικαίωμα αποζημίωσης, άρα χωρίς να δίνει αυτή τη δυνατότητα. Επίσης, δεν δίνει τη δυνατότητα να μπορεί ένας φορέας να κάνει καταγγελία χωρίς ανάθεση από το υποκείμενο (αρ. 80 παρ. 2 ΓΚΠΔ). Θεωρώ ότι υπό προϋποθέσεις θα έπρεπε να επιτρέπεται κι αυτό και θα διευκόλυνε περιπτώσεις υποκειμένων των δεδομένων σε μειονεκτική θέση όπως πχ με εκπροσώπηση από σωματεία εργαζομένων.

5. 16 Αυγούστου 2019, 17:35: Ποιο το σκεπτικό της εξάλειψης όλων των δυνατοτήτων της εκπροσώπησης των φυσικών προσώπων που αναφέρονταν στο άρθρο 68 του πρώτου Σχέδιου Νόμου (Άρθρο 80 ΓΚΠΔ);Το Άρθρο 42 του νέου Νόμου σχετικά με την “Εκπροσώπηση υποκειμένου των δεδομένων”, αφαίρεσε όλες τις δυνατότητες που θα απολάμβανε το φυσικό πρόσωπο και κρατώντας μόνο τα δικαιώματα του άρθρου 77.Συγκεκριμένα, με το νέο σχέδιο Νόμου ΔΕΝ δίνεται η δυνατότητα στα φυσικά πρόσωπα να αναθέσουν στις ΜΚΟ, οργανώσεις, σωματεία ή ενώσεις προσώπων:α) να υποβάλουν για λογαριασμό τους καταγγελία στην ΑΠΔΠΧ και να ασκήσουν τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 78 του Κανονισμού (Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά αρχής ελέγχου).β) να ασκήσουν για λογαριασμό τους τα δικαιώματα δικαστικής προσφυγής κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος επεξεργασίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 79 του Κανονισμού (Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία).γ) να ασκήσουν για λογαριασμό τους το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο

άρθρο 82 του Κανονισμού. Επιπλέον, εξαλείφθηκε η αναφορά για τις ΜΚΟ, οργανώσεις, σωματεία ή ενώσεις, να μπορούν να ασκήσουν τις καταγγελίες, προσφυγές και τα ένδικα μέσα για λογαριασμό περισσότερων φυσικών προσώπων καθώς επίσης, ότι δεν δικαιούνται αμοιβής από τα φυσικά πρόσωπα για την άσκηση των δικαιωμάτων τους, με εξαίρεση την καταβολή δικαστικών εξόδων ή άλλων εξόδων που σχετίζονται άμεσα με τη διαδικασία.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 43 Πεδίο εφαρμογής (Άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας)

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 18:01:** Ως προς τη δομή του Κεφαλαίου επισημαίνουμε εκ νέου ότι τα άρθρα 70, 71 και 73 του ΣχΝ εξειδικεύουν τις αρχές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 45 του σχεδίου νόμου (άρθρο 4 της Οδηγίας). Επομένως, και συστηματικά αλλά και ουσιαστικά θα έπρεπε να ενταχθούν ύστερα από αυτό.
- 2. 19 Αυγούστου 2019, 01:13:** Αναρωτιέμαι για ποιό λόγο δεν ακολουθήθηκε η σειρά των άρθρων της Οδηγίας κατά την ενσωμάτωση. Επίσης για ποιό λόγο στο άρθρο 4 της οδηγίας αντιστοιχούν περισσότερα άρθρα στο σχέδιο νόμου. Νομίζω ότι ολόκληρο το κεφάλαιο είναι τουλάχιστον δυσνόητο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 44 Ορισμοί (Άρθρο 3 της Οδηγίας)

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 07:46:** Προς επίρρωση των ορθών παρατηρήσεων που προηγήθηκαν, η επίσημη μετάφραση του αγγλικού κειμένου (wp258, παρ. 4) έχει ως εξής: Η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συνιστά αφ' εαυτής νόμιμο λόγο για την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων στο πλαίσιο της οδηγίας. Πρόκειται για σημαντική διαφοροποίηση σε σύγκριση με τον ΓΚΠΔ, η οποία μάλιστα αναφέρεται ρητώς στην αιτιολογική σκέψη 35, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διά νόμου ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να συμφωνήσει με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας. Υπό το πρίσμα αυτό, η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η οικειοθελής συμφωνία θα πρέπει να θεωρείται πρόσθετη διασφάλιση βάσει του δικαίου μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες ο νόμος προβλέπει επεξεργασία η οποία είναι ιδιαίτερως παρεμβατικού χαρακτήρα για το υποκείμενο των δεδομένων. Επομένως, απόκειται στον εθνικό νομοθέτη να αποφασίσει αν και σε ποιον βαθμό θα επιτρέψει την επεξεργασία των δεδομένων υπό την προϋπόθεση της οικειοθελούς συμφωνίας του υποκειμένου των δεδομένων και αν θα περιλαμβάνονται ειδικές κατηγορίες δεδομένων (βλ. σχετικά αιτιολογική σκέψη 37). Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων με σαφή και μη αμφιλεγόμενο τρόπο για τον οικειοθελή χαρακτήρα της συμφωνίας του, ενώ θα πρέπει επίσης να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων η δυνατότητα να ανακαλέσει τη συμφωνία του ανά πάσα στιγμή (για παράδειγμα, στην περίπτωση συλλογής δακτυλικών αποτυπωμάτων ή βιολογικών δειγμάτων).
- 2. 19 Αυγούστου 2019, 18:11:** Αναφορικά με τον ορισμό της συγκατάθεσης που περιλαμβάνεται στο άρθρο 44 πρέπει να σημειώσουμε τα εξής: Η Οδηγία 2016/680 ούτε περιλαμβάνει ορισμό της συγκατάθεσης ούτε προβλέπει τη συγκατάθεση ως νόμιμη βάση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων. Αντιθέτως, η αιτιολογική σκέψη 35 αναφέρει ότι «η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 δεν θα πρέπει να παρέχει νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές», ενώ η αιτιολογική σκέψη 37 συμπληρώνει το εν λόγω σκεπτικό σχετικά με τα ευαίσθητα δεδομένα αναφέροντας ότι «η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων δε θα πρέπει να παρέχει αυτή καθαυτή νομική βάση για την επεξεργασία τέτοιων ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές». Μάλιστα η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 για την προστασία των δεδομένων με την από 29.11.2017 Γνώμη της υπό τον τίτλο «Opinion on some key issues of the Law Enforcement Directive (EU 2016/680) – wp258» προβλέπει ρητά και με σαφήνεια στη σελίδα 9 ότι η συγκατάθεση δεν μπορεί ποτέ από μόνη της να αποτελέσει νόμιμη βάση για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων της Οδηγίας 2016/680. Συγκεκριμένα το κείμενο έχει ως εξής «The consent of the data subject can never in itself constitute a legal ground for the processing of special categories of data in the context of the Directive. This is a major difference in comparison to the GDPR and this difference is stressed explicitly in Recital 35

which considers that Member States may provide by law, that the data subject may agree to the processing of his or her personal data for the purposes of this Directive. In the light of this, the WP29 concludes that voluntary agreement should only be considered as an additional safeguard under the law in cases in which processing that is particularly intrusive to him or her are envisaged by law. Therefore, it is for the national legislator to decide whether and to what extent to allow for data processing under the precondition of the data subject's voluntary agreement and whether to include special categories of data (see on this Recital 378). In such cases, the data subject should be informed in a clear and unambiguous manner by the competent authority about the voluntary nature of his/her agreement and should be given the possibility to withdraw it at any time (for example, in the case of collection of fingerprints or biological samples)» Επομένως, ζητείται η διαγραφή του ορισμού της συγκατάθεσης και η πλήρης εναρμόνιση των διατάξεων του ΣχΝ με τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/680.

3. 17 Αυγούστου 2019, 10:02: Έχω τη γνώμη ότι θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι «αρμόδιες αρχές» ή να προσδιοριστούν τα κριτήρια καθορισμού τους, όπως τούτο συνάγεται από το γράμμα της Οδηγίας 2016/680, ούτως ώστε να υπάρχει μια πιο σαφή κατεύθυνση στους εφαρμοστές του δικαίου, ως υπεύθυνοι επεξεργασίας, για το πότε εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κεφαλαίου και εκφεύγουν, επομένως, από την υποχρέωση εφαρμογής του ΓενΚαν.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 46 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 10 της Οδηγίας)

Σχόλια

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 18:22:** Θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι, πρέπει να προστεθεί ένα άρθρο που να θεμελιώνει τη νομιμότητα της επεξεργασίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της Οδηγίας. Τόσο ως προς τα προσωπικά δεδομένα εν γένει και κατά μείζονα λόγο για τις ειδικές κατηγορίες δεδομένων (άρθρο 46 σχεδίου νόμου) δεν αρκεί να είναι «αναγκαία για την ενάσκηση των καθηκόντων». Εξάλλου, η σχετική ρύθμιση δεν συνιστά καθεαυτή «νομική βάση». Επισημαίνεται ότι επιβάλλεται η συμπλήρωση των ουσιαστικών προϋποθέσεων νομιμότητας της επεξεργασίας με αναφορά σε νομικές βάσεις α) νόμος ή το δίκαιο της Ένωσης, β) προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου φυσικού προσώπου, γ) επεξεργασία που αφορά σε δεδομένα τα οποία έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από το υποκείμενο των δεδομένων.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 47 Επεξεργασία για άλλους σκοπούς (άρθρο 4 της Οδηγίας)

- 1. 17 Αυγούστου 2019, 10:59:** Για λόγους νομικής σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, πλέον των ανωτέρω κριτηρίων, πρέπει να προστεθεί η προϋπόθεση της συμβατότητας των σκοπών, όπως τούτη συνάγεται ρητώς στο άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β της Οδηγίας και στο άρθρο 45 παρ. 1 στοιχ. β' του παρόντος νομοσχεδίου. Το ότι δυο σκοποί εμπίπτουν στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας δεν συνεπάγεται, αυτοδικαίως, η συμβατότητά τους, όπως ρητώς έχει σημειώσει σε σχετική γνώμοδότησή του ο EDPS.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 49 Συγκατάθεση

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 18:13:** Επαναλαμβάνουμε ότι η Οδηγία 2016/680 δεν προβλέπει τη συγκατάθεση ως νόμιμη βάση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων. Μάλιστα, η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 για την προστασία των δεδομένων με την από 29.11.2017 Γνώμη της υπό τον τίτλο «Opinion on some key issues of the Law Enforcement Directive (EU 2016/680) – wp258» προβλέπει ρητά και με σαφήνεια στη σελίδα 9 ότι η συγκατάθεση δεν μπορεί ποτέ από μόνη της να αποτελέσει νόμιμη βάση για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων της Οδηγίας 2016/680. Συγκεκριμένα

το κείμενο έχει ως εξής «The consent of the data subject can never in itself constitute a legal ground for the processing of special categories of data in the context of the Directive. This is a major difference in comparison to the GDPR and this difference is stressed explicitly in Recital 35 which considers that Member States may provide by law, that the data subject may agree to the processing of his or her personal data for the purposes of this Directive. In the light of this, the WP29 concludes that voluntary agreement should only be considered as an additional safeguard under the law in cases in which processing that is particularly intrusive to him or her are envisaged by law. Therefore, it is for the national legislator to decide whether and to what extent to allow for data processing under the precondition of the data subject's voluntary agreement and whether to include special categories of data (see on this Recital 378). In such cases, the data subject should be informed in a clear and unambiguous manner by the competent authority about the voluntary nature of his/her agreement and should be given the possibility to withdraw it at any time (for example, in the case of collection of fingerprints or biological samples)». Επομένως ζητούμε την διαγραφή του Άρθρου 49 και την εναρμόνιση του ΣχΝ με τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/680, τις οποίες παραβιάζει επί του παρόντος.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 51 Εμπιστευτικότητα

1. **19 Αυγούστου 2019, 13:39:** Σε ότι αφορά την ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ, η πρόταση του σχεδίου Νόμου είναι «εγκληματικά» απλοϊκή για κάτι το οποίο πουθενά και ρητά δε δεσμεύει εγγράφως τους διαχειριστές των δεδομένων. Από πού προκύπτει ότι οι εκάστοτε διαχειριστές δεσμεύονται; Φρονώ ότι είναι απαραίτητη η αναφορά α) του τρόπου δέσμευσης (π.χ. συγγραφή πρωτοκόλλων εμπιστευτικότητας) και β) οι ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση καταστρατήγησης του πρωτοκόλλου εμπιστευτικότητας από τους διαχειριστές-επεξεργαστές.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 53 Γενικές πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων (άρθρο 12 της Οδηγίας)

1. **20 Αυγούστου 2019, 14:26:** Επειδή τα δικαιώματα πρόσβασης, διόρθωσης και διαγραφής αφορούν στα προσωπικά δεδομένα, ενώ το δικαίωμα του περιορισμού αφορά στην επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων, το στοιχείο β) του άρθρου 53 του προτεινόμενου νόμου πρέπει να επαναδιατυπωθεί ως: β) το δικαίωμα του υποκειμένου να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή των προσωπικών δεδομένων ή περιορισμό της επεξεργασίας, Αντίστοιχη τροποποίηση της διατύπωσης πρέπει να γίνει και στο άρθρο 59 του προτεινόμενου νόμου.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 59 Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων σε ποινικές έρευνες και διαδικασίες (Άρθρο 18 της Οδηγίας)

1. **20 Αυγούστου 2019, 14:59:** Στο άρθρο 59 του προτεινόμενου νόμου, να γίνει η αλλαγή από το εσφαλμένο στο ορθό: «... τω άρθρων 54 έως και 56, ...», στο ορθό «των άρθρων».

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε η σχετική νομοτεχνική βελτίωση .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 64 Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων (Άρθρο 31 της Οδηγίας)

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:28:** Κατά την αιτιολογική σκέψη 62 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, η ενημέρωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρέπει να περιέχει και συστάσεις προς το υποκείμενο των δεδομένων, που αυτό μπορεί να λάβει, για τον μετριασμό δυνητικών δυσμενών συνεπειών. Η ενημέρωση για την παραβίαση των προσωπικών δεδομένων είναι απαραίτητη όταν εξαιτίας της απειλείται υψηλός κίνδυνος για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων, προκειμένου τα πρόσωπα να λάβουν τις αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφύγουν ή να περιορίσουν τις δυσμενείς συνέπειες, που περιλαμβάνουν τη σωματική, υλική ή ηθική βλάβη, όπως απώλεια του ελέγχου επί των προσωπικών τους δεδομένων, περιορισμό των δικαιωμάτων τους, διακρίσεις, κατάχρηση ή υποκλοπή ταυτότητας, οικονομική απώλεια, παράνομη άρση της ψευδωνυμοποίησης, βλάβη της φήμης, απώλεια της εμπιστευτικότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προστατεύονται από επαγγελματικό απόρρητο ή άλλο σημαντικό οικονομικό ή κοινωνικό μειονέκτημα για το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο. Κρίσιμη για τον ενωσιακό νομοθέτη δεν είναι απλώς η υποχρέωση ενημέρωσης από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, αλλά και η προαπαιτούμενη βαθιά γνώση των συνεπειών μιας παραβίασης και αίσθημα ευθύνης που αποδεικνύεται με πρόβλεψη, από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, μέτρων που δύναται να λάβει το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων για μετριασμό των συνεπειών της παραβίασης, τα οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να επικοινωνήσει προς το υποκείμενο των δεδομένων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να συστήσει στο υποκείμενο των δεδομένων μέτρα που αυτό μπορεί να λάβει για να μετριαστούν οι συνέπειες της παραβίασης των προσωπικών του δεδομένων, κάτι που δεν προβλέπεται ούτε στην κατά παραπομπή αναφερόμενη περίπτωση δ' της παρ. 3 του άρ. 63, και πρέπει να συμπληρωθεί με προσθήκη εδαφίου στο τέλος της παραγράφου 2 του άρ. 64, του οποίου η διατύπωση θα έχει ως εξής: 2. Κατά τη γνωστοποίηση ... παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας περιλαμβάνει στην ενημέρωση συστάσεις προς το υποκείμενο των δεδομένων για τον μετριασμό δυνητικών δυσμενών συνεπειών. Ταυτόχρονα, να αντικατασταθεί στην παρ. 1 του άρ. 64 ο όρος "το περιστατικό" με τον όρο "την παραβίαση".
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 65 Εκτίμηση αντικτύπου της επεξεργασίας στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 27 της Οδηγίας)

1. **20 Αυγούστου 2019, 19:27:** Καθώς ο θεσμός της εκτίμησης αντικτύπου είναι καινοφανής στο ελληνικό δίκαιο, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστεί στην πρώτη παράγραφο του άρθρου το ότι η αξιολόγηση των συνεπειών της επεξεργασίας γίνεται με «εκτίμηση αντικτύπου». Η εκτίμηση αντικτύπου (ΡΙΑ) αποτελεί μια διαδικασία εμπέδωσης και απόδειξης της συμμόρφωσης, βρίσκεται, δε, σε συνεχή βελτίωση. Το βάρος της διενέργειας της εκτίμησης αντικτύπου φέρει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή / και ο εκτελών την επεξεργασία. Ενδέχεται να χρειαστούν επαναλήψεις της διαδικασίας για να επιτευχθεί ένα αποδεκτό σύστημα προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Απαιτείται επίσης η παρακολούθηση των αλλαγών με την πάροδο του χρόνου (στις συνθήκες και σκοπούς της επεξεργασίας, τα μέτρα, τους κινδύνους, κ.λπ.), και επικαιροποίηση κάθε φορά που συμβαίνει μια σημαντική αλλαγή. Παράλληλα, η εμπλοκή της Αρχής στην εκτίμηση αντικτύπου έχει αποκλειστικά τον χαρακτήρα διαβούλευσης, και αυτό πρέπει να αποτυπωθεί στο άρθρο. Να επαναδιατυπωθούν οι παράγραφοι 1, 3, και 5 του άρθρου 65 ως εξής: 1. Εάν μια μορφή επεξεργασίας, ιδίως όταν χρησιμοποιούνται νέες τεχνολογίες, ενδέχεται να δημιουργήσει σημαντικό κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα των ενδιαφερομένων λόγω της φύσης, του πεδίου εφαρμογής, των συνθηκών και των σκοπών της επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας αξιολογεί πρώτα τις συνέπειες της επεξεργασίας για τα υποκείμενα των δεδομένων, διενεργώντας εκτίμηση αντικτύπου στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των προβλεπόμενων πράξεων επεξεργασίας. 3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαβουλεύεται με την Αρχή όταν, μετά τη διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου, δεν μπορεί να βρει επαρκή μέτρα για τη μείωση των κινδύνων σε αποδεκτό επίπεδο, ιδίως όταν η επεξεργασία περιλαμβάνει την κατάρτιση προφίλ ή τη λήψη αυτοματοποιημένων αποφάσεων. 5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαρκώς ελέγχει κατά πόσον η επεξεργασία ακολουθεί τις απαιτήσεις που προέκυψαν από την εκτίμηση αντικτύπου, τηρεί αρχείο της εκτίμησης αντικτύπου και όταν κρίνεται απαραίτητο, προβαίνει σε επικαιροποίηση της εκτίμησης αντικτύπου.
2. **16 Αυγούστου 2019, 21:08:** Η διάταξη της παρ. 3 με την οποία «Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δύναται να εμπλέκει την Αρχή κατά την εφαρμογή της εκτίμησης αντικτύπου» αντίκειται στο πνεύμα της οδηγίας και της τροποποίησης των διατάξεων για τα προσωπικά δεδομένα. Η Αρχή μπορεί να εμπλακεί μόνο μετά τη διενέργεια της εκτίμησης αντικτύπου,

για διαβούλευση. Ο φορέας έχει το δικό του DPO για να ζητήσει βοήθεια και αυτός μπορεί να λάβει κατευθύνσεις από την Αρχή.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 66 Συνεργασία με την Αρχή (άρθρο 26 της Οδηγίας)

1. **16 Αυγούστου 2019, 21:25:** Παρ. 1 Αντί για «σημαντικό κίνδυνο» να ακολουθηθεί η ορολογία της οδηγίας (μεγάλο κίνδυνο) Παρ. 6 Η διάταξη αυτή δεν προβλέπεται στην οδηγία και δημιουργεί τον κίνδυνο να ξεκινήσει μια «επικίνδυνη» επεξεργασία χωρίς διαβούλευση και να δημιουργηθούν τετελεσμένα.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 68 Αρχεία των δραστηριοτήτων επεξεργασίας (άρθρο 24 της Οδηγίας)

1. **16 Αυγούστου 2019, 21:45:** Άρθρο 68 παρ. 3 Τα αρχεία δραστηριοτήτων να τηρούνται «γραπτώς, μεταξύ άλλων σε ηλεκτρονική μορφή» (αρ. 24 οδηγίας) κι όχι «εγγράφως» που αναφέρει ο νόμος.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε σχετική νομοτεχνική βελτίωση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 73 Διόρθωση και διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμός της επεξεργασίας (άρθρο 5 της Οδηγίας)

1. **19 Αυγούστου 2019, 19:52:** Το Άρθρο 73 του ΣχΝ δεν προβλέπει τις κατάλληλες προθεσμίες που ο ενωσιακός νομοθέτης με το Άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/680 τον καλεί να ρυθμίσει. Συγκεκριμένα, το Άρθρο 73 του ΣχΝ, θα πρέπει να περιγράφει με σαφήνεια τις κατάλληλες προθεσμίες για τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή για την περιοδική επανεξέταση της αναγκαιότητας αποθήκευσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενώ η μέριμνα για την τήρηση των προθεσμιών αυτών θα πρέπει να εξασφαλίζεται (όπως ο ενωσιακός νομοθέτης προβλέπει στο Άρθρο 5 της Οδηγίας), μέσω δικονομικών μέτρων. Αντίθετα το άρθρο 73 του παρόντος, απλά αναδιατυπώνει με γενικό και ασαφή τρόπο άλλες διατάξεις της Οδηγίας. Συγκεκριμένα: Η παράγραφος 1 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 4, παρ. 1 περίπτωση δ' της Οδηγίας 2016/680 (διαγραφή δεδομένων που δεν πληρούν την αρχή της ακρίβειας των δεδομένων).

– Η παράγραφος 2 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 16 της Οδηγίας, παρ.2, σχετικά με το Δικαίωμα Διαγραφής του υποκειμένου των δεδομένων.

– Τέλος η παράγραφος 3 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 16 της Οδηγίας, παρ. 6, σχετικά με την υποχρέωση ενημέρωσης των αποδεκτών για τη διαγραφή/διόρθωση των δεδομένων. Συνεπώς, το Άρθρο 73 δεν πραγματώνει αυτό που ο τίτλος του υποστηρίζει, τη μεταφορά δηλαδή του Άρθρου 5 της Οδηγίας 2016/680. Επομένως, η εκδοχή αυτή του Άρθρου 73 δεν βρίσκεται σε συμφωνία με τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 5 της Οδηγίας και δεν ρυθμίζει τα όσα προβλέπει ο ενωσιακός νομοθέτης. Προτείνουμε την άμεση ενημέρωση των διατάξεων του άρθρου 73.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 84 Καταργούμενες διατάξεις

- 1 **20 Αυγούστου 2019, 16:46:** Η διατήρηση περισσότερων νόμων μόνο προβλήματα μπορεί να επιφέρει. Ή θα πρέπει να διατηρηθεί και τροποποιηθεί εξολοκλήρου ο ίδιος ο 2472/97, είτε θα πρέπει να καταργηθεί συνολικά και α) οι ορισμοί να αντλούνται απευθείας από τον Κανονισμό, β) οι υπόλοιπες απαραίτητες διατάξεις του να ενσωματωθούν στο νέο νόμο. Ωστόσο κατά την γνώμη μου χρειάζεται ένα ενιαίο και πλήρες νομοθετικό κείμενο, επομένως οι ορισμοί πρέπει να ενσωματωθούν πλήρως στο νομοσχέδιο. Με την υπάρχουσα μορφή, κοιτάμε πότε τον 2472/92 (π.χ. για τους ορισμούς), πότε τον κανονισμό (όπου έχει άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με την ατυχή διατύπωση του νομοσχεδίου), και πότε τον υπό ψήφιση νόμο. Αστείο και επικίνδυνο, δεδομένου ότι βασική αρχή του ίδιου του Κανονισμού είναι η διαφάνεια.

- 2 19 Αυγούστου 2019, 18:49:** Σε σχέση με το Άρθρο 84 (Καταργούμενες διατάξεις) θα θέλαμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα: Οι διατάξεις του ν. 2472/97 που δεν καταργούνται, εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα διάφορες δραστηριότητες του κράτους. Η εξαίρεση αυτή έχει επικριθεί έντονα, καθώς -εξαιρώντας από την εφαρμογή της νομοθεσίας σημαντικούς τομείς που εντάσσονται στον σκληρό πυρήνα της άσκησης δημόσιας εξουσίας – έθετε και ζητήματα αντισυνταγματικότητας, αλλά και αντίθεσης στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Η διατήρηση των ρυθμίσεων αυτών θέτει όμως και σοβαρότατο ζήτημα ερμηνείας και εφαρμογής του Κεφαλαίου Δ' του σχεδίου νόμου (που ενσωματώνει την Οδηγία 2016/680/ ΕΕ) που αναφέρεται ακριβώς σε αυτές τις δραστηριότητες που η διατηρούμενη σε ισχύ ρύθμιση εξαιρεί από την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, η διατηρούμενη διάταξη ρυθμίζει με αποσπασματικό και εμβληματικό τρόπο τη χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης σε δημόσιους χώρους. Το Σχέδιο νόμου της α' νομοπαρασκευαστικής επιτροπής (άρθρο 28), ιδίως όπως διαμορφώθηκε ύστερα από τη διαβούλευση, περιελάμβανε ειδικό άρθρο το οποίο λάμβανε υπόψη το άρθρο 14 του ν. 3917/11 και το σχέδιο π.δ. που είχε συνταχθεί αλλά δεν εκδόθηκε (με αποτέλεσμα να μείνει ανενεργός η ρύθμιση), τις γνωμοδοτήσεις της ΑΠΔΠΧ (1/2009, και 2/2010) και τις παρατηρήσεις αυτής. Στις διατηρούμενες ρυθμίσεις περιλαμβάνεται και αυτή που αφορά τη δημοσιοποίηση ονομάτων και στοιχείων συλληφθέντων κλπ. Η ρύθμιση αυτή από νομοτεχνική και ουσιαστική άποψη είναι ιδιαίτερα προβληματική και έχει επικριθεί έντονα. Το σχέδιο νομού της α' νομοπαρασκευαστικής (άρθρο 30) περιείχε σχετική ρύθμιση που επιχειρούσε τη στάθμιση μεταξύ των αναγκών της δίωξης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων με την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων, ιδίως αυτών που δεν έχουν ακόμη κριθεί από δικαστήριο, τόσο ως προς την προστασία προσωπικών δεδομένων όσο και σε σχέση με το τεκμήριο αθωότητας. Τέτοια ρύθμιση δεν έχει περιληφθεί στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Αντίθετα προτείνεται η διατήρηση σε ισχύ η ρύθμιση του ν. 2472/97, αγνοώντας και προτάσεις που έχει διατυπώσει και ο Άρειος Πάγος (Διοικητική Ολομέλεια) και απευθύνει προς τη β' νομοπαρασκευαστική επιτροπή
- 3 .19 Αυγούστου 2019, 14:37:** Κατά την άποψή μου, αποτελεί ατυχή επιλογή του νομοθέτη η διατήρηση διατάξεων του ν. 2472/1997 που θα δημιουργήσει ερμηνευτικές δυσκολίες και ανασφάλεια δικαίου. Προτείνω οι διατηρούμενες διατάξεις να εισαχθούν αυτούσιες στο νόμο, ενόψει της μικρής έκτασής τους, ώστε να μην χρειάζεται κανείς να ανατρέξει ερμηνευτικά σε πολλούς νόμους, εκ των οποίων κάποιοι τελούν υπό κατάργηση (όπως π.χ ο ν. 3917/2011 περί διατήρησης δεδομένων ηλεκτρονικών επικοινωνιών). Ειδικότερα, το διατηρούμενο άρθρο 2 εδ. β του ν. 2472/1997 αφορά τα (πρώην) «ευαίσθητα» δεδομένα, νυν «ειδικών κατηγοριών» κατά ΓΚΠΔ, είχε προστεθεί με την παρ 2 του ν. 4205/2013 (ΦΕΚ Α 242/6.11.2013) και αναφέρεται στη δημοσιοποίηση δεδομένων για ποινικές δίωξεις και αδικήματα των άρθρων 187 και 187Α του ΠΚ, (τα οποία έχουν αλλάξει με το νέο Ποινικό Κώδικα ν. 4619/2019) με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα Πρωτοδικών ή Εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί το εφετείο. Στο μέτρο που η διαδικασία δημοσιοποίησης αφορά τόσο τον ΓΚΠΔ όσο και την Οδηγία 680/2016, τα οποία ενσωματώνει το ΣχΝ, θα ήταν χρήσιμο να επαναληφθεί αυτούσια και εδώ, όπως και τα αδικήματα που αφορά (π.χ το νέο άρθρο 187Α του ΠΚ αφορά, εκτός από τρομοκρατικές πράξεις, και τη σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης). Ομοίως, το άρθρο 3 εδ. 3 αναφέρεται στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι (άρθρο 11 Συντ) και στους όρους λειτουργίας των συσκευών καταγραφής ήχου ή εικόνας και χρήσης του αποδεικτικού υλικού προς βεβαίωση τέλεσης αδικημάτων που επάγονται σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια (είναι απορίας άξιο για ποιο λόγο δεν αξιοποιήθηκαν τα σχόλια που είχαν διατυπωθεί στο άρθρο 28 του προηγούμενου ΣχΝ της 5.3.2018 και οι αναγκαίες βελτιώσεις του σύμφωνα με τη νομολογία της ΑΠΔΠΧ;). Στην ίδια λογική, αφού το ΣχΝ περιέχει διατάξεις περί ΑΠΔΠΧ, ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί α) η διατήρηση του άρθρου 15 παρ 1 του ν. 2472/1997 περί σύστασης της Αρχής ενώ η ίδια διάταξη μπορεί κάλλιστα να τεθεί εκ νέου ως «επανασύσταση» στο άρθρο 9 του ΣχΝ ; β) γιατί επιλέχθηκε ακόμα η διατήρηση του άρθρου 18 παρ 3 ν. 2472/1997 περί πειθαρχικής ευθύνης του Προέδρου και των μελών της ΑΠΔΠΧ αφού η παράγραφος αυτή μπορεί να ενσωματωθεί κάλλιστα, για λόγους ενότητας, είτε στο άρθρο 12 του ΣχΝ για τα κωλύματα και ασυμβίβαστα είτε ακόμα στο άρθρο 16 για τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών της ΑΠΔΠΧ; Η ίδια παρατήρηση ισχύει για το ν. 3917/2011 περί διατήρησης δεδομένων ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΦΕΚ Α 22/21.02.2011). Ο νόμος αυτός, έπρεπε να έχει ήδη αντικατασταθεί με νόμο συμβατό με τον Χάρτη, μετά την ακύρωση από το ΔΕΕ, το έτος 2014, της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ για τη διατήρηση δεδομένων, μετά από προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλαν το Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας και το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Αυστρίας, στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C 293/12 και C 594/12 (Digital Rights Ireland). Δεν είναι γνωστό που κατέληξε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή που είχε συσταθεί προ 4 περίπου ετών, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μήπως χάθηκε μια ευκαιρία για να οριστούν με σαφήνεια τόσο η νόμιμη περίοδος διατήρησης συνδρομητικών στοιχείων από τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσο και οι όροι πρόσβασης σε αυτά των δικαστικών αρχών;
- 4 19 Αυγούστου 2019, 21:52:** Εκτός της ερμηνευτικής δυσκολίας που θα προκύψει, καθώς δεν καταργούνται κάποιες διατάξεις του ΓΚΠΔ (δεν θα ήταν ευκολότερο αυτές οι διατάξεις να ενσωματωθούν στο νέο;), να σημειωθούν τα εξής: Οι διατάξεις του ν. 2472/97 που δεν καταργούνται, εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της

νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα διάφορες δραστηριότητες του κράτους. Αυτές είναι κυρίως εντός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2016/680 (ανακοίνωση και δημοσιοποίηση δεδομένων, συστήματα βιντεοεπιτήρησης σε δημόσιους χώρους), κάποιες είναι εντός του ΓΚΠΔ (κάμερες για προστασία προσώπων και πραγμάτων, καθώς και για τη διαχείριση της κυκλοφορίας) άλλες είναι εκτός και των 2 (εθνική ασφάλεια). Προφανώς δεν μπορεί να εξαιρεθούν οι δύο πρώτες κατηγορίες από το πεδίο εφαρμογής. Άλλωστε η Αρχή τα έχει επισημάνει αυτά από το 2009 και το 2010 (γνωμοδοτήσεις 1/2009, και 2/2010) ενώ έχει θεσπιστεί και το αρ. 14 του ν. 3917/2011 για να θεραπεύσει τα ζητήματα αντισυνταγματικότητας στη χρήση καμερών από το δημόσιο τομέα σε δημόσιους χώρους, διάταξη η οποία λόγω της μη έκδοσης του ΠΔ που προβλέπεται έχει μείνει στην πράξη ανενεργή. Συνεπώς, η διάταξη του σχεδίου δεν μπορεί να μείνει ως έχει (ζήτημα αντισυνταγματικότητας) ενώ ακόμα κι αν παραμείνει, οποιαδήποτε χρήση καμερών από δημόσια αρχή σε δημόσιο χώρο θα κρίνεται μη νόμιμη, λόγω μη ορθής νομικής βάσης. Στο προηγούμενο ΣχΝ υπήρχε ειδικό άρθρο (το 28) για τη Χρήση συστημάτων λήψης ή/και καταγραφής ήχου και εικόνας σε δημόσιους χώρους, για το οποίο μάλιστα η Αρχή είχε ζητήσει περαιτέρω βελτιώσεις. Σκόπιμο επίσης θα ήταν να τροποποιηθεί και το αρ. 14 το ν. 3917/2011.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις κρίθηκε αναγκαία η διατήρηση των άρθρων αυτών .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 Έναρξη ισχύος

15 Αυγούστου 2019, 14:34: Στα παρακάτω άρθρα, να γίνουν οι αλλαγές από το εσφαλμένο στο ορθό: Άρθρο 27 «7. Οι παράγραφοι ... να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης.», στο ορθό «αποθηκευτούν» Άρθρο 74 «2. ... αποδεκτών του δεδομένων.», στο ορθό «αποδεκτών των δεδομένων.» Άρθρο 62 «3. ... α) ... μέτρα, όπως η κρυπτογράφηση, μέσω της οποίας τα δεδομένα καθίσταται, στο ορθό «καθίστανται» Άρθρο 82 «2. ... στ) εάν έχουν ήδη διαταχθεί σε βάρος της αρμόδιας αρχής», στο ορθό «της αρμόδιας αρχής» Άρθρο 76 «2. ... και την ώρα της καταγραφής.», στο ορθό «και την ώρα της διαβίβασης.» Άρθρο 38 «1. ... πρότυπο EN-ISO/IEC 17065/2012», στο ορθό «17065:2012» Άρθρο 29 «1. ... γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και», στο ορθό «γ) η ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και» Άρθρο 30 «1. ... γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και» Άρθρο 55 «1. ... ε) ... ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, για τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον», στο ορθό «ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον» Άρθρο 44 «1. ... ιδ) «ειδικές κατηγορίες δεδομένων»: ... που αφορούν την υγεία, δεδομένα που αφορούν τη σεξουαλική ζωή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό», στο ορθό «που αφορούν στην υγεία, δεδομένα που αφορούν στη σεξουαλική ζωή ή στον σεξουαλικό προσανατολισμό» Άρθρο 62 «1. ... όσον αφορά την επεξεργασία», στο ορθό «όσον αφορά στην επεξεργασία» Άρθρο 76 «1. ... α) ... όσον αφορά την προστασία», στο ορθό «όσον αφορά στην προστασία» Άρθρο 76 «1. ... β) ... όσον αφορά την προστασία τους.», στο ορθό «όσον αφορά στην προστασία τους.» Άρθρο 22 «2. ... δ) είναι απαραίτητη για την λήψη ανθρωπιστικών μέτρων•», στο ορθό «για τη λήψη» Άρθρο 75 «1 Εάν», στο ορθό «1. Εάν» Άρθρο 44 «1. ... ιζ) «Συγκατάθεση»: ...», στο ορθό «ιζ) «συγκατάθεση»: ...» Άρθρο 10 «2. Η Αρχή», στο ορθό «2. Η Αρχή» (ελληνικό κεφαλαίο γράμμα Η) Άρθρο 33 «5. ... από το προηγούμενο εδάφιο», στο ορθό «το» (ελληνικό μικρό γράμμα ο) Άρθρο 40 «2. ... β) οποιοσδήποτε ενέργειες στις οποίες πρόβη ο φορέας», στο ορθό «ο φορέας» (ελληνικό μικρό γράμμα ο) Άρθρο 18 «2. Υπάλληλοι ... Αρχής επί δύο (2) έτη», στο ορθό «δύο (2) έτη» Άρθρο 28 «2. Στο πλαίσιο ... «Ανεξάρτητες Εποπτικές Αρχές», στ)», στο ορθό «στ)» Άρθρο 31 «3. Εφόσον ... των δύο (2) εβδομάδων.», στο ορθό «(2) εβδομάδων.» Άρθρο 47 «Άρθρο 47 Επεξεργασία για άλλους σκοπούς (άρθρο 4 της Οδηγίας)», στο ορθό «(άρθρο 4 της Οδηγίας)» Άρθρο 78 «(άρθρο 39 της Οδηγίας)», στο ορθό «Οδηγίας)» Άρθρο 80 «(άρθρα 54 και 56 της Οδηγίας)», στο ορθό «Οδηγίας)» Άρθρο 3 «2. Τα συμβαλλόμενα ... ΓΚΠΔ . Άλλα κράτη ...», στο ορθό «ΓΚΠΔ. Άλλα» Άρθρο 3 «3. Τα συνδεδεμένα ... πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου , τελούν», στο ορθό «Συμβουλίου, τελούν» Άρθρο 13 «1. ... ε) κατόπιν ... μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ,», στο ορθό «Ένωσης,» Άρθρο 30 «3. Εκτός από όσα ... επιστημονικοί ή στατιστικοί σκοποί , εκτός», στο ορθό «σκοποί, εκτός» Άρθρο 31 «1. ... εξαίρεση τότε , όταν η παροχή», στο ορθό «τότε, όταν» Άρθρο 31 «1. ... α) ... υποκείμενο των δεδομένων , ο σκοπός», στο ορθό «δεδομένων, ο σκοπός» Άρθρο 40 «1. ... γ) για παραβάσεις των άρθρων 5, 6, 7, 22, 24, 26, 27 (πλην της παραγράφου 7), στο ορθό «24, 26» Άρθρο 40 «2. ... γ) τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις του φορέα του δημόσιου τομέα ,», στο ορθό «τομέα,» Άρθρο 48 «υποκειμένου των δεδομένων. Οι εν λόγω διασφαλίσεις», στο ορθό «δεδομένων. Άρθρο 60 «3. ... α) ... παράνομη ,πρέπει να ενημερώσει τον υπεύθυνο επεξεργασίας χωρίς», στο ορθό «παράνομη, πρέπει» Άρθρο 62 «2. ... α) ... που σχετίζονται με την επεξεργασία • και», στο ορθό «επεξεργασία• και» Άρθρο 66 «την Αρχή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της .», στο ορθό «της.» Άρθρο 68 «1. ... α) ... υπεύθυνου επεξεργασίας και ΥΠΔ •», στο ορθό «υπεύθυνου επεξεργασίας και ΥΠΔ•» Άρθρο 78 «5. ... και της αστυνομικής συνεργασίας δεν επηρεάζονται .», στο ορθό «δεν επηρεάζονται.» Άρθρο 80 «προσωπικού χαρακτήρα, που έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο», στο ορθό «χαρακτήρα, που» Άρθρο 84 «... σ' αυτό , του τρίτου έως και του τελευταίου εδαφίου», στο ορθό «σ' αυτό, του» Άρθρο 84 «της Αρχής με την παράγραφο 1 του άρθρου 15 και του άρθρου 18 παράγραφος 3,τα», στο ορθό «3, τα» Άρθρο

31 «1. ... σχετικά με τη σκοπούμενη περαιτέρω επεξεργασία :», στο ορθό «επεξεργασία:» Άρθρο 33 «1. Εκτός ... α) ... των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1», στο ορθό «β'» Άρθρο 33 «Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων/ Ανακοίνωση», στο ορθό «δεδομένων / Ανακοίνωση» Άρθρο 22 «3. Στις περιπτώσεις ... β) ... προσδιορισμός τού εάν και», στο ορθό «προσδιορισμός του»

Άρθρο 62 «3. ... α) την απαγόρευση της πρόσβασης», στο ορθό «α) την απαγόρευση της» Άρθρο 62 «3. ... β) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης», στο ορθό «β) την αποτροπή τής» Άρθρο 62 «3. ... γ) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης εισαγωγής», στο ορθό «γ) την αποτροπή τής» Άρθρο 62 «3. ... δ) την αποτροπή τής χρήσης», στο ορθό «δ) την αποτροπή τής» Άρθρο 62 «3. ... η) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης», στο ορθό «η) την αποτροπή τής» Άρθρο 27 «4. ... 2 του ΓΚΠΔ», στο ορθό «2 του ΓΚΠΔ.» Άρθρο 27 «5. ... ΓΚΠΔ», στο ορθό «ΓΚΠΔ.» Άρθρο 29 «1. ... β) ... εκτελούντες την επεξεργασία», στο ορθό «επεξεργασία•» Άρθρο 31 «1. ... α) ... ότι είναι χαμηλό.», στο ορθό «ότι είναι χαμηλό•» Άρθρο 49 «3. ... της. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται γι' αυτό το δικαίωμά του πριν», στο ορθό «γι' αυτό» Άρθρο 54 «2. ... υποκειμένου εφ' όσον αυτό είναι αναγκαίο:», στο ορθό «εφ' όσον» Άρθρο 2 «1. Οι διατάξεις», στο ορθό «1. Οι» Άρθρο 12 «2. Είναι ασυμβίβαστη», στο ορθό «2. Είναι ασυμβίβαστη» Άρθρο 16 «8. Για την εξασφάλιση», στο ορθό «8. Για την εξασφάλιση» Άρθρο 21 «1. Η επεξεργασία», στο ορθό «1. Η επεξεργασία» Άρθρο 21 «3. Ο υπεύθυνος», στο ορθό «3. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 22 «3. Στις περιπτώσεις», στο ορθό «3. Στις περιπτώσεις» Άρθρο 27 «1. Τα δεδομένα», στο ορθό «1. Τα δεδομένα» Άρθρο 28 «2. Στο πλαίσιο», στο ορθό «2. Στο πλαίσιο» Άρθρο 29 «1. Κατά παρέκκλιση», στο ορθό «1. Κατά παρέκκλιση»

Άρθρο 30 «1. Κατά παρέκκλιση», στο ορθό «1. Κατά παρέκκλιση» Άρθρο 31 «1. Η υποχρέωση», στο ορθό «1. Η υποχρέωση» Άρθρο 38 «2. Το Ε.ΣΥ.Δ. ανακαλεί», στο ορθό «2. Το» Άρθρο 39 «2. Όποιος χρησιμοποιεί», στο ορθό «2. Όποιος χρησιμοποιεί» Άρθρο 39 «4. Με κάθειρξη», στο ορθό «4. Με κάθειρξη» Άρθρο 40 «1. Με την επιφύλαξη», στο ορθό «1. Με» Άρθρο 41 «1. Οι αγωγές», στο ορθό «1. Οι αγωγές» Άρθρο 41 «2. Η προηγούμενη», στο ορθό «2. Η προηγούμενη» Άρθρο 41 «3. Εάν ο υπεύθυνος», στο ορθό «3. Εάν ο υπεύθυνος» Άρθρο 46 «1. Η», στο ορθό «1. Η» Άρθρο 49 «1. Στο βαθμό», στο ορθό «1. Στο βαθμό» Άρθρο 49 «5. Σε περίπτωση», στο ορθό «5. Σε περίπτωση» Άρθρο 52 «2. Οι αποφάσεις», στο ορθό «2. Οι αποφάσεις» Άρθρο 55 «5. Δεν γνωστοποιείται», στο ορθό «5. Δεν γνωστοποιείται» Άρθρο 57 «1. Ο υπεύθυνος», στο ορθό «1. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 57 «2. Με την επιφύλαξη», στο ορθό «2. Με την επιφύλαξη» Άρθρο 57 «3. Οι πληροφορίες», στο ορθό «3. Οι πληροφορίες» Άρθρο 57 «4. Όταν ο υπεύθυνος», στο ορθό «4. Όταν ο υπεύθυνος» Άρθρο 63 «2. Ο εκτελών», στο ορθό «2. Ο εκτελών» Άρθρο 63 «7. Περαιτέρω», στο ορθό «7. Περαιτέρω» Άρθρο 65 «2. Για τη διερεύνηση», στο ορθό «2. Για τη διερεύνηση» Άρθρο 67 «5. Εάν η Αρχή», στο ορθό «5. Εάν» Άρθρο 68 «1. Ο υπεύθυνος», στο ορθό «1. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 74 «5. Ο υπεύθυνος», στο ορθό «5. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 77 «1. Ελλείψει», στο ορθό «1. Ελλείψει» Άρθρο 77 «2. Δεν επιτρέπεται», στο ορθό «2. Δεν επιτρέπεται» Άρθρο 82 «1. Με», στο ορθό «1. Με» Άρθρο 83 «5. Αιτήσεις», στο ορθό «5. Αιτήσεις» Αιτιολογική έκθεση: Άρθρο 33 «Τέλος, με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι», στο ορθό «παράγραφο 3» Άρθρο 24 «Ανάλογη διάταξη δεν υπήρχε την Οδηγία 95/46/ΕΚ», στο ορθό «στην Οδηγία»

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε σχετική νομοτεχνική βελτίωση.